

1953

- Ami E Ami**
1. Ve třicátém šestém týdnu po svém početí,
Dmi G C A7
já, přivázaný na pupeční šňůře,
Dmi Ami
podobou víc kuřeti než dítěti,
E Ami Dmi E
chystal jsem se ke své dlouhé tůře.
2. Březen byl, otec mi jméno vybíral
a na potocích zrovna ledy tály,
a na Kuncevské dači zrovna umíral
Josif Vissarionovič Stalin.
3. Ztvrdlá zem si rozpínala korzety
v tom březnu roku třiapadesát,
ve třicátém šestém týdnu po mém početí
do flóru se halil první revoluční stát.
4. Po městech a po vesnicích chodí rozsévač
a hrstí zrna nosí,
mrtvou vodou všechno živé zalévá
a živou vodou všechno mrtvé kosí.
5. Tolikrát už vzlétla hvězda nad betlém
a tolikrát už zavoněla sláma
a tolikrát se člověk vydal za světlem
a tolikrát se na té cestě zklamal.
6. Naděje je nejkrásnější prokletí,
naděje je jediné, co zbývá,
ve třicátém šestém roce po svém početí
zpívám, tedy jsem, jsem, tedy zpívám.

Ach, není tu, není

- F C G7 C**
1. Ach, není tu, není, co by nás těšilo,
F C G7 C
ach, není tu, není, co nás těší,
G7 C G7(F) C
co nás těšovalo, pány mrzívalo,
F C G7 C
ach, není tu, není, co nás těší.
2. Jaká to ústava bez sněmu, bez práva,
jaká to ústava s obležením,
taková ústava je jako otava,
je jako otava k zaplavení.
3. Pořád nám dávají, co se nám nelíbí,
pořád nám dávají větší daně,
dávají oktrojky, šijou nám obojky,
čert by to vydržel, zhurta na ně!

Afričančata

- C Ami Dmi G C**
1. V Africe, tam žijou sloni a podobná zvířata,
Ami Dmi G C
mezi stromy je tam honí Afričančata,
F G C Dmi G
načančané Afričanče jako uhel černé je,
C Ami Dmi G C F G C G C
ráno skočí na saranče a jede do Guineje.
2. Děvčata tam honí kluky a kluci zase děvčata,
k nám to mají trochu z ruky, Afričančata,
přes moře a přes potoky, dva tisíce šestset mil,
na kole tak dva-tři roky, no a pěšky ještě dýl.
3. Průšvih je, když Afričanče černé jak mé boty
narodí se naší Anče od nás z Dolní Lhoty,
ale narodí či nenarodí, vždyť je to vlastně putna,
hlavně, že nám nemarodí a že mu u nás chutná, na na na ...

Ahoj, slunko

- C F G**
F C Hdim Ami7
1. Ahoj, slunko, tobě to teda dneska sekne,
Dmi7 G7 C C/H Ami
včera mi bylo smutno, ale dneska už je zase mírně pěkně,
Dmi7 G7 C C/H Ami
jó, někdy se zdá, že něco nejde, ale ono to pak jde,
Dmi7 G7 F G C
doba, ta není zlá, to jenom některé vteřiny jsou zlé.
 2. Ahoj, ahoj, slunko, jsem rád, že jsi ještě,
osuš mi moje vlasy, jsou promáčené předvčerejším deštěm,
no, prostě jsem zmok', naštěstí voda teče vždycky shora dolů,
třicátý druhý rok to takhle přes překážky táhnem spolu.
 3. Ahoj, ahoj, slunko, jsem rád, že tě vidím,
doma mi bylo smutno, a tak jsem vyšel zase mezi lidi,
srdce potřebuje svý, a kdo bere, měl by taky něco dát,
člověk, ten není zlý, jen prostě některé lidi nemám rád.
 4. Ahoj, ahoj, slunko, ty máš dneska hezké tváře
a kdyby mělo snad být smutno, tak na to já mám svoje opraváře,
a tak dál mi sviť, a až zalezeš za mraky jako tečka,
vylezeš zase, vid', a tu chvilku, než to bude, tu já přečkám.
C F G C F G C
- *: Ahoj, ahoj, slunko, ahoj, ahoj, slunko,
F G C G C
ahoj, ahoj, slunko, ahoj ...

Alkohol

- C G C G C**
1. : Ten kdo pije vodu, vodu, vodu,
C G C G C
ten má v břuchu škodu, škodu má. :
 2. : Babě které chutná žitná, žitná, žitná,
to je pevnost nedobytná, nedobytná je. :
 3. : Kdo vypije čtyry fernety, fernety, fernety,
ten poblije parkety, parkety. :
 4. : Ten kdo pije rum, rum, rum,
zničí nejsilnější z gum, z gumiček. :
 5. : Ten kdo pije vizoura, vizoura, vizoura,
má malého pindoura, pindoura má. :
 6. : Kdo holduje vínu, a vínu, a vínečku,
dobře čelí splínu, a splínečku. :
 7. : Ten kdo pije tequilu, tequilu, tequilu,
přibírá kilo po kilu, po kilu. :
 8. : Ten kdo pije Vineu, Vineu, Vineu,
ten nechce vstoupit do EU, do EU. :

Amerika

Dmi Gmi Dmi Ami Dmi
Mezi dvěma kostelama stojí Frýdek-Místek.
Dmi Gmi Dmi Ami Dmi
Poslala mě moje milá z Ameriky lístek.
Dmi C Dmi C
Na tom lístku stálo enem tolik málo,
Dmi Gmi Dmi Ami Dmi
že jí srdce v Americe žalem popukalo.
Vyletěly divé kachny hore nad Radhoštěm,
Posílám Ti pozdravení po nebeské poště.
Posílám Ti psaní přes veliké moře,
že by srdce letět chtělo, ale šak nemože.

Až to se mnu sekne

1. **Ami** Až obuju si rano **E7** černe papirove boty, **Ami**
C až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty, **C**
Dmi až vyjde dluhy pruvod smutečnich hostu
Ami na Slezsku Ostravu od Sikorova mostu,
E7 až to se mnu sekne, to bude pěkne, **Ami**
F pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne. **Ami**
2. Aby všeckym bylo jasne, že mě lidi měli radi,
ať je gulaš silny, baby smutne, muzika ať ladi,
bo jak sem nesnašel šledryjan ve výrobě,
nebudu ho trpěť, ani co sem v hrobě,
to bude pěkne,
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
3. S někerym to seka, že až nevíš, co se robi,
jestli pomohla by deka nebo teplo mlade roby,
kdybych si moh' vybrat, chtěl bych hned a honem,
ať to se mnu šlahne tajak se starym Magdonem,
to bude pěkne,
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
4. Jedine, co nevím: jestli Startku nebo Spartu,
bo bych tam nahoře v nebi nerad trhal partu,
na každý pad s sebou беру bandasku s rumem,
bo rum nemuže uškodit, když pije se s rozumem,
to bude pěkne,
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
5. Já vím, že, Bože, nejsi, ale kdybys třeba byl, tak
hod' mě na cimru, kde leži stary Lojza Miltag,
s Lojzu chodili sme do Orlove na zakladni školu,
farali sme dolu, tak už doklepem to spolu,
až to se mnu sekne,
pěkne, to bude pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
6. Až obuju si rano černe papirove boty,
až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty,
kdybych, co chtěl, dělal, všechno malo platne,
mohlo to byt horši, nebylo to špatne,
až to se mnu sekne,
F kdybych, co chtěl, dělal, všechno malo platne,
Ami mohlo to byt horši, nebylo to špatne, **E7**
F až to se mnu ... na na na ... **Ami E7 Ami F Ami E7 Ami**

Bahama rum

- D** **D/C#** **G/H** **D** **C** **A7**
1. Celou noc pili jsme Bahama rum a pojídali sušené keksy,
D **D/C#** **G/H** **D** **C** **A7**
měla jsi na sobě žluté Harley tričko a bylo ti knap a sexy,
Hmi **A** **D**
pak jsme se milovali a z kazetáku zpívala Barbra,
G **D** **C** **A7** **D** **D/C#** **G/H** **D**
tak to šlo noc co noc, hm hm, od Mikuláše do Vánoc.
2. Pak došel dopis na národní výbor, tvůj soused je patrně fízl,
řeklas' mi: "Chlapče, je mi toho vážně líto,
ale bacha, abys něco neslízl."
A tak jsem odešel pryč a tvoje vlasy voněly hlínou,
paks' tady nebyla, hm hm, od Vánoc do apríla, la la ...
3. V červnu mi přišla domů pohlednice s razítkem Baden Baden,
jó, bylas' vždycky velká krasavice, a teď je s tebou amen,
v Potravinách mi vyprodali Bahama rum,
za noss' mě vodila, hm hm, od apríla do apríla.

Balónová chvíle

- C** **Gmi/Bb** **Ami** **Dmi** **G**
1. Balónovou poštou poslal jsem ti pohlazení,
Gmi/Bb **Ami** **F** **G**
doufám, že to došlo, i když člověk někdy neví,
C **Gmi/Bb** **F** **Fmi**
on ten balón vzlíná, dělá cik-cak mezi mraky,
C **C/H** **Ami** **Dmi** **G** **C**
tam a pak zas jinam, a mé srdce zrovna taky, hm.
2. Vítr nezná lajny a nic nedá na rozkazy,
je to borec nepoddajný, balónem jak sem-tam hází,
tak se na mě nezlob, kdyby dneska, ne mou vinou,
něco do mě vlezlo a já skončil někde s jinou, hm.
3. Bude mi to líto, bohužel až zítra ráno,
i ten balón ví to, že ne vše je předem dáno
a když klesá k zemi, nekončí vždy přesně v cíli,
a tak nějak je mi v téhle balónové chvíli, pam pam ...

Bláznivá Markéta

- Cmi** **G** **G7** **Cmi**
1. Bláznivá Markéta v podchodu těšínského nádraží
Fmi **Cmi** **Fdim** **Cmi** **G7** **Cmi** **G7** **Cmi**
zpívá, zpívá, zpívá a zametá,
G **G7** **Cmi**
je to princezna zakletá, s erární metlou jen tak pod paží,
Fmi **Cmi** **Fdim** **Cmi** **G7** **Cmi** **G7** **Cmi**
když zpívá, zpívá, zpívá a zametá.
Cmi **G7**
- R: Vajglové blues, rumový song, jízděnková symfonieta,
Cmi **G7**
pach piva z úst a oči plonk, to zpívá Markéta,
D# **G7** **Cmi** **Fmi** **Cmi** **Fdim** **Cmi** **Fdim** **Cmi** **G7** **Cmi**
bláznivá Markéta, nána nána nánanananá
2. Famózní subreta na scéně válečného šantánu
byla, byla krásná k zbláznění,
Líza i Rosetta, lechtivé snění zdejších plebánů,
byla, byla, byla, a není.
- R:
3. V nádražním podchodu jak v chrámu katedrály v Remeši
ticho, ticho, Markéta housku jí,
pak v jednom záchodu své oranžové blůzy rozvěší,
já ji, já ji, a já ji pořád miluji ...

Blues o hotelích

- A**
1. Na dvanáctém patře na hotelu Gomel,
D7 na dvanáctém patře na hotelu Gomel **A**
E mlela celou noc, tak jsem jí řekl: holka, domel. **D7** **A** **E**
2. A tam v šestém patře na hotelu Svět,
a tam v šestém patře na hotelu Svět
šlo to tam, a nešlo to zpět.
A
- R: Hotely, hotely, hotely,
někdo umře v nemocnici, někdo v posteli,
D7
hotely, hotely, hotely,
A
ve mně se perou čerti s anděli,
E D7 **A E**
hotely, hotely.
3. A ve čtvrtém patře na hotelu Palace,
a ve čtvrtém patře na hotelu Palace
myslel jsem si, že mi nedáš, a tys' mě za ruku vzalas'.
4. A ve čtvrtém patře na hotelu Černý kůň
a ve čtvrtém patře na hotelu Černý kůň
řekla mi: chlapče, ty jsi ale pěkný kůň,
A
- *: Hotely, hotely, hotely.
5. Ve třicátém patře na hotelu Voroněž,
ve dvacátém patře na hotelu Voroněž,
tam nespí žádné holky ani kluci, tam spí jenom moloděž.
- R:
6. A ve třetím patře na hotelu Slavia,
a ve třetím patře na hotelu Slavia
ona byla, ale taky já.
7. A tam ve výtahu na hotelu U Beneše,
a tam ve výtahu na hotelu U Beneše
když jsi plešatý, tak nikdo tě neučeše.
8. A tam u recepce na hotelu Jelen,
a tam u recepce na hotelu Jelen
ona byla modrá, a já byl zelen.
9. A tam v grandhotelu na hotelu Bory,
a tam v suterénu v grandhotelu Bory
popíjel jsem v čaji brom, vzpomínal na svoje love-story.
A
- *: Hotely ...
10. A tam v pátém patře na hotelu Pjast,
a tam v pátém patře na hotelu Pjast,
když jsem si na ni lehl, řekla: za to může chlast.
11. A tam v druhém patře na hotelu Trsátko,
a tam v druhém patře na hotelu Trsátko
řekla mi: pohádka, bylo to hezké, ovšem nakrátko.
12. A tam ve sklepě ve vinárně Itálie,
a tam ve sklepě v zeleném Itálie
všem bylo dobře a já jsem se veselil, vždyť taky já.
13. A tam u recepce na hotelu Říčky,
a tam u recepce na hotelu Říčky,
ty naše polohy, no to teda byly velké hříčky.
14. A tam na půdě na hotelu Adršpach,
a tam na půdě na hotelu Adršpach
koupila si sprej a stejně tam teda fakt byl velkej pach.

Blues o velkých prdelích

- Emi**
1. Jak se tak zmenšujou byty a pokoje,
no vážně, jak se tak zmenšujou byty a pokoje,
Ami
je stále těžší, těžší, je stále těžší
Emi
dostat se do koupelny jen tak bez boje,
H7
vždycky ti pochybí místa kus,
Ami
vždycky ti překáží nějaké panely,
Emi
a proto zpívám blues
H7
o malých bytech a velkých prdelích.
2. Jak se tak zkracujou úřední hodiny,
no vážně, jak se tak zkracujou úřední hodiny,
je stále těžší, těžší, je stále těžší
dostat se do socdemo či jiné ciziny,
vždycky ti pochybí nějaké plus,
vždycky jsou nějaké malé zádrhely,
a proto zpívám blues
o malých kanclích a velkých prdelích.
3. Jak se tak stále více nomenklaturních míst,
no vážně, jak je tak stále více nomenklaturních míst,
je stále těžší, těžší, je stále těžší
mít diplom v kapse a být si jist, že budeš jíst,
vždycky jsi na hlavu mírně šus,
vždycky ti řeknou: "Takových jsme viděli",
a proto zpívám blues
o malých mozcích a velkých prdelích.
4. Jak nám tak řídnu řady folkových zpěváků,
no vážně, jak nám tak řídnu řady folkových zpěváků,
je stále těžší, těžší, je stále těžší
nemít to na háku a nebýt v lapáku,
ať žije folkový realizmus,
ať žijou ti, co se se mnou přátelí,
já vám zpívám blues
o malých bytech, o malých židlích, o malých mozcích
Emi **H7** **Emi**
a velkých, hrozně velkých prdelích ...

Bourrée

- Emi** **H7** **Emi** **Ami**
1. Pan Mozart pozval všechny holky, které znal,
H7 **Emi** **H7** **Emi**
a v krčmě "U dvou slunků" uspořádal velký bál,
H7 **Emi** **Ami**
já tam lítal jako pingl - samé Chateauneuf du Papp,
H7 **Emi** **H7** **Emi**
třicet krejcarů jsem dostal dýško, Mozart - to byl chlap,
D **G**
když ráno policajti zjevili se hned,
H7
pan Wolfgang Amadeus sed' za claviset
Emi **H7** **Emi** **Ami**
a do ticha ranní Prahy začal zvolna hrát
H7 **Emi** **H7** **Emi**
tohle bourrée pro pingla, který má prachy děsně rád.
2. V osm ráno spočítal jsem zbylé halíře
a najal jsem si drožku směrem Praha-Košíře,
a tady v zavšiveném pokojíku v podkroví
zpívám tuhle píseň o našťvaném pinglovi,
pan Mozart, ten si píše ty své symfonie
a neví o tom, jak se tady blbě žije,
jak se žije pinglovi, který má prachy děsně rád,
ale o prachách si může nechat leda tak zdát.

Bud' vítán

- R: Bud' vítán, bud' vítán zase mezi svými,
mé klíče teď jsou i klíči tvými,
nad horami poštolka lítá, stmívalo se, a už svítá,
bud' vítán, bud' vítán, bud' vítán.
1. Na jičínské radniční věži hodiny pomalu jdou,
přes náměstí trafikantka běží s novinama nad hlavou,
ve výloze prodejny knih Malý Bobeš má pořád stejně pih
a u kašny stojí dva husaři na koních.
2. Maruška Králová je živa a zdráva a čtyři kluky má,
děda Hříbek stále ještě postonává, jestli tě to zajímá,
z gymnázia udělali soud, do sokolovny zavedli proud,
a jinak nemohl jsem na tebe, kamaráde, zapomenout.
- R:
3. Sundej si kabát, je promáčený Badenským jezerem,
na tvou počest jsem zapíchl prase, a tak ho spolu sežerem,
vína jsem nakoupil habaděj, dělej, co chceš, mlč anebo vyváděj,
v nejhorším případě se zase spolu poperem.
4. Dělal jsem si každým rokem na zárubeň jeden vryp,
všechno to šlo jaksi bokem, já doufal, že bude líp,
na prdel by zasloužili hned ti, co nám takhle popatlali svět,
ale nejdůležitější je to, že ses zase vrátil zpět.
- R:

Budějovická

1. Slunce se prohání v odřeném tričku
po nohou dívek a po plakátech,
sušenky s obsahem obilných klíčků
mizí v nás jak mince v automatech.
2. Vzalas nás k sobě po včerejším flámu,
nejspíš tě zdrbnou ti co tě znají,
ale zajdem si na pivo do Masných krámů,
víme že v devět tam otvírají.
3. Žižkovo náměstí je taneční parket
a Černá věž přísná gardedáma,
tisíce Ondřejů a bláznivých Markét
drží se za ruce a jdou s náma.

Byl jeden král

1. Byl jeden král, ten kraloval, až dokraloval jaksi,
a tak si věci spakoval a zavolal si taxi,
měl v duši plno lítosti nad ztrátou sebe sama,
tak zajel pro pár drobností k hotelu Panorama.
2. Všem běhával mráz po těle, když rozezpíval sály,
měl všude samé přátele a hloupí se ho báli,
však kdepak jsou ti přátelé, když přišly horší časy,
stali se z nich andělé, nikoliv ale spásy.
3. Byl jeden král, ten kraloval s ideálama svýma,
svý království si maloval barvama růžovýma,
však dneska už je bez žezla a jak tak z okna hledí,
pravda mu náhle vyhřezla, že království bylo šedý.
4. Svět zapomíná na krále, neboť má jiné trable,
a taxíky jsou pomalé a duše trochu škráblé,
tak nechme krále seděti, ať platí, kolik platí,
a pomysleme na děti a na císařovy nové šaty.

Chtěl jsem vám říct

Chtěl jsem vám říct, že to, co chci vám říct,
dřív, než mohu říct, musím někde říct,
a to vám teda řeknu, že hned, co to tam řeknu,
tak oni na to řeknou: "No, co jsem vám říkal?"

Chytne se za ruce

Chytne se za ruce, budeme zpívat,
no to je maso, no to je nářez, no to je síla,
chytne se za ruce, budeme zpívat,
no to je maso, no to je nářez, no to je síla.

Co děláme o přestávce (báseň)

Co děláme o přestávce?
Hrajeme si na hlodavce.
Hlody hlody do svačiny,
nacpeme se vitamíny.

Co děláme po přestávce?
Hrajeme si na zvědavce.
Zvěda zvěda zvědaví,
čtení psaní počítání
nacpeme si do hlavy.

Co ty můžeš vědět

1. **D** Co ty můžeš vědět, jak mi **G**
C jak na lůžku sebou v noci hážu, **D**
básně pod jazykem jsou hořké hostie **G**
C a já je spolknout nedokážu. **D**
2. Poštovní úředník má pravidelný plat:
pět peněz na stravu, pět peněz na byt,
strach nosí kamaše a krásně umí hrát
a mnohý člověk na prsa je slabý.
Ami **Emi** **D** **G**
- R: [: Pane básníku, čím to je, čím to je, čím to je? :]

Cukrářská bossa-nova

1. **Cmaj7 C#dim Dmi7 G7**
Můj přítel snídá sedm kremrolí
Cmaj7 C#dim
a když je spořádá, dá si repete,
Dmi7 G7
cukrlátko,
Cmaj7 C#dim Dmi7 G7
on totiž říká:"Dobré lidi zuby nebolí
Cmaj7 C#dim
a je to paráda, chodit po světě
Dmi7 G7 Cmaj7 C#dim Dmi7 G7
a mít, mít v ústech sladko."
Cmaj7 C#dim Dmi7 G7
- R: Sláva, cukr a káva a půl litru becherovky,
Cmaj7 C#dim Dmi7 G7
hurá, hurá, hurá, půjč mi bůra, útrata dnes dělá čtyři stovky,
Cmaj7 C#dim
všechny cukrářky z celé republiky
Dmi7 G7
na něho dělají sladounké cukrbliky
Emi7 A7
a on jim za odměnu zpívá zas a znovu
Dmi7 G7 Cmaj7 C#dim Dmi7 G7
tuhletu cukrářskou bossa-novu.
2. Můj přítel Karel pije šťávu z bezinek,
říká, že nad ni není,
že je famózní, glukózní, monstrózní, ať si taky dám,
koukej, jak mu roste oblost budoucích maminek
a já mám podezření,
že se zakulatí jako míč
a až ho někdo kopne, odkutálí se mi pryč
a já zůstanu sám, úplně sám.
- R:
3. Můj přítel Karel Plíhal už na špičky si nevidí,
postava fortelná se mu zvětšuje,
výměra tři ary,
on ale říká:"Glycidy jsou pro lidi,"
je prý v něm kotelna, ta cukry spaluje,
někdo se zkáruje, někdo se zfetuje
a on jí bonpari, bon, bon, bon, bonpari.
- R:

Cyklistika

- Ami** **Emi** **Ami**
1. Fangle, stuchy, praporečky, diváci u trati, hohohohohoho,
Emi **Ami**
závodníci jako tečky, peletón strakatý, hohohohohoho,
C **G**
ve velkém balíku jsou všichni namačkaní,
Ami
je to sport pro chlapy,
C **G**
každý zná taktiku a má své vlastní plány
Ami
do dnešní etapy.
- Dmi** **E7** **Ami**
R: JÓ, když to jde, tak to jde,
Dmi **E7** **Ami**
ale plánování není ještě vše,
C **G** **Ami** **E7**
jó, když to jde, tak to jde, a když to nejde,
Ami **E7** **Ami**
tak se musí jet a všechno časem přejde.
2. Hele, koukej, támhle vepředu, nějaký šílenec, hohohohohoho,
řekl si: "A teď jim ujedu!", no je to jeho věc, hohohohohoho,
v blátě a sajrajtu cítí se vítězem,
"do toho, do toho!",
přijel až z Kuvajtu, však my ho převezem,
ohohohohoho.
- R: JÓ, když to jde, tak to jde,
ale pouhá snaha není ještě vše,
jó, když to jde, tak to jde, a když to nejde,
tak se musí jet a všechno časem přejde.
3. A tam vzadu, co se děje, někomu došel dech, hohohohohoho,
v očích stopy beznaděje, životní neúspěch, hohohohohoho,
dostal se do celku za přístup k tréninku,
a teď mu všichni mizí,
zklame svou manželku, syna i maminku
doma před televizí.
- R: JÓ, když to jde, tak to jde,
ale správný trénink není ještě vše,
jó, když to jde, tak to jde, a když to nejde,
tak se musí jet a všechno časem přejde.
4. A tam borec v žlutém triku, každému na ráně, hohohohohoho,
kolem něho pět maníků určených k obraně, hohohohohoho,
mají své pokyny, náskok je osm vteřin,
co kdyby, nedej bože,
leader je jediný, chraňme ho před soupeři,
je to na ostří nože.
- R: JÓ, když to jde, tak to jde,
ale ochrana není ještě vše,
jó, když to jde, tak to jde, a když to nejde,
tak se musí jet a všechno časem přejde.
5. Kilometr sto dvacet pět, blíží se prémie, hohohohohoho.
Jeden už se ze sedla zved' a: Sláva, ať žije!, hohohohohoho,
malý cíl, taky cíl, vždyť nejde o život,
jedeme pro radost,
svůj úkol vyplnil - prémie, jeden bod,
a to je taky dost.
- R: JÓ, když to jde, tak to jde,
ale prémie, ta není ještě vše,
jó, když to jde, tak to jde, a když to nejde,
tak se musí jet a všechno časem přejde.
6. Číslo třicet dobře chápe, jak se stát vítězem, hohohohohoho,
kdo je blbý, ať si šlape, chytrý, ten se veze, hohohohohoho,
schovaný za zády těch, co má před sebou,
s nikým se nebratří,
vítr mu nevadí, ruce ho nezebou,
kdo šetří, má za tři.

- R: JÓ, když to jde, tak to jde,
ale chytrá hlava taky není vše,
jó, když to jde, tak to jde, a když to nejde,
tak se musí jet a všechno časem přejde.
7. V bráně borců první borci jdou loket na loket, hohohohohohoho,
oba favoriti horcí, to bude divoké, hohohohohohoho,
stadión povstává, poslední zatáčka,
a oba končí v pádu,
jó, někdy vyhrává, kdo se moc nemačká,
ten, kdo je třetí vzadu.
- R: JÓ, když to jde, tak to jde,
ale vítězství děcka taky není vše,
jó, když to jde, tak to jde, a když to nejde,
tak se musí jet a všechno časem přejde.

Černý kocour

1. V našem domě už pár pátků pod schody je kamrlík,
a tam žije jak na statku kocour jménem Nevrlík,
sedí, mlčí, frajer děsný, do tmy schovává svůj krk,
život pulsuje a běsní, a ten kocour ani mrk.
2. Drápy má už mimo provoz, myši dávno nechytá,
loví nás na čestné slovo a na půlku jelita,
on a žádat, on a prosit, zlatý voči, nech si zdát,
každý sám mu něco nosí a je rád, že on je rád.
3. Rozvalen je na podlaze jako vejce natvrdlé,
ze tmy usmívá se blaze, jde nám drápy po hrdle,
zřejmě proto je tak smutný dům, ve kterém bydlíme,
koupit lampu bude nutný, kdy se ale složíme?

Červený květ

1. Za temným oknem, v květníku sivém,
hrubý a špičatý krčil se kaktus,
jednoho jitra červený z lodyhy
vyrazil kalich, červený květ.
2. Byl u nás básník, co jiné měl oči,
co měl rád rudé voňavé růže,
distichem zvučným pochválil růži,
odsoudil pyšně ten rudý květ.
3. Jsou duše drsné, co samy šly žitím,
hroty a ostny se zalily vrchem,
co měly v srdci, kvetly-li jednou,
kvetly-li v noci, byl to rudý květ.

Danse macabre

Dmi Bb Dmi Bb Dmi Bb Dmi Bb Dmi F A Dmi Bb F C F A
R: Naj naj na naj ...

- Dmi Bb**
1. Šest milionů srdcí vyletělo komínem,
Dmi Bb
svoje malé lži si, lásko, dnes prominem,
F A
budeme tančit s venkovany,
Dmi Bb F C F A
na návsi vesnice budeme se smát, mám tě rád.

R:

2. Láska je nenávist a nenávist je láska,
jedeme na veselku, kočí bičem práská,
v červené sametové halence
podobáš se Evě i Marii, dneska mě zabijí.

R:

3. Mě děti pochopily, hledí na mě úkosem,
třetí oko je prázdný prostor nad nosem,
Pánbůh se klidně opil levným balkánským likérem
a teď vyspává, jinak to smysl nedává.

R:

Darmoděj

- Ami Emi Ami Emi**
1. Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě,
Ami Emi Ami Emi
šel včera městem muž a já ho z okna viděl,
C G Ami
na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon
Emi F
a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
F#dim E7 Ami
a já jsem náhle věděl: ano, to je on, to je on.
2. Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky
tiše se vrtěly rodinné obrázky,
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.
Ami Emi C G Ami F F#dim E7 Ami Emi C G Ami F F#dim E7

R: Na na na ..

3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
a on se otočil, a oči plné vran,
a jizvy u očí, celý byl pobodán,
a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen pán.
4. Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.

R: Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
když prodává po domech jehly se slovníkem.

5. Šel včera městem muž, podomní obchodník,
šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem on.

R: Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
váš Darmoděj, krásné zlo, jed mám pod jazykem,
když prodávám po domech jehly se slovníkem.

Dál se háže kamením

- Dmi** **Fdim**
1. Ve městě jménem Jeruzalém, v hlavním městě římské kolonie,
A7 **Dmi**
na sklonku velikonoc Pilát si ruce myje,
Fdim
otrhaný Ježíš stojí opodál, dav se mu směje zblízka,
A7 **Dmi Gmi Dmi A7 Dmi**
jak je to dál? Dál se háže kamením a píská ...
Dmi
- R1: Kříže se nemění, jen příjmení a jména,
Fdim
když letí kamení, jde kolem huby pěna,
Gmi **Dmi**
potom se omluvíme, pomníky postavíme
A7 **Dmi**
a housky posvačíme.
2. Břevnovským klášterem jde dým, kříže se pálí,
ve jménu kalicha oltáře rozsekali
a dobrý muž schovaný za portál křičí: To dábel spískal!
Jak je to dál? Dál se háže kamením a píská ...
- R2: Kříže se nemění, jen příjmení a jména,
když letí kamení, jde kolem huby pěna,
potom se omluvíme, pomníky postavíme
a hlavy ozdobíme.
3. Kostel v Arles se kácí dle žabí perspektivy,
bláznivá krásu, Vincent je jurodivý,
profesor akademie předvádí lineál: jak radno viděti, je to ryska,
jak je to dál? Dál se háže kamením a píská, na na na ...
- R2:
4. Malý muž s kytarou na pódiu otvírá vrátka,
Pravda je v proscéniu, krutá a bez pozlátka,
a lidé opouštějí sál, zaujmou stanoviska,
jak je to dál? Dál se háže kamením a píská, na na na ...
- R2:
- Dmi**
5. Ve městě jménem ..., to je vlastně jedno,
Fdim
na sklonku přítomnosti a historie
A7 **Dmi**
miliarda Pilátů zase si ruce myje ...

Dárky

- A** **Hmi D** **A**
1. Nebe je veliká klouzačka ledu,
Hmi E7 **A**
ne hřbetě oslíka za tebou jedu,
D **Hmi** **E** **A**
na krku cinká mi větévka uschlého bezu,
Hmi E7 **A**
v ošatce ze slámy dárky ti vezu.
D **A** **E7** **A**
- R: Kamaše z medvědí kůže, až půjdeš přes kaluže,
D **A** **E7** **A**
palčáky z jezevčí srsti, až budou zábst tě prsty,
D **A** **E7** **A**
ušanku z ovčího vlasu, až půjdeš do nečasů,
D **A** **E7** **A**
a své srdce bouchající, až půjdeš ve vichřici.
2. Škraloupy ve sněhu, vločky a jíní,
už dává se do běhu můj oslíček líný,
kouří se z komína, už čekají jenom na mě,
začíná hostina na voňavé slámě.
- R:

Dcerko z Huslenek

1. [: E^Gj, když se dívám na tě, dcerko z Huslenek, :]^D
padajú ně gatě, padajú ně gatě^F
samy od sebe.^D
2. [: E^Gj, není taký špagát, aby držaly, :]
a není takých dcerek, není takých dcerek,
aby ně daly.

Delfíni

1. Delfín Ma a delfínice Fí^G
na sebe pískají: pípípípí,^{Ami D7}
a já čtu ve slovníku česko-delfíním^C
a hrozně moc těm dvěma závidím, protože:^{G D}
2. Delfín Ma a delfínice Fí
na vlnách se něžně houpají
a pak plují dolů do hlubin
a pěna z vln je jako cherubín.^{Emi D G Ami C G}
- R: Pod hladinou oceánů, stejně jako pod peřinou,^{Ami C G Ami D7 G}
podle svědectví kapitánů delfíni nevyhynou.
- 3.=1.
R: Pod hladinou oceánů, stejně jako pod peřinou,^{Emi D G Ami C G}
podle svědectví kapitánů delfíni ani lidi nevyhynou,^{Ami C G Ami D7 G}
delfíni ani lidi nevyhynou ...^{Emi Ami D7 G D G}

Děvenka Štěstí a mládenec Žal

- Ami** **F6**
1. Děvenka Štěstí a mládenec Žal
E7 **Ami**
spí v jedné posteli, kterou jim vítr stlal,
F6
v plátěných hazuchách se tulí ve spánku,
E7 **Ami**
z jednoho talíře snídají pohanku.
Dmi **G7** **C** **Ami**
Ona má bílý šlojíř, on chodí v černé kutně,
Dmi **G7** **C**
milenci pod obojí, jak vesele, tak smutně,
Ami **Dmi** **Ami**
v dřevěné kořence semínka po bodláčí,
Dmi **E7** **Ami**
děvenka s mláďencem, dva věční rozsévači.
2. Dostal jsem včera poštou obálku,
v ní Čínská modlitba štěstí,
někdo mi tímto přeje na dálku
suché a velmi rovné cesty.
Mám to jen opsat desetkrát a poslat smutným lidem,
řetěz se nesmí zpřetrhat a štěstí samo přijde,
vložil jsem do stroje papíry s kopíráky,
že komu smutno je, ať pozná radost taky.
3. Děvenka Štěstí a mládenec Žal
stáli mi za zády a četli, co jsem psal,
smáli se: hlupáček, svatá prostota,
jako by ještě neznal cesty života.
Potom se líbali, bylo to vážně k vzteku,
ohledy nebrali, vlezli pod jednu deku
a ona vzdychala, on šeptal polohlasem,
páska mi dopsala a pak přetrhla se.
4. Děvenka Štěstí a mládenec Žal
spí v jedné posteli, kterou jim vítr stlal,
v plátěných hazuchách se tulí ve spánku,
z jednoho talíře snídají pohanku.
Ženich a nevěsta, my jejich svatebčané
na cestách-necestách, čekáme, co se stane,
pod sání svatební tančíme dole v sále,
ze síně hudební zní dlouhé pastorále.

Dívky v šatech z krepdešinu

- Cmi** **G7**
1. Dívky chodí v šatech z krepdešinu
Cmi **G**
a já se z těch dívek div nepominu,
Fmi **G7** **Cmi G7(-)**
oči navrch hlavy, já nechci do Opavy.
2. Co má být ukryto, ať je, kruci, skryto,
kdopak má vydržet tohleto neurčito,
tyhlety siluety devatenáctiletý.
Eb **Bb** **Cmi** **G7**
R: Sunday, Monday, klapky na oči si, chlapče, nandej,
Fmi **G7** **Cmi**
zatracený krepdešín, život už mě netěší.
3. Představa, co by bylo, kdyby bylo,
no vážně, koho by to nezabilo,
a tak teď sebou hážu a usnout nedokážu.
4. Jen jsem prošel městem, a jsem groggy,
zavolejte, prosím, psychology,
trpí moje ego, krucinál himlhergot.
R: Sunday, Monday, klapky na oči si, chlapče, nandej,
zatracenej psycholog, copak já jsem nákej cvok?
5. Na vině je moje fantazie,
nedá mi pokoje, furt do mě ryje,
kreslí černou tuší, co jenom matně tuším.
6. A já, abych řek' pravdu, toho tuším hodně,
fantazie kreslí věrohodně,
troufne si na cokoli, má totiž na to školy.
R: Sunday, Monday, klapky na oči si, chlapče, nandej,
zatracená fantazie, člověk klidně nepožije.
7. Slunce koncem léta bývá rozžhavené
a holky v krepdešinu jsou jako pod rentgenem,
C
lepší je doma seděti, máš-li ženu a dvě děti.

Divoké koně

- Emi** **Ami** **Emi** **G** **Ami** **Emi**
1. [: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :]
Ami **Emi** **Ami** **Emi** **Adim C**
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem,
Ami **Emi** **Ami** **Emi** **H7** **Emi**
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
2. [: Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor, :]
[: sper to čert, jaká touha je to vedlá za obzor? :]
3. [: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :]
[: naše touhu, ještě neumírej, sil máme dost. :]
4. [: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, :]
[: milování je divoká píseň večera. :]
5. [: Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku, :]
[: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :]
6. [: Chtěl bych jak divoký kůň běžet, běžet, nemyslet na návrat, :]
[: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :]
Já viděl divoké koně ...

Dlouhá tenká struna

Jako dlouhá tenká struna
která čeká na mé prsty
jako promáčená Luna
když ji voda drží v hrsti
jako vraky na pobřeží
marná mince pro pokojskou
jako zvony městských věží
když se blíží cizí vojsko

Taková je ve mně tíseň
taková je tíseň ve mně
nezmění se nezmění se
dokud klavír hraje temně
takové jen písňě umím
takové jen písňě umím
jinak světu nerozumím

Jako list na konci větvě
když už říjen židle sklízí
jako ruce ale ne tvé
ruce chladné ruce cizí
jako dlouhá temná řada
našich slibů všechny směšné
jak můj dotaz Máš mě ráda ?
jak tvé ticho bezútěšné

Taková je ve mně tíseň
taková je tíseň ve mně
nezmění se nezmění se
dokud klavír hraje temně
takové jen písňě umím
takové jen písňě umím
jinak světu nerozumím

Jako břímě které nechci
a dál nesu bez úspěchu
jako ptáci ach tak lehčí
lehčí člověčího dechu
jako první nadechnutí
jak poslední probuzení
jako noc již mlčet nutí
jako láska které není

Taková je ve mně tíseň
taková je tíseň ve mně
nezmění se nezmění se
dokud klavír hraje temně
takové jen písňě umím
takové jen písňě umím
jinak světu nerozumím

Dokud se zpívá

- C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G
včera jsem nespal a ani dnes nespočinu,
F G C Ami G
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
F G F G C Emi Dmi7 G
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. hóhó
že dokud se zpívá ještě se neumřelo

Dolní Lhota

- D**
1. Rozkřiklo se dneska ráno v Dolní Lhotě,
že po poli chodil divný pán,
viděli ho malí kluci dírou v plotě,
nad hlavou měl kruh a v ruce džbán.
G
Psi štěkali, koně ržáli, krávy se bály,
nad obilím tetelil se vzduch,
D
staré babky ve fěrtochu povídaly,
C **A7** **D**
že do Dolní Lhoty přišel bůh.
2. Seběhli se všichni lidé zblízka, zdáli,
nad kapličkou rozklínal se zvon,
háдали se u rybníka jako malí,
jestli je to nebo není on.
Říkali si "ťululum" a "Janku hloupý"
a do toho všeho štěkal pes,
ještě štěstí, že pak začly padat kroupy,
jinak se tam hádají i dnes.
3. V poli žita ráno svítá, večer se stmívá
a je jedno, kdo to vlastně byl,
auto jede, řeč se vede, píseň se zpívá
a mně ještě jeden refrén zbyl:
kdo máš oči ke koukání, tak se dívej,
kdo máš uši ke slyšení, slyš,
kdo mi věříš, tak se ke mně přidej a zpívej,
kdo nevěříš, mlč jako myš.
4. Od té doby povídá se ve všech Lhotách,
že přes pole žita přešel bůh,
že si odnes' klasy žita na svých botách,
a proto každý večer voní vzduch.

Domaslovice

- Ami** **Emi** **Ami**
1. Než na nás to přijde hoře,
 Emi **Ami**
než padneme v polské moře,
F **Dmi**
než nám na šíj vloží
Ami
polské jho páni z Těšína,
F **Emi**
pros ty za nás Hospodina,
Ami **Emi** **Ami**
služebníče Boží!
2. Než z našich žen za noc jednu zrobí
beze ptaní polské roby,
než synkům vloží
do rukou polské slabikáře,
pros ty za nás u oltáře,
služebníče Boží!
3. Než nám pluh z rukou padne,
než nás posledního za dne
pod kříž polský složí,
necht' moravské žalmy vzplanou
nad mohylou nasypanou,
služebníče Boží!

Dopisy bez podpisu

1. Dopisy bez podpisu, změněným rukopisem,
slovíčka plná hnisu, vykřičník za dopisem,
výstřely těžkou zbraní, výstřely ze zálohy,
já nemohu se bránit, prostříleli mi nohy.
Někdo mi v noci vlezl do zahrady,
polámal angreštové keře,
a já jsem čekal svoje kamarády
a nechal otevřené všechny dveře.
2. V blátivých bagančatech někdo mi v duši šlape
a blíny jedovaté zasadil pod okapem,
znát aspoň křestní jména anebo souřadnice,
ach, zlobo bezejmenná, ty bolíš o to více.
A já jsem z oken sundal žaluzie
a chodím zimou, deštěm prostovlasý,
dokud mě nějaký blesk nezabije
či dokud za blázna mě neprohlásí.
3. Nestůjte ke mně zády, já chci vás vidět čelem,
jak znám své kamarády, chci znát i nepřátele,
jak znám své kamarády, jak znám své kamarády,
chci znát i nepřátele ...

Duben

1. Ach, jak nádherně je venku po půlnoci,
pouze máma moje, ta je ustaraná:
[: kdepak se mi, chlapče, touláš v noci,
sám a ve tmě až do rána? :]
2. Křížem-krážem chodím s dubnem na rameně,
hvězda za hvězdou se na obloze klube,
[: mámo, mámo, jsem na noční směně,
vždyť je duben, vždyť je duben. :]
3. Chlapče, chlapče, já vím svoje, marná sláva,
oči nevyspalé máš a celé rudé,
[: pustila tě k vodě, to se stává,
nějak bylo, nějak bude. :]
4. Křížem-krážem chodím s dubnem na rameně,
hvězda za hvězdou se na obloze klube,
co tě nemá, jsem na noční směně,
vždyť je duben, vždyť je duben,
mámo, mámo, jsem na noční směně,
vždyť je duben, vždyť je duben.

Dvanáct

- Emi Ami H7 Emi H7 Emi**
Emi **Ami**
1. Tancuje vítr, bodá sníh, dvanáct jich kráčí po pláních,
vintovky **D** černých řemenů **G** v planoucích pláních **D** plamenů, **G**
kšiltovky **H7** k uchu, špačky **C** v čelistech, **H7** hahahaha,
Emi H7 Emi H7 Emi
chybí jen rudý trestanecký cejch.
Emi **Ami**
 - R: Svobodu, svobodu, svoboděnkou
D **G H7**
bez kříže, bez kata, ratatata,
Emi **Ami**
zima je, kámoši, dejte sklenku,
H7 **Emi H7 E**
na na na na na na!
 2. A Katka s Vaňkou v kutlochu na stehně cpou si punčochu,
Vaňuška, ten je bohatej, byl Vaňka náš, je voják z něj,
Vaňko, ty kurvo, buržouste, hahahaha,
má holka pro tě neroste.
 - R:
 3. Vintovky černých řemenů v planoucích pláních plamenů,
a revoluční držte krok, nepřítel čeká na útok,
neboj se, bráško, vintovku zkus, hahahaha,
ať vodprásknem tu staroslavnou Rus.
H7 Emi
 - R: + na na!

Ej, dívča, dívča

- Emi** **H7 Emi G**
1. Ej, dívča, dívča, ej, dívča, dívča
Ami **Emi H7 Emi**
v černém damášku, v černém damášku,
H7 **Emi G**
něprocházej sa, něprocházej sa
Ami **Emi H7 Emi**
po mém salášku, po mém salášku.
 2. Ten můj salášek, on pěkně voní,
on pěkně voní, on pěkně voní,
kdo po něm chodí, Pánbůh ho skloní,
Pánbůh ho skloní, Pánbůh ho skloní.
 3. Ej, dívča, dívča, sto dáků v tobě,
sto dáků v tobě, sto dáků v tobě,
zedral jsem boty, chodáci k tobě,
chodáci k tobě, chodáci k tobě.
 4. A kdybych věděl, že budeš moja,
že budeš moja, že budeš moja,
zedral bych boty třebaš i troje,
třebaš i troje, třebaš i troje.
 5. Ej, hora, hora, ej, hora, hora,
vysoká hora, vysoká hora,
kdy budeš moja, kdy budeš moja,
kdy budeš moja, kdy budeš moja?
 6. Ej, budu, budu, ej, budu, budu,
ale to ne včil, ale to ne včil,
počkaj, šohajku, počkaj, šohajku,
až sa podívčím, až sa podívčím.

Gaudeamus Igitur

1. **Ami** **C**
V čele šly panny, celé bosé byly
G **Ami**
a nesly Moranu,
C
za nimi chlapci, kvítka pod košilí,
G **Ami**
klobouky na stranu.
F **C**
R: Ve stájích ržáli valaši
G **Ami Ami7**
a havran krákal k úsvitu,
F **C**
za stodoličkou, za naší,
Ami G C G C G E D G C E7 Ami
Gaudeamus Igitur, Gaudeamus Igitur.
2. Když vítr zadul, Morana jak sosna
chřestila větvemi,
úplně vzadu zima neúprosná
ležela při zemi, áá.
R:
3. Šly panny s chlapci, přímrazky je zábly
a hřála naděje,
dva zvony bily, jeden pro konstábly,
druhý pro zloděje.
R:
4. Ten průvod jara, jara ještě v plínkách
sunul se pomalu,
od úst šla pára, led o ledy břinkal
a bylo Tří králů.
Ami G C G C G E D G C E7 Ami
R: + Gaudeamus Igitur, Gaudeamus Igitur ...

Goluboček

Stonět sivy goluboček
stonět on i děň i noč
Jevu milenkij družoček
odletál na dolgo proč
Jevu milenkij družoček
odletál na dolgo proč

On už bolše něvarkujet
i pšeničky něklujet
Vsje taskujet vsje garjujet
i tichoňko sljezi ljet
Vsje taskujet vsje garjujet
i tichoňko sljezi ljet

Haleluja - Velká zpověď

- G Ami G C G Ami D G**
Hale- luja, hale- luja
G G/F# Emi D G
R: Andělé na kůru, haleluja,
G/F# Emi D G
v bělostném mundúru, haleluja,
G/F# Emi D G
hrají na šalmaje, haleluja,
G/F# Emi D G
že bránou do ráje neprojdou já,
G/F# Emi D G
nebeská honorace, haleluja,
G/F# Emi D G
má totiž svoje informace, haleluja,
G/F# Emi D G
co chtějí, vědí o člověku, haleluja,
G/F# Emi D G C G
mají na to kartotéku a v ní su já, haleluja.
G D C D G D C D
1. Svatý Petr to tam vede na osobním oddělení,
G D C D G D C D
nenechá se opít medem a nesnáší podplácení,
G D C D G D C D
kouká shora, a co spatří, zapíše hned do šanonu,
G D C D G D
každému, co právem patří, bez pardonu, bez pardonu,
C D G D C D G D
jó, oni všechno vědí, ti, co nahoře sedí,
C D G D C D G D G
tam v modrém blankytu, andělé v hábitu, haleluja.

R:

2. Že jsem tužkou kreslil na omítku čárečky a kosočtverce,
za copánky tahal Jitku a ukazoval to Věrce,
nechtěl chodit do holiče, věřil cizí propagandě,
na ebonitové tyče mazal sádlo kvůli srandě,
oni to na mě vědí, ti, co nahoře sedí,
tam v modrém blankytu, andělé v hábitu, haleluja.

R:

3. Že jsem v dějepise opisoval a v občance hrál piškvorky,
za jízdy vyskakoval, okusoval KOH-I-NOOR-ky,
a pak pod lavicí čet' Rychlé šípy, učitelce říkal: účo,
kouřil astry, kouřil lípy a popíjel k tomu čúčo,
čet' knížky, co jsou na indexu a nedočet' F.L.Věka,
v prvním járu propad' sexu, z čehož se už nevysekal,
pochválen byl od Rottrový, jak prý láska voní deštěm,
ale v páté řadě na Mertovi vykřikoval: Ještě, ještě!
Neustýlal, když se stlalo, čural, kde se čurat nemá
a, aby toho snad nebylo málo, spráhnul se s folkáčema,
křičel, že satanáš, to je táta, táta náš,
nečetl noviny, prý jsou tam jen koniny,
bydlel v Těšíně a učil se polštině,
měl syna Jakuba, to bude jeho záhuba,
pil gin fizz, gin fizz, gin fizz, gin fizz,
ale taky rum, rum, rum, rum, rum, rum, rum, rum,
nevěřil vínu, vínu, vínu, vínu, vínu, vínu, vínu, vínu,
tahle píseň, to je další mínus, další mínus, další mínus, další mínus,
předvcírem mi přišlo psaní poslané nebeskou počtou, hohoho,
jen ať se prý moc neoháním, že už mi to v nebi spočtou, hohoho,
no jen si klidně spočtete, já se vás nelekám,
víte, co mi můžete a hádejte kam, haleluja.

C D G D G
R: + halelu-, halelu-, haleluja ...

Haló haló (báseň)

A: Haló haló!
B: Co se stalo?
A: Kolo se mi polámalo.
B: Jaké kolo?
A: Favoritka, přeletěl jsem přes řídítka.
B: Co jste dělal?
A: Blbnul jsem, do příkopu zahrnul jsem.
B: Proč jste zahrnul?
A: Pršelo a kolo mi ujelo.
B: Kolik mrtvých?
A: Všichni živí, zastavil jsem o kopřivy.
B: A co chcete?
A: Vlastně nic. Jenom jsem vám to chtěl říct.

Heřmánkové štěstí

- G**
1. Madonnu Donatella jsem zahlídl, jak zhášela svíci,
heřmánkem zavoněla, já nevěděl, co jí mám říci,
C G
nad horizontem už mi hvězda bliká,
C G Ami D7
ještě není moje, ještě se mě nedotýká,
G Ami
ucítil jsem vůni heřmánku,
D7 Emi C G
už mi to začíná, už křičím ze spánku: Martina.
2. Někdo mě popadl a postavil ke zdi, měsíc se dral oknem do pokoje,
počkejte chvíli, teď padají hvězdy a jedna z nich je ta moje,
odněkud ze tmy brnká slepý kytarista,
polibek letmý, řekou plyne voda čistá,
ucítil jsem vůni heřmánku,
už mi to začíná, už křičím ze spánku: Martina.
D Emi C G C G C G
- R: Láska je hora, vysoká hora,
D Emi C G C G C G
kdo z nás ji zdolá, kdo z nás ji zdolá,
Ami D7 G
láska je hora vysoká, hora vysoká.
Emi G
- *: Venku je bláto, prší štěstí, cinká zlato,
C Emi
po náměstí s parazolem chodí lidi kolem,
G C
na nebi ptáci, brečí dítě, tramvajáci táhnou sítě,
Emi
ulicemi padají ryby k zemi,
Ami D7
nad domy, nad střechami letí smutně čáp,
Ami D7
mávám mu gerberami, sedá si na okap.
3. Herodes v bílém plášti vraždí nevinátka,
v kamnech kosti praští a po koláčích sladko,
pod okny na mě troubí limuzína:
nebreč a pojd', tak zle to nezačíná,
ach, smutky, smutky z heřmánku,
už mi to začíná, už křičím ze spánku: Martina.
4. Ve stráních karlovických lesů červnové slunce zlátne,
co našel jsem, to u srdce si nesu, co ztratil, mizí v nenávratně,
na bříze na kmeni vyrostla holubinka,
navždycky ztracený slyším, jak srdce cinká,
ach, láska, láska z heřmánku,
už mi to začíná, už křičím ze spánku: Martina.
- R:
Madonna Donatella, Madonna Donatella ...

Hlídač krav

D G A D ...

Pam padadam.....

D

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši,

G A D
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"

G A D
já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

D

- R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštiny, mýt se v lavoře,

G A D
od rána po celý den zpívat si jen,

A7 D G ... A ... D
zpívat si: pam pam pam padadamadam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

dál v E dur

pam padadamadam...

Hloupá písnička o muži a myši

Byl jeden dům a v tom domě byl sklep
ve sklepě schod
a pod tím schodem malá díra
tam žila myš a jak my jíme chléb
jí bylo vhod
jístí jenom kousky sýra

V tom domě žil nějaký Josef Lír
a ten muž byl
strojvedoucí pantografu
neb chtěl být zdrav kupoval denně sýr
aby měl sil
aby vlaky jely podle grafu

Co stalo se jistě tušíte už
strašlivý řev
v celém domě rozléhá se
pan Josef vzal do ruky ostrý nůž
rozhodl se
šmiknout myšku napůl v pase

Naštěstí však myš to uslyšela
vyběhla ven
žene si to po asfaltce
pan Josef Lír za ní jako střela
v očích má smrt
a na tachometru dvacet

Skončilo to jak to skončit muselo
neboť oba
nehleděli vpravo vlevo
myš na cestě auto hned přejelo
a Josefovi
utrhllo to slepé střevo

Z toho plyne poučení pro Lenky a Kuby
nejezte sýr
kupte radši cukr sobě
maximálně vypadnou vám zuby
ale budete žít
a neskončíte blbě v hrobě

Hlupáci

1. Nevím, jak bylo dřív, ale dnes je to tak,
že na každý verš je jedna fráze
a na každého moudrého jeden hlupák
a tak žije svět v rovnováze.
2. Tohle pravidlo hlupákům žluč obrací,
neboť poznat jsou zblízka i zdáli,
všichni křičí na ně: Hlupáci, hlupáci!
a ta ostuda hlupáky pálí.
3. Aby hlupák se nemusel červenat víc,
aby každý se mohl něčím chválit,
každému moudrému jednou, z ničeho nic,
na čelo nálepku dali.
4. Tenhle systém se ujal, je poznávací
a laciný při vší té bídě,
na moudré křičí se: Hlupáci, hlupáci!,
no, a hlupáky zas není vidět,
není vidět, není vidět.

Hnala Hanka krásy

1. : Hnala Hanka krásy
přes les javorový, :
hej tydlom tydlom,
hej tydlom tydlom,
přes les javorový.
2. : Přišel k ní Janek,
nejšvarnější synek, :
hej tydlom tydlom,
hej tydlom tydlom,
nejšvarnější synek.
3. : Co tu děláš Hanko,
přešvarná galanko, :
hej tydlom tydlom,
hej tydlom tydlom,
přešvarná galanko.
4. : Vijem těž ti vjonky
z drobné mateřinky, :
hej tydlom tydlom,
hej tydlom tydlom,
z drobné mateřinky.
5. : Uvila jich sedem
a dam ti z nich jeden, :
hej tydlom tydlom,
hej tydlom tydlom,
a dam ti z nich jeden.

Holka moje zlatá

- Ami** **E** **Ami**
1. Holka moje zlatá, neroň pro mě slzy,
Dmi **G** **C**
kamarádi moji, zaplaťte můj dluh,
A7 **Dmi** **Ami**
písně, co jsem zpíval, ať teď pějou druzí,
E **Ami**
a mým nepřátelům vyřidíte: těbůh.
2. Budete mi chybět, budete mi scházet,
kytaru mi berou na pár let,
skončily se toulky po nebeské dráze,
luna nemá nárok, slunce jakbysmet.
3. Skončila se volnost, skončilo se právo,
jedna tvrdá pelest, čtyři holé zdi,
já nemám nárok vlevo, nemám nárok vpravo,
zbyl jen kousek modré oblohy, zbyly jenom sny.
4. Sny o tom, jak vyjdu přes dveře otevřené,
kytaru mi vrátí před branou,
kdo tam bude čekat, kdo nezapomene
a kdo zazpívá mi na přivítanou?

Hop hop hop

(na melodii Chodíme chodíme)

- C** **G**
1. Renáta Renáta nahatá nahatá
C
a Petr a Petr má svetr má svetr
G **C** **G** **C**
a ptáčka a ptáčka čumáčka čumáčka.
2. Rum na kuráž na kuráž, jím guláš jím guláš,
a huráš a huráš, kdy čuráš nečuráš,
hospoda hospoda pohoda pohoda.
- R: Hop hop hop, hop hop hop, já jsem op, ty seš op
vezmi mop a buď snob, za všechno měj svůj job,
já tě kop, tys mě kop, hop hop hop, hop hop hop.
3. Rogalo rogalo padalo padalo
do lesa do lesa, staně sa staně sa,
Filipe Filipe, ty cipe ty cipe.
4. Zuzany Zuzany, dvě panny dvě panny,
nedaly nedaly, našťvaly našťvaly,
kecaly kecaly, pak daly pak daly.
5. Rakety Rakety, dva světy dva světy
gaziku gaziku, měls kliku měls kliku,
košile košile, Vasile Vasile.
- R:
G **C**
+ hop hop!

Hollywood

C
Přijel jsem ranní MHD
do výrobní haly ČKD
Dmi
do oddělení litinových rour
C **G**
jako každodenně polykat mour
C
Projdu vrátnicí a říkám jí je
co se to kurňa na mém pracovišti děje
Dmi
co se tu válí po mém ponku
C **G**
co tu ten blbec hraje na heligonku
F
Proč je tu náhle tolik světél
C
a proč mi říkají abych pryč letěl
Dmi
ať nepřekážím že házím stíny
C **G**
a cpou mi dvacku ať si zajdu do kantýny
C
Hollywood Hollywood
Dmi **C** **G**
Hollywood Hollywood
V kantýně je už plno
Maruška čepuje Starobrno
já si dám třenou nivu s pivem
abych jak se říká splynul s koletivem
Hlásila televize Nova
že tady filmuje banda Zelenkova
nějaké nové české dráma
próložené písničkama
O chlapovi kerej pil
a o druhém který vůbec nemluvil
v březnu to půjde do kina
hmmmm to zas bude ptákovina
Hollywood Hollywood
Hollywood Hollywood
To já kdybych se tu teď svlík
to by byl teprve filmový kasaštyk
sto procent v Kinoboxu chvála od kritiky
šilela by půlka republiky
A já bych z plátna řekl jenom "helou boj"
a vyzval Garry Coopera na souboj
Baby by brečely chlapi seděli ztvrdle
a děckám v kině zaskočil by popkorn v hrdle
Za to bych obdržel minimálně Oscara
když mi nevěříte potvrdí to má stará
ta nejlíp ví jakej v trenkách jsem kus
ne nadarmo mi říká "ty seš celej Bruce Willis"
C
Hollywood malý český Hollywood
Dmi
nízkorozpočtový Hollywood
C **G** **F**
oceněný Hollywood trochu smutný Hollywood
C
naš český Hollywood
Dmi **C** **G**
Hollywood
C
Odjel jsem podvečerní MHD
z výrobní haly ČKD

Hymna HC Oceláři Třinec

- C** **G**
1. Jeden komín zléva, druhý komín zpráva,
G7 **C**
mezi komináma hokejová sláva.
R: Ó du a lájne, fázole su fájne,
ó du a lájne a Třinec je náš!
2. Třinec železářny, Třinec Moravia
synci Hadamczika, třinecká partyja.
R:
3. Javorovy Ostry, to su moje šostry,
Olza řeka bystra, jedeme na mistra.
R:
4. Ty pudeš do lochu, pruhovaný hochu,
kery cap tě pustil na ledovu plochu?
R:
6. To snad není pravda, co ten sudí píska,
eště raz to zrobiš a stará tě vylíska.
R:
7. Děkujeme hoši, pěkně stě to hráli,
za ten dnešní výkon Lojza vás pochválí.
R:
8. Kole Jablunkova je strom vedle stróma.
už je to hotové, dva body su dóma.
R:
9. Děckam čokoládu, griotku mamulce,
a my staří chlópi dejme se po púlce.
R: + Hej!

Ivanič hrdina

- Dmi** **Ami** **Dmi** **C** **F**
1. Poslyšte lidičky veliká novina,
Gmi **Dmi** **A** **Dmi** **Ami** **Dmi**
z fronty se navrátil Ivanič hrdina, Ivanič hrdina.
2. Vatovku odložil, posadil se za stůl,
: vodkou mě počastuj. :
ach ženo rozmilá,
3. Vodku mu nalila, slaninu přinesla,
: kdepak je ruka tvá? :
kdepak je Ivane,
4. Ach ruka má zůstala u Kurska,
: ta střela germánská. :
v boji ji utrhla
5. Chleba mu podala, hořce zaplakala
: až jsem se dočkala. :
tak jsem tě čekala
6. Neplakej ženo má, však já si poradím
: i tebe pohladím. :
i koně osedlám
7. Neplakej ženo má, mohlo býti hůře,
: však on mi pomůže. :
statný je synek náš

Jacek

1. Na druhém břehu řeky Olše žije Jacek,
mám k němu stejně blízko jak on ke mně,
máváme na sebe z říční navigace,
dva spojenci a dvě spřátelené země,
jak malí kluci házem z břehů žabky,
kdo vyhraje, má z protějšího srandu,
hlavama kroutí česko-polské babky,
děláme prostě vlastní propagandu.
2. Na mostě přátelství se tvoří dlouhé fronty
všelikých věcí za všelikou cenu,
já mám však na to velmi úzké horizonty
a Jacek velmi nenáročnou ženu,
týden co týden z břehů navigace
na sebe řveme: "Chlapče, hlavu vzhůru!",
jak je to krásné, moci vykašlat se
na celní předpisy a na cenzuru, na na ...
3. Z Piastovské věže na nás mává kníže Měšek
a směje se, až třepe se mu brada,
ve zprávách večer běží horký dnešek,
aspoň se máme s Jackem o co hádat,
on tvrdí svoje, já zas tvrdím svoje
a domluvit se někdy bývá marno,
tak spolu vedem pohraniční boje
a v praxi demonstrujuj Solidarnosc, na na ...
4. Na druhém břehu řeky Olše žije Jacek,
mám k němu stejně blízko jak on ke mně,
máváme na sebe z říční navigace,
dva spojenci a dvě spřátelené země
[: a voda plyne, plyne, plyne dlouhé věky,
řeka se kroutí jako modrá šňůrka
a my dva házem kachnám vprostřed řeky
krajíčky chleba o dvou stejných kůrkách. :]
Na na na ...

Jako jelen když vodu chce pít

- Ami G#mi Ami G#mi**
1. Jako jelen když vodu chce pít,
Ami G#mi Ami C
běží lesem k zřídlu ukrytému,
Dmi Ami G#mi Ami G#mi
jako jelen když vodu chce pít.
2. Tak toužím při tobě být,
je mi úzko úzko samotnému,
tak toužím při tobě být.
Ami G#mi Ami G#mi
- R: Pomoz mi v mé samotě,
pomoz mi v mém životě,
Dmi E Ami G#mi
pomoz mojí opuštěné duši,
Dmi E Ami G#mi
Já noc co noc po tobě volám,
já noc co noc o pomoc volám.
3. Hluboká úzkost mé srdce jímá,
jaké to temno zeje před očima mýma,
hluboká úzkost mé srdce jímá.
4. Nikdy jsem nebyl tak sám jako teď,
veliká pýcha vystavěla zeď,
nikdy jsem nebyl tak sám jako teď.
- R:
5. Věřím navzdory všemu,
že mé volání dolehne k sluchu tvému,
věřím navzdory všemu.
6. Až spadnou listy osiky v říjnu,
všechno co přijde bez reptání přijmu,
až spadnou listy osiky v říjnu.

Já II.

Ami Emi ...

- Rec: Já, Petr Bezruč, od Těšína Bezruč,
sílený rebel a bláznivý gajdoš,
zlověstný sýček na těšínské věži,
hraju a zpívám,
balvanům hraju a kamení zpívám,
Hraju a zpívám, hraju a zpívám,
hraju a zpívám ... Tož, dáte mi krejcar?

Já na vojne jestem vzatý

- Ami G C**
1. Já na vojne jestem vzatý, já na vojne jestem vzatý,
Ami G C Ami E Ami
dostal jsem dva kabáty, dostal jsem, dívčico, dva kabáty.
2. A na rámě karabinu, a na rámě karabinu,
Pánbůh ví, kde já zhynu, Pánbůh ví, dívčino, kde já zhynu.
3. Či na poli, či-li v lese, či na poli, či-li v lese,
či kde mě krev zanese, či kde mě, dívčino, krev zanese.
4. Až já budu v poli státi, až já budu v poli státi,
budu ti psaní psáti, budu ti, dívčino, psaní psáti.
5. Napíšu ti dvoje psaní, napíšu ti dvoje psaní,
pošlu ho po Dunaji, pošlu ho, dívčino, po Dunaji.
6. A až ty ho čísti budeš, a až ty ho čísti budeš,
žalostně plakat budeš, žalostně, dívčino, plakat budeš.

Já neumím

1. Já neumím psát velkou poezii,
Emi Hmi C G
daktylský hexametř není můj svět,
Emi D
mám jeden starý svetr, v kterém žiji
G Ami D7
už moc let.
2. Pan Havlíček, než umřel na soucotě,
učil mne velkou českou abecedu,
a tak se poflakuju po životě,
jak dovedu.
G Ami D7
- R: Světem se poflakuju, tužkou ho obkřesluju,
G Ami D7
boty si nepucuju a hřeben nemiluju,
G Ami D7
sám sebe povoluju, sám sebe zakazuju,
G Ami D7
ničeho nelituju, -ju, -ju, -ju ...
3. Jsem voják, který nemá ani frčku,
vojín, co běží vždycky v první řadě,
chrání mě jenom úzký kmínek smřčku
v kanonádě.
4. S četaři absolventy hraju pokra,
ale když přijde na lámání chleba,
je jejich obuv suchá, moje mokrá,
jak je třeba.
- R: Světem se poflakuju, tužkou ho obkřesluju,
boty si nepucuju a hřeben nemiluju,
sám sebe zakazuju, povoluju, nelituju, -ju, -ju, -ju ...

Já su synek

Ami Dmi Ami E
Já su synek jako břinek, břuch mám jak opálka,
Ami Dmi E Ami
a byl bych já dávno umřel, kdyby ni gořalka,
Dmi Ami E
až já umřu, ležet budu, chovejte mě v městě,
Ami Dmi E Ami E Ami
bečulenku s gořalenu nade mnú zavěste.

Jdou po mně, jdou

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
[: pak jednou v létě řek' jsem si: ať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :]
2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
[: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :]
- R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou,
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-sing.
3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudičká vdova mi nabídla byt,
[: jó, byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :]
4. Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
[: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :]
- R:
5. Klenotník Smith mi do očí lhal,
dvě facky slíz' a dal, vše mi dal,
[: a pak jsem vzal nohy na ramena,
ten, kdo nemá vlohy, nic neznamená. :]
6. Ted' ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
[: jó, kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek. :]
- R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

Jen mě nelituj

1. Jen mě nelituj, neklepej na mé dveře
s chryzantémou v dlani,
hra na litování končí v prvním tahu,
neplivej lásku na podlahu,
nestůj mi u bytu, jen mě nelituj.
Ta slova jsou jen guláš dvakrát přihřívány,
a to mě nezachrání, a to mi nepomůže,
a tak nesvlíkej mě z kůže,
celý zvědavý, celý zvědavý,
jak vlastně vypadá takový malý pohřeb,
na který si člověk sám nastřádá.
- R: JÓ, kdybych byl vrabec, sezobal bych zrní
všem ptákům, co v okolí jsou,
srdce měl bych slabé a žaloudeček plný
a duši rozčepýřenou.
- R: JÓ, kdybych byl holub, roznesl bych psaní
od domu k domu do všech světových stran,
a pak četli bychom spolu, co píše tamta paní
a co píše tamten pán.
- *: JÓ, kdybych byl, žil bych si, žil,
a šťastný bych byl jako pytel blech,
ale já jsem, co jsem, a nevěřím lítostem.
2. Jen mě nelituj, opřený o zábradlí
mám ještě dvacet sedm zubů,
nejsem přes palubu, ten plavčík, co to řekl, ten se spletl,
koukni se na racka, jak vzlétl
směrem k úsvitu, a tak mě nelituj.
Člověk se rodí jednou a umírá i stokrát,
slza je pořád mokrá jak za časů krále Leara,
a já potichu v sobě sbírám sílu i odvahu,
stojím na prahu a koukám: velká paráda,
z mých dveří vychází pohřeb,
na který jsem si sám nastřádá.
- R: JÓ, kdybych byl káně, vysoko bych létal
a střemhlav padal dolů jako archanděl
a na severní straně nejvyšší hory světa
bych svoje tajné hnízdo měl.
- R: JÓ, kdybych byl sýček na Těšínské věži,
purkmistry a pány ze sna budil bych,
a k půlnoci bych křičel, jak to leží a běží,
a k ránu bych pak ztich'.

*:

*:

Jsem tvůj muž

1. Jsem tvůj muž a ty jsi moje žena,
jsem tvoje bolest a ty jsi můj lék,
jsem tvůj dům a ty jsi moje stěna, ohohó,
jsem tvůj dar a ty jsi můj vděk.
2. Jsem tvůj muž a ty jsi moje žena,
jsem tvoje křídlo a ty jsi můj let,
jsem tvůj příboj a ty jsi moje pěna, ohohó,
jsem tvůj vesmír a ty jsi můj svět.
3. Jsem tvůj muž a ty jsi moje žena,
jsem tvůj angrešt a ty jsi můj plod,
jsem tvůj stát a ty jsi moje měna, ohohó,
jsem tvůj prostor a ty jsi můj bod.
- *: Já jsem tvůj muž a ty jsi moje žena ...

K našim sedmdesátinám

- C F G C F G
C F G Ami
1. Až se nám poslední zub vykotlá,
nebudem nadávat z beznaděje,
přejdeme z tvrdých řízků na protlak,
a pak si řekneme:
R1: Ať už je, jak už je,
hlavně, že je, je, je, je, je, je, je, je, je.
2. My dva, a důchodci, no to je fór,
já dočtu konečně Hemingwaye,
ty budeš pěstovat celer a pór,
tak to vím bezpečně.
R1:
3. K svátku mi upleteš svetr a šál,
já svetr umažu od oleje,
šťěstí, že zrovna tebe jsem si vzal,
to jiná, můj bože.
R1:
4. Až usnou doktoři, vběhnem na dvůr,
ty budeš za četníka, já za zloděje,
nalačno nejlepší je radepur
a analgetika.
R1:
5. Jó, až nám poslední vlas vypadne,
oba se změním v čaroděje,
vykouzlíme si, co nás napadne,
a pak si povíme:
R2: Ať bylo, jak bylo,
hlavně, že je, jó.
R1:

Kantor Halfar

(orig. E dur + kapo II)

1. Kantor Halfar byl hoch dobrý,
byl hoch hodný, byl hoch hezký
ale škaredou měl chybu
i v Těšíně mluvil česky.
Před okresním inspektorem
a když tak se kantor spustí...
Víš jsou hříchy v katechismu,
co se nikdy neodpustí.
Před okresním inspektorem
a když tak se kantor spustí...
Víš jsou hříchy v katechismu,
co se nikdy neodpustí.
2. Léta táhnou, vlasy řídnou
jako listí před jesení.
Halfar pořád za mládence!
Pro Halfara místo není.
- : V krčmě zazní skočná hudba,
právě v kapli dalo slovo:
což by mělo deset roků
čekat děvče Halfarovo? :
3. Přijdou páni: Škola polská!
Burmistr v klín ruce složí,
ale vzpurný Halfar učí
jak mu káže zákon boží.
- : Tich po mezích chodí Halfar
bez úsměvu, bez myšlenky,
v krčmě v noci sám za stolem
hledí v zem hledí sklenky. :
4. V horký večer na klekání,
když se ve vsi jednou zvoní,
vběhne děvče v černou jizbu:
Kantor visí na jabloni!
- : Bez modlitby, bez slzy jej,
jak při hříšné duši jisto,
v roh hřbitova zakopali,
a tak dostal Halfar místo. :

Kapr

1. Na rybníce jsou velké vlny, dělají se od přírody,
kapr, ten je opatrný, nevystřčí čumák z vody.
- R: [: Šplouchy-šplouchy, štika žere mouchy,
žbluňky-žbluňky, a kapr meruňky. :]
2. Nevylézej, kapře milý, je tam velké vlnobití,
chlupy vodě se naježily, mohl by ses utopití.
- R:

Každý si nese své břímě

- Aadd9** **D/A**
1. Každý si nese své břímě,
Aadd9 **D/A**
letními cestami v zimě,
Aadd9 **D/A**
každý si nese to své,
Aadd9 D/A
jak tak životem jde.
2. Každý po něčem touží,
každý se pro něco souží
a nikdo neví,
co mu zítřek zjeví.
Aadd9 D
- R: Už otvírá vratný bránu,
Aadd9 D
už pofoukal vítr ránu,
A D Aadd9 D/A
po dlouhé noci blíží se ráno.
Už jsou komety za půlkou letu,
už se děti můžou těšit na kometu,
na zemi děje se to co bylo na nebi psáno.
3. To zlé spláchne příval,
splní se o čem si sníval,
splní se vše,
co jsi kdy chtěl.
4. Na dveře listonoš klepe,
říká že bude lépe,
odkud to ví,
to už zapomněl.
- R:
Aadd9 D/A
*: Každý si nese své břímě,
Aadd9 D/A
každý si nese své břímě...
Aadd9 D

Káťa

- Ami** **E7**
1. Čí to byla kudla, Káťo, co ti sjela po krčku,
Ami
vod čeho tam skrejeváš, Káťo, pod nadýrkem jizvičku?
Dmi G C Dmi G C
Na na na ...,
E7 **Ami**
nožky, tančete, nožky, tančete,
E7 **Ami**
nejhezčí jste na světě.
2. Samá krajka bejvala jsi, kdopak ti je kupoval,
s lampasama trajdala jsi, a teď se mnou trajdej dál.
Na na na ...,
se mnou trajdej teď, se mnou trajdej teď,
ať se točí celej svět.
3. Bejval, Káťo, oficírek, dostal kudlu do těla,
sáhni, holka, do vzpomínek, snads' už nezapomněla?
Na na na, Káťo, na na na ...,
nezapomínej, nezapomínej,
postýlku nám ustýlej.
4. Za kamaše s miňonkama, drahej s tebou bejval špás,
čupr kadet byl tvůj fláma, teď si s jiným zavdáváš.
Na na na, Káťo, na na na ...,
zavdávej a hřeš, zavdávej a hřeš,
rozhřešení dostaneš.

Kdo na moje místo

- Ami** **E** **G** **Ami**
R: Tak málo mám krve, tak málo mám krve,
C **Dmi** **E** **Ami**
tak málo mám krve a ještě mi teče z úst.
- R: ...
- Dmi** **Ami** **Dmi** **Ami**
1. Až bude růst nade mnou tráva, až budu hnít,
Dmi **Ami** **Dmi** **E**
kdo na moje místo, kdo zdvihne můj štít?
- R: ...
- Ami** **C** **G** **Ami**
*: V dým zahalen vítkovských pecí jsem stál,
C **G** **Ami**
noc zřela mi z očí, plam z nozdry mi vál,
C **G**
nech svítilo slunce, nech večer se šeřil,
Ami
já semknutou brvou ty vrahy jsem měřil:
C **G**
ty bohaté židy, ty grofy ze šlachty,
Ami **E**
já - škaredý horník, jak vyskočil z šachty.
- R: ...
- R: ...
- 2.=3.
- R: Kdo zdvihne můj štít, kdo zdvihne můj štít,
kdo zdvihne můj štít, kdo zdvihne můj štít?

Kdyby

- E**
1. Kdybych měl peněz, jak má pan Rotschild,
H7 **A7** **E**
koupil bych ženě mixér a pračku,
dvoukolák vzal bych, do masny skočil
H7 **A7** **E**
a nekoukal bych na nějakou kačku.
H7 **A7** **E**
- R: Kdyby, kdyby, kdyby, kdyby, kdyby,
H7 **A7** **E**
mlži, plži, hlavonožci, ryby,
H7 **A7** **E**
kdyby, kdyby, kdyby, kdyby, kdyby,
H7 **A7** **E** **H7** **E**
mlži, plži, hlavonožci, ryby.
2. Kdybych měl prsa, jak má paní Soňa,
s chlapy bych trsal tělo na tělo,
večer co večer chlatal bych koňak
a k ránu ječel, jak je veselo.
- R:
3. Kdybych měl svaly, jak má pan Fredy,
to by se báli někteří muži,
vzal bych to zprava, dle abecedy
a porozdával, co komu dlužím.
- R:
4. Kdybych měl oči, jak má pan Laco,
hned bych si vočíh', kerý jsou kerý,
pozor bych dával, komu a za co
a nenadával bych na poměry.
- R:
5. Kdybych měl plíce jak pan Zátopek,
nežil bych více s tou, s kerou žiju,
prachy bych zašil do kaliopek
a skončil v Aši, v Praze nebo v Riu.
- R:

Knihovnická

1. Vypadám vážně srandovně,
pět let už dělám v knihovně,
a je to vážně velký šok,
řadit furt stejný katalog,
vědět, že za pět-deset let
dostanu třídu T-9
a vůbec nic se nezmění,
ani ty knížky k půjčení.
- R: Už jsem si zvyk', už jsem si zvyk',
jsem knihovník, jsem knihovník.
2. Ve studovně a čítárně
jak v poloprázdné kavárně
jsem číšník bez peněženky,
nabízím cizí myšlenky,
studentky jsou neodbytné,
nedají žádné spropitné,
mávají na mě culíky,
mé čárky do statistiky.
- R:
3. A lidé tak, jak přichází,
mívají různé dotazy:
kdo je to ten a kým byl ten,
co je to fénix a co fén,
ve slovnících od A do Z
seřazený mám tenhle svět,
zde máte papír, račte psát,
mí malí polykači dat.
- R:
4. Unavený a ospalý,
jak se tak toulám regály,
zpaměti znám už MDT,
dobrý den, co si přejete,
ona chce něco o lásce,
má fotku Korna v průkazce,
je krásná jako Artemis
a já jsem v koncích se svým pis.
- R:
5. Vypadám vážně srandovně,
pět let jsem dělal v knihovně
a celých dlouhých pět let
marně jsem hledal odpověď
a pátral po kartotékách,
ta čtenářka už nečeká,
venku se s jiným objímá,
a mě ten problém zajímá.
- R: Jak velí zvyk, jak velí zvyk,
jsem přece správný knihovník.

Keby ste to moja mamka věděli

- G** **A**
1. Keby ste to moja mamka věděli,
D **G**
jaký su já zarmúcený na ženy,
G **C**
ani byste ve dne v noci nespali,
G **D** **G**
len byste mi frajárenku hladali.
2. Moja milá zadrímala, já som spal,
volakdo mě zpod širáčku pierko vzal,
a to bylo z tej červenej fialky,
škoda je téj zarmúcenej frajárky.

Komenský

- G** **C** **G** **C** **G** **D** **G D(G7)**
1. [: Nad Havlíčkovým Brodem, carijara, rozzářil se měsíček, :]
C **D** **G** **Emi** **Ami** **D** **G**
[: loučí se tam s národem Karel Havlíček, Karel Havlíček. :]
2. [: Políbil svou ženu, carijara, rozloučil se se ženou, :]
[: odjíždí do Brixenu na dovolenou, na dovolenou. :]
3. [: Ve Fulneku na dvoře, carijara, znamení osudu, :]
[: oheň už tam dohořel, všecko je v čudu, všecko je v čudu. :]
4. [: Učitel národů, carijara, přišel o učebnice, :]
[: ze subjektivních důvodů přešel hranice, přešel hranice. :]
C **G** **C** **G**
- R: Daleko je do Prahy, cararamcamcam,
C **G** **C** **G**
ještě dál je do Ústí, cararamcamcam,
C **G** **C** **G**
nejdále je do Vídně, cararamcamcam,
C **G** **D** **G D G**
tam už mě nepustí, cararamcamcam.

Kopačák

- C** **G7** **C** **F** **C**
1. Copak se ti stalo, Kubo, Kubíku,
G7 **C** **G** **C**
ukradli ti balón, Kubo, Kubíku.
2. Nevíš, kdy a kteří, Kubo, Kubíku,
věřím, já ti věřím, Kubo, Kubíku.
3. Zloděj chodí tiše, Kubo, Kubíku,
podrážky má z plyše, Kubo, Kubíku.
4. Usmívá se, směje, Kubo, Kubíku,
je to zloděj nad zloděje, Kubo, Kubíku.
5. A to tak nenecháme, Kubo, Kubíku,
a my je pochyťáme, Kubo, Kubíku.
6. Uděláme zátah, Kubo, Kubíku,
budeme jim v patách, Kubo, Kubíku.
7. Chytnem mrtvé nebo živé, Kubo, Kubíku,
ty můj detektive, Kubo, Kubíku.
8. Vezmeme si lupy, Kubo, Kubíku,
chytneme ty lumpy, Kubo, Kubíku.
9. Jsou to zlodějáci hnusní, Kubo, Kubíku,
ale teď už klidně usni, Kubo, Kubíku.
- *: Protože jednou všechno, co nám vzali,
C **G7**
zpátky k nám se přikutálí,
C **G7** **C** **F** **C** **G7** **C**
[: zaklepe to u dveří, a smutný ten, kdo nevěří ... :]

Kometa

- Ami**
1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi G7
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C E7
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.
Ami Dmi
- R: O vodě, o trávě, o lese,
G7 C
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami Dmi
o lásce, o zradě, o světě
E Ami
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.
3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.
- R: Na na na ...
5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.
- R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

Kormidlo

D Emi D A7 D
Lívie řve, Václav slzy prolévá,
Emi D A7 D
kormidlo se zase točí doleva,
A E7 A E7 A
počkáme, až čtyři roky prolétnou,
D Emi D A7 D
pak zase půjdeme zvonit s klíči na Letnou.

Kosatá a Zubatá

- Ami** **Dmi** **E7** **Ami**
1. Nevím už vážně, kde to bylo, kam jsem to vlastně zašel,
Dmi **E7** **Ami**
v ulici světlo nesvítilo, noc měla černý kašel,
Dmi **E7** **Ami**
a v té tmě, horší nežli v pytli, v kterém se topí kořata,
Dmi **E7** **Ami**
mě náhle kolem krku chytly dvě holky - Kosatá a Zubatá.
2. Proč prý jste, pane, tolik smuten, co když vám srdce pukne,
smály se jako pomínuté a kasaly si sukně,
každá mě z jedny strany rafla, měly v tom jistě praxi,
že prý si spolu vyjdem na flám, a už volaly taxi.
3. Všecky ty knajpy, kde jsme byli, mi vypadly už z paměti,
když z poslední nás vyhodili, tak bylo nějak po třetí,
bydlely až na kraji města a postel měly s nebesy,
řek' jsem jim: kdybych ráno nevstal, tak ať se teda neděsí.
4. Jedna se ke mně vmáčkla zleva, no, a ta druhá zprava,
že ať si pospím, jim to neva, jen blbej ráno vstává,
jak jsem se vzbudil, nemám páru, rolety byly dole,
na zemi zbytky kaviáru a plno vodky kolem.
5. Cítil jsem divnou bolest v hrudi, jak bych měl ránu sečnou
a ve hlavě mi tikal budík natažený na nekonečno
a tikal tik-tak na dvě doby jak ministranti v kostele,
v kuchyni někdo myl nádobí, a tak mi začla neděle.

Košilka

- Ami** **Dmi** **Ami** **E7** **Ami**
1. Svlíkni si košilku lásko moje
C **G** **C** **E7**
do rána bílého daleko je
F **C** **Ddim** **E7**
do rána daleko k srdci kousek
Ami **Dmi** **Ami** **E7** **Ami**
krásné je když lidi milujou se
2. Včeras mi utekla teď jsi tady
jako já žádný tě nepohladí
na vodě voděnce tajou ledy
co když jsme teď spolu naposledy
3. Svlíkni si košilku z porculánu
krásnější než jsi ty nedostanu
červánky na nebi rudá krvi
budeš má prvá a já tvůj prvý

Kozel

- G** **C**
1. Byl jeden pán, ten kozla měl,
D **G**
velice si s ním rozuměl,
C
měl ho moc rád, opravdu moc,
D **G**
hladil mu fous na dobrou noc.
2. Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
když to pán zřel, zařval "jéjé",
svázal kozla na koleje.
3. Zapískal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Krajina po bitvě

- Ami** **Emi**
1. Míříme na sebe, míříme já a ty,
Ami **C**
ticho je kolem, jen pes štěká za vraty,
Emi **Ami**
na louce leží mrtví motýli,
F **G** **E7**
padá déšť do esšálků,
Dmi **Ami**
jsme poslední dva, kteří přežili
E7 **Ami** **Emi7** **Ami** **Emi**
tuhletu dlouhou válku, hm.
2. Míříme na sebe, míříme já a ty,
v uších nám ještě zní vybuchlé granáty
a smrtka s kosou dělá resumé,
prochází se v bílé róbě,
no a my dva teď tady ležíme
v zákopech proti sobě, ho hó hó.
3. Míříme na sebe, míříme já a ty,
oba jsme utekli hrobníkům z lopaty,
ve stovkách velikánských útoků
šťěstí nám oběma přálo,
a teď nás dělí jenom sto kroků
a je to moc, či málo?
4. Myslíme na sebe, myslíme já a ty,
co včera platilo, dneska už neplatí,
však ještě hrůza visí nad krajem,
těžké je mít se rádi,
když jsme si postříleli navzájem
své nejlepší kamarády, ho hó hó.
5. Nevíme o sobě, nevíme vůbec nic,
vzduch krví prosycen dýcháme z plných plic,
pach smrti pod kůží je zarytý,
končí se dějství prvé,
ještě nám tady zbývá k prolití
dvakrát šest litrů krve, ho hó hó.
6. Míříme na sebe, míříme já a ty,
ospalí, žízniví, hladoví, vousatí,
nebe se šerí, už se blíží noc,
oči jsou těžké jako kámen,
ach, koho žádat o radu a o pomoc,
když oba usínáme, hm.
7. A tak míříme na sebe, míříme já a ty,
padají hvězdy, obzor je hvězdnatý,
pod jedním nebem oba ležíme,
hřejivá je náruč matky Země,
: a jak tak spíme, oba ve snu kráčíme:
já k tobě, a ty ke mně ... :
- 5'. Nevíme o sobě, nevíme vůbec nic,
vzduch krví prosycen dýcháme z plných plic,
můj mundúr sedmnáct má knoflíků,
osmnáctý je utržený,
vidět to hejtman, dělá rotyku,
hejtman už ale není, hm.

Král Lávra

(v orig. Eb + kapo I)

- D** **A** **D** **A** **Hmi**
1. Byltě jednou jeden starý dobrý král,
Emi **D** **A** **Emi** **A**
ale to je dávno, taky od Čech dál
G **A**
troje moře, devatery hory
D **A**
dělí ten kraj od české komory,
D **A** **Hmi** **Emi** **A** **D**
kde on panoval, kde on panoval.
2. Jednu velkou slabost ten král dobrý měl,
že jest na holiče tuze zanevřel,
dal se holit jenom jednou v roce,
vlasy dlouhé na krku široce
nosil jak roj včel, nosil jak roj včel.
3. Horší ještě bylo - vždy na letnice
jak očistil holič královské líce,
čekala jej podivná odplata,
ne ve stříbře ale skrze kata
to šibenice, to šibenice.
4. Padl los, ach padl - letos Kukulín,
líce holil králi staré vdovy syn,
jak to stará vdova uslyšela,
omdlévala ustrašená celá,
ach můj Kukulín, ach můj Kukulín.
5. Jestliže ty králi dobré srdce máš,
jistě každoročně jednou blázníváš,
pro nic za nic pro královské vousy
kat člověka bez viny zardousí,
to jsi otec náš, to jsi otec náš?
6. Král se na ty řeči velmi zastyděl,
ale ještě více slitování měl,
nezlobil, se vzdychnul jen hluboko,
dobré srdce tisklo slzu v oko
zastavit velel, zastavit velel.
7. Přisahej že smlčíš na věčné časy,
co jsi Kukulíne viděl pod vlasy,
pak se tobě neublíží v ničem
a ty budeš mým dvorním holičem
na věčné časy, na věčné časy.
8. Rád přísahal mladík a byl propuštěn
zvěstovati matce jak jest povýšen,
pak holíval ob den králi líce
a již žádný holič na letnice
nebýval věšen, nebýval věšen.
9. Husy štěbetají, tichá je labuť,
kdo chce tajnost smlčet, holičem nebud',
holičovy vědomosti škubou,
než je poví přenáravně hubou,
jazejček je rtuť, jazejček je rtuť.
10. Bliže u Viklova, na stoku dvou řek
stojí dutá vrba třetí lidský věk,
všeptal do ní v tiché noční době
své tajemství a ulevil sobě,
jiný nebyl lék, jiný nebyl lék.
11. Táhli hudci k bálu až pan Červíček
silným kvapem ztratil z basy kolíček
a když přišli k viklovskému brodu,
zpozoroval tu svou velkou škodu
na stoku dvou řek, na stoku dvou řek.
12. Tam u duté vrby s basou smutně stál,
půjdu-li ho hledat, promeškáme bál,
uříz z vrby větev na kolíček,
co způsobí o tom pan Červíček,
nic se nenadál, nic se nenadál.
13. Způsobil tam s basou králi čistou věc,
tam na bále spustil po strunách smyčec,
tu řve basa až všechno přehluší:
Král Lávra má dlouhé oslí uši,
král je ušatec, král je ušatec!

Krupobití

Jsi krupobití v žitném lánu
jsi vodní kalamita v Pákistánu
divoké víno vprostřed lesní cesty
ženská co přivede mě do neštěstí

Jsi záludná luna v první čtvrti
nebezpečný odsouzenec v cele smrti
nákladák řítící se v protisměru
ženská co přivede mě do mal

Jsi moje tajné hříšné snění
milostné zauzlení
Jsi nebe na němž mraky rodí se i hynou
jsi moje teplé místo pod peřinou

Jsi meloun rozříznutý napůl
jsi noční můra nadržených chlapů
ještěrka naložená v lihu
ženská co přivede mě do průšvihů

Jsi moje tajné hříšné snění
milostné zauzlení
Jsi nebe na němž mraky rodí se i hynou
jsi moje teplé místo pod peřinou

Kupila cigánka

- D** **A**
1. Kupila cigánka ciganovi kajdy,
aby jí zakajdal u te její majdy,
D **A**
kupila cigánka ciganovi husle,
A **E**
aby jí zavrzal u te její mušle.
A **E7** **A**
R: Stara stara mišaj to, at' se nam to nepřipali,
A **E7** **A**
stara stara mišaj to, at' se nam to nespali.
A **E7** **A**
Stara stara mišala, až se ji to připalilo,
A **E7** **A** **A7**
stara stara mišala, až se z toho posrala.
D **A** **D**
2. Utíkala bába kolem rybníka,
vystrčila prdel na kominíka,
G **D**
kominík se lek, vida černý flek,
A **D**
zatracená bábo, kdo by to byl řek!
- R:
D **A** **D**
2. Hádala se matka s dcerou, jak ten život povedou,
A **D**
koupily si automobil, do prdele pojedou.
Když přijeli do prdele, zpívali si vesele
to jsme ještě nevěděli, do jaké to prdele.
- R:

Kytky v květináči

1. Na mé planetě je spousta domů
a jenom jeden byt,
do něj vracívám se z kosmodromu
k životu se uložit,
v kuchyni na mě čeká filé,
tady vědí, že mám filé rád,
a děti převlečené do košilek
po večerníčku chodí spát.
2. Koupil jsem na trhu půl kila jahod,
když jsem se včera domů vracel,
dáme si pudink, jó, to bude blaho,
až mi v peřinách sdělíš nové informace,
že holka nejí a kluk že nechrní,
a přesto oba rostou jako z vody,
a ty žes byla celou dobu jako na trní,
ať něco se mi nepříhoda.
- R1: Jsme kytky v květináči,
které zapustily společně kořeny,
a chtít nás přeonačit,
tak to je ztracený, hm hm.
- R2: Jsme kytky v květináči,
kopretiny líznuté kopřivou,
a jedna postel, ta nám stačí
bohatě na jeden dlouhý život.
3. Jen co nám otrne, jó, už je to tady,
že zas nevynáším ráno koš,
krev se nahrne a pak nám není rady
a z tuleně se stává mrož,
ty tvoje manýry, ty moje cigarety,
kdo má pořád luxovat byt,
kam strkáš ty papíry a co ten knoflík od manžety,
s tebou člověk nemůže žít.
4. Celý svět ví, že počasí nebývá takový,
jak si přeje meteorolog,
tlaková níže nad Azorskými ostrovy
stěhuje se celý rok,
mu jsme dvě koleje, co jdou vedle sebe
do stanice Absolutno,
a kdybys ty neměla mě a já jsem neměl tebe,
bylo by na světě velmi smutno.

R2:

Kývací plyšový pes

- C
1. Podvozku chytá se rez, a střechy taky,
Dmi F C
řidič za volantem hnízí,
kývací plyšový pes v barvě khaki
Dmi F C
dívá se po směru jízdy,
Ami G C
červená, oranžová, zelená,
F G C
něco se povoluje, něco je zakázáno,
F Emi G
a ten pes, aniž ví, co barva znamená,
F G C Dmi G
hlavou pokyvuje: ano, ano ...
 2. Namísto páteře píst, nahoru, dolů,
dvojice železných ráfků,
poradce pro věci jízd nemá autoškolu,
má ale hlavičku, hlávku,
rozhodnutí je věcí náhledu,
něco se povoluje, něco je zakázáno,
řidič se neptá, řidič hledí kupředu
a pes pokyvuje: ano, ano ...
 3. Je každá křižovatka dilematem,
vpravo i vlevo se blejská,
pohledem do zrcátka porovnáte
svůj názor s názorem pejska,
dopředu, dozadu, či zůstat stát,
něco se povoluje, něco je zakázáno
a ten pes, to je síla, ten ví všechno snad,
jak hlavou pokyvuje: ano, ano ...
 4. Bylo to včera a je to dnes, a bude zítra taky,
že v kalných vodách se loví,
plyšový kývací pes v barvě khaki
za zády mnohých si hoví,
razítka, nerazítka, fascikly,
něco se povoluje, něco je zakázáno
a řidiči, i díky těm psům, si přivykli,
že se jim přikyvuje: ano, ano ...

Lachtani

C **F C Ami** **G C**
: Lach, lach, lach, lach. :

R:

C **F C**
1. Jedna lachtaní rodina
Ami **G C**
rozhodla se, že si vyjde do kina,
jeli lodí, metrem, vlakem a pak tramvají **F C**
a teu u kina Vesmír lachtají, **G C**
lachtaní úspory dali dohromady,
koupili si lístky do první řady, **G C**
táta lachtan řekl: "Nebudem třít bídu" **F C**
a pro každého koupil pytlík arašidů, ó. **Ami G C**

R:

2. Na jižním pólu je nehezky
a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
těšili se, jak bude veselo,
když zazněl gong a v sále se setmělo,
co to ale vidí jejich lachtaní zraky:
sníh a mráz a sněhové mraky,
pro veliký úspěch změna programu,
dnes dáváme film ze života lachtanů, ó.

R:

3. Táta lachtan vyskočil ze sedadla
nevidaná zlost ho popadla:
"Proto jsem se netrmácel přes celý svět,
abych tady v kině mrznul jako turecký med,
tady zima, doma zima, všude jen chlad,
kde má chudák lachtan relaxovat?"
Nedivte se té lachtaní rodině,
že pak rozšlapala arašidy po kině, jé.

R:

C **F C**
4. Tahle lachtaní rodina
Ami **G C**
od té doby nechodí už do kina, jé.
: Lach, lach, lach, lach, jé. :

R:

Ladovská zima

2x {Předehra - hraje se pod celou písničkou}. Capo na V.

	Cadd2	G6	Dsus2	G6
e	-----0-----	-----0-----	-----0-----	-----0-----
h	--3-----3---	--3-----3---	--3-----3---	--3-----3---
G	-----0-----	-----0-----	-----2-----	-----0-----
D	-----2-----	-----0-----	-----0-----	-----0-----
A	--3-----	-----	-----	-----
E	-----	--3-----	-----	--3-----

Cadd2 **G6**
Za vložkou vložka z oblohy padá
Dsus2 **G6**
chvilinku počká a potom taje
Cadd2 **G6**
na staré sesli sedí pan Lada
Dsus2 **G6**
obrázky kreslí zimního kraje

Ref: **Cadd2** **G6**
Ladovská zima za okny je
Dsus2 **G6**
a srdce jímá bílá nostalgie
Cadd2 **G6**
ladovská zima děti a sáně
Dsus2 **G6**
a já jdu s nima do chrámu Páně
Cadd2 **G6**
Bim bam bim bam bim bam
Dsus2 **G6**
bim bam bim bam bim

Mezihra - **Cadd2, G6, Dsus2, G6**

To mokré bílé svinstvo padá mi za límec
už štvrtý měsíc v jednom kuse furt prosinec
večer to odhážu namažu záda
ráno se vzbudím a zas kurva padá

Děcka mají zmrzlé kosti
sáňkují už jenom z povinnosti
mrzne jak sviňa třicet pod nulú
auto ani neškytne hrudky sa dělají v Mogulu

Kolony aut krok-sun-krok
bo silničáři tak jak každý rok
su překvapení velice
že sníh zasypal jim silnice

Pendolíno stojí kdesik u Polomi
zamrzly mu všechny CD-ROMy
A policajti? Ti to jistí z dálky
zalezlí do Aralky

Ref: Ladovská zima...

Na Vysočině zavřeli D jedničku
kamiony hrály na honičku
takzvané "rallye letní gummy" v tym kopcu u Meziříčí
spěchaly s melounama a teď jsou v... však víte kde

Na ČT1: Studio sníh
Voldánová sedí na saních
a v Praze kalamita jak na Sibiři
tři centimetry sněhu! A u Muzea čtyři!

Jak v dálce vidím zasněžený Říp
říkám si: Praotče Čechu, tys byl ale strašný cyp
Kdybysi popošel eště o pár kilometrů dále
tak sem se tedka mohl kdesi v teple v plavkách valet

A místo toho aby se člověk bál zajít do Teska na nakupy
jak sou na tych rovných střeších sněhu kupy
do toho všeho jak mi jak mám zmrzly nos aj lica
tak eště z radia provokatér Nohavica

Ref: Ladovská zima...

Láska je jak kafemlýnek

1. **G** Láska je jak kafemlýnek, všechno **D G** semele,
sáhne, **D G** sáhne do vzpomínek, teplo po těle,
D Emi Hmi C D G tvoje vlasy havran utkal, moje včelí dech,
C D G Hmi C D G ty jsi řeka krásně prudká a já tichý břeh.
C G
- R: Každý jsme jinačí,
C G protože kde je voda, je i oheň,
Ami G když se nám to někdy rozkvačí,
D říkáme si: nebud' trdlo, jen si rychle vzpomeň,
C G každý jsme jinačí,
C G protože kde je voda, je i oheň,
Ami G když se nám to někdy rozkvačí,
D G říkáme si: jen si vzpomeň.
- *: Jak nás celý týden budily až odpolední zprávy v rádiu, **G Emi**
Ami D7 G jak jsem nadával, že než bych snědl to tvé lečo, to se radši zabiju, **Emi**
Ami D7 G jak jsi se mnou prohrávala v kostkách šestnáct miliónů ve zlatě, **Emi**
Ami D7 G C G jak jsi chtěla ošetřit tu včelu, a ta včela píchla tě.
2. Láska je jak kafemlýnek, všechno semele,
sáhne, sáhne do vzpomínek, teplo po těle,
tobě dali učit třicet dětí, já šel k lopatě,
chodíš domů o půl třetí, a já po páté.
- R:
- *: Jak jsem trnul ve skříní na kolejích, zda mě tam vrátná objeví, **G Emi**
Ami D7 G Emi jak mě objevila: ale, pane Nohavica, to jste vy?
Ami D7 G Emi Jak jsme měli geniální plán, jak rozbít hernu u Černé louky, **Emi**
Ami D7 G Emi jak jsme šili z plyše super extra unikátní klobouky,
Ami D7 G Emi jak jsme se hádali o voloviny a zkoumali, z čí to bylo viny,
Ami D7 G Emi a potom nevěděli, proč jsme se vlastně přeli,
Ami D7 G Emi a lehalí a běhalí a spali, ale i nespali,
Ami D7 G Emi a tulili se, zubili se ruku v ruce vedle sebe,
Ami D7 G Emi láska je kafemlýnek, sáhne ti do vzpomínek,
Ami D7 G Emi všechno semele, teplo jde po těle,
Ami D7 láska je kafemlýnek, sáhne do vzpomínek,
G Emi všechno semele, teplo jde po těle,
Ami D7 G láska je kafemlýnek, sáhne do vzpomínek ...

Legenda o svatém Václavu a jeho krutém bratru Boleslavovi

1. Sto dvacet párů volů jede do Němec,
Dmi Ami Dmi Ami E
kyrilijé, kyrilijá,
Ami C G C
hřivny stříbra k tomu - co za divná věc?
Dmi Ami E Ami
Kyrilijé, kyrilijá.
2. Václav, český kníže, k nebi zdvíhá dlaň,
kyrilijé, kyrilijá,
ve znamení kříže Němcům platí daň,
kyrilijé, kyrilijá.
- R: [: Sláva ti, sláva ti, vévodo náš,
Ami E Ami
buď pozdraven ty, kdo v péči nás máš. :]
3. Je německá říše mocnější než meč, ...
Václave, buď tiše, modli se a kleč, ...
4. Poslušnou svou hlavu sehní k ramenům, ...
nevěř Boleslavu, bratru krutému, ...
- R:
5. Na svatého Kosmy, v září to bylo,
v den dvacátý osmý slunce svítilo,
6. Václav bratrem pozván na hostinu jest,
chystá se věc hrozná, krve bude téct,
- R:
7. Hodovali, pili, Boleslav měl řeč,
Václave můj milý, pozdvihni náš meč,
8. Na německou zemi táhni v čele vojsk,
Václav sedí tiše, neláká ho boj,
- R:
9. Už se nebe bělá, Václav na mši jde,
u vrat do kostela vidí tváře zlé,
10. Už Václava bodli, už se rodí báj,
kněz Chrastěj se modlí: Sankti, Venceslaj,
- R:
11. Boleslav je králem v knížectví českém,
v čele vojska táhne na německou zem,
12. Čtrnáct let s císařem německým, čtrnáct let se bil,
po letech čtrnácti meč svůj zahodil,
- R:
13. = 1.
14. Boleslav, ach, kníže, k nebi zdvíhá dlaň,
ve znamení kříže Němcům platí daň,
- R:
15. Teče voda v Labi podél kostela,
bratr bratra zabil jak Kain Ábela,
16. Kdo z těch dvou je v nebi, a kdo v pekle je,
... tehdy nebyl a nic se neděje,

Litanie u konce století

Těch mrtvých mužů v mrtvé trávě,
těch siroteků a vdov,
té krve k jeho větší slávě,
těch slov,
těch bůžků, bohyní a bohů,
těch smolnic na ulicích měst,
těch proroků na každém rohu,
těch gest.
Pane můj na výsostech, pane nejvyšší,
pane můj, copak nevidíš a neslyšíš,
pane můj, slepý Bože můj ...
Těch lživé lůzy v pancéřových vozech,
těch morových sloupů a morových ran,
těch znamení zla na obloze,
těch vran,
těch žlutých hvězd a pruhovaných šatů,
těch provazů a gilotin,
těch malých dírek do kabátů,
těch vin.
Pane můj na výsostech, pane nejvyšší,
pane můj, copak nevidíš a neslyšíš,
pane můj, hluchý Bože můj ...
Těch studní zasypaných v písku,
těch zabloudivých karavan,
těch pomníků a obelisků,
těch bran,
těch zlatých lejn ze zlatých telat,
těch mrtvých vedle jícnů jam,
té bázně, co činit a dělat
sám.
Pane můj na výsostech, pane nejvyšší,
pane můj, copak nevidíš a neslyšíš,
pane můj, mrtvý Bože můj ...

Mařenka

Hmi H2 Hmi H2 Hmi
Hmi D
Neplakej Mařenko počkej na mě
A Hmi
chtěl jsem ti nabídnout svoje rámě
G Emi
čeká nás cesta trnovým houštím
F#7(4) Hmi H Hmi
já svoje Mařenky neopouštím
Jdu jenom v košili ty v kabátku
cestu jsme ztratili hned zpočátku
blikají dvě hvězdy temnou nocí
Pámbů nás zanechal bez pomoci

Drž se mě za ruku v zimě této
snadné a lehké nebude to
kdo jiný líp to ví nežli my
vyhnání do tmy a do zimy
Odlétli ptáci odplula loď
ty kdo jsi bez viny kamenem hod'
pravda a láska ta pro nás není
a kdo se ohlédne ten zkamení
Já ženich a ty má nevěsta
co nás to potkalo na cestách
neptej se stejně ti nepoví
za stromy dva vlci hladoví
Dva vlci s jizvami na těle

z oblohy svržení andělů
nepoví mlčí mají hlad
jediný na světě já tě mám rád
Jediný na světě k tobě praví
udělám ohýnek z listů trávy
až bude plápolat v stromových kůrkách
já budu Křemílek ty Vochomůrka
Vyšplhám větvemi do koruny
cestu nám osvětlí oko Luny
přes rokly výmoly přes jámy
půjdeme a milost nad námi
přes rokly výmoly přes jámy
F#7(4) Hmi D A F# Hmi F# Hmi
půjdeme hm - hm - hm - hm hm hm - hm

Margita

- Emi** **Ami** **Emi** **Hmi** **C**
1. Točí se, točí kolo dokola a až nás smrtka zavolá,
G **Emi**
tak vytáhneme rance,
Ami **Emi** **Hmi** **C**
sbalíme svý tělesný ostatky, srazíme podpatky
G **Emi**
a potom dáme se do tance,
Ami **H7** **Emi** **Hmi** **C**
tančí se tradičně gavotta na konci života,
G **Emi**
na konci tohohle plesu,
Ami **Emi** **Hmi** **C**
promiňte, že vám šlapu na nohu, já za to nemohu,
G **Emi**
já tady vlastně ani nejstu.
Ami **Emi**
R: A krásná Margita, tanečnice smrti,
Ami **Emi**
má svetr vzoru pepita a zadkem vrtí,
Ami **G** **D** **Emi**
začíná maškarní ples, kams' to vlez', kams' to vlez',
H7 **Emi**
kams' to vlez', kams' to vlez'?
2. Nějakej dobrák stáhnul roletu, na tomhle parketu
je vidět jenom na půl metru,
tváře se ztrácejí v šerosvitu, každý hledí na Margitu
v pepitovém svetru,
kapelník pozvednul taktovku, vytáhnul aktovku
a v ní měl nějaký noty,
tváře se točí v tombole, někdo si sedí za stolem,
jiný se na parketu potí.
- R:
3. Pokojská v šest přijde do práce, provětrá matrace,
pod lůžkem najde zlatou minci,
děvenka dole v recepci čte si o antikoncepci
a přemýšlí o krásným princí,
šatnářce v šatně zbyly dvě vesty, no to je neštěstí,
a co když přijde ráno kontrola,
hodiny ukazují čtyři nula nula, ručička se hnula,
vše se točí dokola.
- R:

Maria panna

- G** **Emi**
R: Maria, Maria panna
 D **C** **D**
světem chodila, chodila sama,
 G **Emi**
jenom s Josefem, ten byl mírně chucpe,
 D **C** **D**
oba bloumali po krajině judské.
 G **Hmi**
1. Jak tak bloumali, nocleh hledali,
 D **C** **D**
kde by hlavu složili, dítě čekané porodili
a všechen lid s nimi nic nechtěl mít,
všichni jim říkali: snězte si co jste si smíchali.
- R: Maria, Maria panna
na to povída, že si poradí sama
našla malou stáj, trochu to tam páchlo,
ale vědro vody všechno to spláchlo.
2. A pak ležela a trochu brečela
a Josef bambula, tvářil se jak mula
a potom k půlnoci s boží pomocí
a díky odvaze přivedla na svět kluka jako obrázek.
- R: Maria, Maria panna,
která byla na všecko zcela sama,
ta Maria, Maria panna
která byla na všecko zcela sama.
3. A zatím na nebi zablikla kometa,
Marie povídá, Josef chystej se do světa,
tady není pro nás bydlení,
tady nás nemilujou, syna nám zamordujou.
4. A tak šli všichni tři,
co bylo dál to jistě víte, co nevíte domyslíte.
- R:

Martina

1. Na stole chléb a květina,
v kuchyni stojí Martina a smaží ryby,
přišel mi pásek zdaleka
a na něm píseň člověka, který mi chybí.
2. Cop jeho veršů rozplétám,
zpívá mi o tom, proč je tam a proč ne tady,
a někde dole pod slovy
je ukryt akord mollový, a to mi vadí.
3. Dvacet let prošlo jako nic
a on, jenž jezdil na koni, byl z koně shozen,
vidím ho, jak jde za lesy,
v maršálské torně nese si kyselý hrozen.
4. Vlkem je člověk člověku
a zvony našich útěků varovně zvoní,
to když se snáší hrozná tma
chlap svoji hvězdu poznat má a rvát se pro ni.
- R: Je to jen dvě stě kilometrů, a možná ještě blíže,
a zbývá už jen duše k proclení,
na politickém barometru setrvalá níže,
a dokud trvá, svět se nezmění.
5. Dáti si sbohem s Martinou
a pak se vydat za jinou, žil bych si v klidu,
kašlal bych na ostnatý drát
a nemusel bych poslouchat dělnickou třídu.
6. Zabořen v plyši Toyoty,
vietnamky dal bych za boty koupené v Linci,
smál bych se z Prahy relacím
o tom, jak mě tam podplácí jidášskou mincí.
7. A k pátku bych si vyrazil
tam, co se říká "Nacht-asyl", srovnat si faldy,
kolt k celníkovi úžasu
nosil bych nízko u pasu po vzoru Waldy.
8. Ve spolku místních kurtizán
stal by se ze mne partyzán protestních songů,
řešil bych problém naděje,
zpíval o tom, jak špatně je v Grónsku či Kongu.
- R:
*: Je to jen dvě stě kilometrů, a možná ještě blíže ...

Maruška

- C** **Emi** **Ami** **G** **C** **Emi** **Ami** **G**
1. Má milá, rozmilá Maruška je holka fest,
C **Emi** **Ami** **G** **C** **Emi** **Ami** **G**
ona chce černocho do lůžka, prý pašák jest,
F **Fmi** **C** **Ami**
černocho z Maroka anebo z Mali,
Dmi **G** **C** **G**
má drahá, divoká, brzy se spálíš,
C **Emi** **Ami** **G** **C** **G** **C**
do dne a do roka, říkám ti, stihne tě trest, protože
Dmi **G** **C** **Dmi** **G** **C**
v Sudánu neznají ochranu
Dmi **G** **C** **Dmi** **G** **C**
a kluci v Angole se milují na stole
Dmi **G** **C** **Dmi** **G** **C**
a v Zambii milenky zabíjí
Dmi **G** **C** **Dmi** **G** **C**
a kluci v Zambezi maj' radši hovězí.
2. Má milá, rozmilá Maruška je holka fest,
ona chce mulata do lůžka, prý pašák jest,
mulata z Bornea anebo z Kuby,
má oči vzdorné a tohle ji zhubí,
říkám jí: do dne a do roka stihne tě trest, protože
v Pekingu neznají pettingu
a kluci v Šanghaji blbě to dělají
a v Laose se škrábou na nose
a milenci v Íránu při tom padají z divánu.
3. Má milá, rozmilá Maruška dala si říct,
teď chce jen našince do lůžka, nikoho víc,
našince z Moravy anebo z Beskyd,
každej tě unaví, bude ti hezky,
ten pravej z Moravy už šahá do nohavic, protože
v Ostravě milujem loudavě
a kluci v Petřvaldě na šachtě na haldě
a v Českém Těšíně čtyřikrát v hodině,
F **C** **G** **C**
v Havířově-Nové Město, tam udělají z tebe těsto.

Maryčka Magdónova

- Ami G Ami**
1. Šel starý Magdon od Ostravy domů,
Dmi G C
v bartovské harendě večer se stavil,
Ami G Ami G
s rozbitou lebkou do příkopy pad.
Ami G Ami
Plakala Maryčka Magdónova.
Ami Dmi G Ami Ami G Ami
- R: Na na na ...
2. Vůz plný uhlí se v koleji zvrátil,
podle šla starého Magdóna vdova,
na Starých Hamrech pět vzlykalo sirot,
nejstarší Maryčka Magdónova
- R:
3. Bez konce jsou lesy markýze Géra,
otcové když v jeho robili dolech,
smí si vzít sirotek do klínu drva?
Co pravíš, Maryčko Magdónova?
- R:
4. Maryčko, mrzne a není co jísti,
Maryčko, na horách plno je dřeva,
burmistr Hochfelder potkal tě v noc.
má mlčet, Maryčko Magdónova?
- R:
5. Cos to za ženicha vybrala sobě?
Bodák má k rameni, na čapce peří,
drsné má čelo, ty jdeš s ním do Frydku,
půjdeš s ním, Maryčko Magdónova?
- R:
6. Cos' to za nevěstu - schýlená hlava,
fěrtoch máš na očích, do něho tekou
hořké a ohnivé krůpěje s lící,
jak je ti, Maryčko Magdónova?
- R:
7. Frýdečtí grosbyrtři, dámy ze Frydku,
jízlivou budou se smáti ti řečí,
ze síňky uzře tě Hochfelder žid.
Co pravíš, Maryčko Magdónova?
- R:
8. V mrazivé chýši tam ptáčata zbyla,
kdo se jich ujme a kdo jim dá jísti?
Nedbá gróf bídnych - co znělo ti v srdci
po cestě, Maryčko Magdónova?
- R:
9. Maryčko, po straně ostré jsou skály,
podle nich kypí a utíká k Frydku,
šumivá divoká Ostravice.
Slyšíš ji, Maryčko Magdónova?
- R:
10. Jeden skok nalevo, po všem, je po všem,
černé tvé vlasy se na skále chytly,
bílé tvé ruce se zbarvily krví.
S Bohem buď, Maryčko Magdónova!
- R:
11. Na Starých Hamrech, na hřbitově při zdi
bez křížů, bez kvítí krčí se hroby,
tam leží bez víry samovrazi.
Tam leží Maryčka Magdónova.

Maturitní práce z českého jazyka

- C** **G** **Ami**
*: Vážené lidičky, spočítejte chvíličku,
G **C**
čtete-li básničky, slyšte mou písničku,
G **Ami**
pro staré, pro mladé sepsaná tady je
G **C**
stručná historie české poezie.
C **G** **Ami**
1. Neruda Jan byl chytrý pán,
G(E) **C (G)**
aby snad nezmokl, nosíval binokl,
G **Ami**
stranil se dam, proto žil sám,
E **Ami (G)**
chodíval pěšky, život měl těžký.
2. Naopak Hálek smutku byl dalek,
ženský ho žraly, a tak je balil,
za zpěvů slavíka z šatů je vysvlíkal,
napsal pár básní, byl velmi krásný.
C **G** **Ami**
- R: Básníci - slavíci, písíci chlípíci,
E **C** **G**
tatíci s příjící, ba i vy bez ní,
C **G** **Ami**
s nadšením na líci smekám svou čepici,
E **Ami G**
byli jste chlapíci, lvi převítězní.
3. Havlíček Borovský - to byl vůl obrovský,
nedal si bacha na Bacha, třikrát měl zaracha,
psal v rámci glasnosti petice, stížnosti
a byl za odměnu vyslán do Brixenu.
4. Otokar Březina, ten se furt přepínal,
pořád jen psal a málo spal,
měl jednu služku, papír a tužku,
služka se zlobila, tužka se zlomila.
- R:
5. Vladimír Vašek choval se plaše,
na poště seděl, z okna furt hleděl,
nebyl moc do srandy ani na fešandy,
nosíval papuče, vymyslel Bezručě.
6. Jaroslav Vrchlický, epicko-lyrický
démon poetický skončil co profesor,
byl velmi ploden, ženskou měl co den,
Auguste Rodin byl jeho velký vzor.
- R:
7. František Gellnerů byl přítel kellnerů,
studoval baňu a kašlal na ňu,
měl vlasy z rzi, byl velmi drzý,
život bral hopem, všeho byl schopen.
8. Florian Miroslav měl mozol od oslav,
vycházel se všemi, nemaje problémy,
říkali mu Mirek, napsal sto sbírek,
stoprvní nestih', což bylo štěstí.
- R:

Mám já jednu zahrádečku

- Ami** **E** **Ami**
1. Mám já jednu zahrádečku, hm hm hm,
C **G**
mám já jednu zahrádečku, paráda, paráda,
Ami **E** **Ami**
a v ní sejem rozmarýnek, čimčariára.
2. Rozmarýnek pěkně schodí, hm hm hm,
rozmarýnek pěkně schodí, paráda, paráda,
moja milá za mnú chodí, čimčariára.
3. Chodí za mnú do maštale, hm hm hm,
chodí za mnú do maštale, paráda, paráda,
mezi štyry koně vrané, čimčariára.
4. Koníčky sa polekaly, hm hm hm,
koníčky sa polekaly, paráda, paráda,
moju milú pošlapaly, čimčariára.
5. Pošlapaly ně ju naznak, hm hm hm,
pošlapaly ně ju naznak, paráda, paráda,
až jí bylo podkovy znát, čimčariára.
6. Tož moja milá, k dochtorovi, hm hm hm,
moja milá, k dochtorovi, paráda, paráda,
něch zahojí štyry rany, čimčariára.
7. Štyry rany aj hlavičku, hm hm hm,
štyry rany aj hlavičku, paráda, paráda,
a to za švarnú hubičku, čimčariára.

Mám rád ty holky

- G** **C** **G**
1. Já miloval jsem černošku, shrnovala mi předkožku,
Ami **G** **Ami** **D**
voněla po dehtu, šrámy od nehtů rolákem jsem kryl,
G **C** **G**
já miloval jsem muslimku, kouřila mi ho jak dýmku,
Ami **G** **D** **G**
mávala koránem, když mi nad ránem ubývalo sil.
D7/F#
Mám rád ty holky, barevný holky ...

Mám všeho dost

- Ami**
1. Mám všeho dost, už se unavím snadno,
Dmi
ani ty písňě mi nejdu jak dřív,
H7
chtěl bych jak ponorka lehnout až na dno,
E7 **Ami**
někam, kde nikdo mě nezaměří.
2. Kamarád nalil mi štamprli velkou,
povídal: tohleto spraví ti chuť,
zejtra tě u vodky seznámím s Věrkou,
pak s Věrkou usní a s vodkou se vzbudí.
3. Ale všechno je marný, ráno je chladno,
z Věrky i z vodky jen kocovina,
chtěl bych jak ponorka lehnout až na dno
a přestat vysílat volací znak.
- Ami**
4. Lezou mi z krku všichni a všechno,
A7 **Dmi**
hlasivky tejrát, kytaru dřít,
Ami
chtěl bych jak ponorka až na dno lehnout,
E7 **Ami**
někam, kde nikdo mě nezaměří ...

Mávátka

- Ami**
1. Už třicet let chodím po světě
Dmi G C E
a ten svět furt a furt se stejně točí.
Ami
Já budu klidně smát se, budu veselý,
G E Ami E
jenom mi vydloubněte oči.
Neviděl bych vypasené páprdy,
tisíce let a stále titíž.
Když něco prohnílého v státě zasmrdí,
říkají: Ty snad něco cítíš?
Dmi G C E
Říkají mi dobráci v Rudém právu:
Dmi G C E
Není tak zle, jen, chlapče, zvedni hlavu!
Ami Dmi Ami E Ami E
- R: Dejte mi do rukou mávátka a řekněte, jak volat "Sláva!",
Ami Dmi Ami E Ami
já už si najdu ten správný směr a budu mávat, mávat, mávat.
2. Můj soused odvedle je farář v kostele,
moc prima kluk, jenže často hledí k nebi.
Já jaksi nemám v nebi žádné přátele
a bůh, ten pro mě nikdy nebyl.
Čtu jenom básně těch, kteří už zemřeli
a ten svět furt a furt se stejně točí.
Já budu klidně smát se, budu veselý,
jenom mi vydloubněte oči.
Říkají mi dobráci u koryta:
Není tak zle, to jenom doba je složitá!
- R:
3. Okresní inspektor Vlček má vilu, dům a byt,
takové nic, a jak si krásně žije.
Já musel sedm roků bez koupelny žít,
proto ať žije anarchie.
Když tátu vyhodili, máma brečela,
že nedokázal převléct vlastní kabát,
a to mám někde na dně duše docela,
třeste se, trůny knížat a hrabat.
Říkají mi dobráci za koryty:
Není tak zle, ovšem musíte pochopiti ... , já zpívám:
E Ami E Ami E Ami
- R: + mávat, mávat, mávat, mávat!

Metro

- Ami E7 Ami**
1. Metro já mám rád, v něm nikdy netísňím se,
Dmi G7 C
po chodbách tam zní ta dávná píseň,
A7 Dmi Ami
[: ve veliký sbor se její refrén slévá:
E7 Ami
stůjte zprava, procházejte zleva. :]
2. Ach, disciplíno, jak mám tě rád,
vpravo stojí ti, kdo chtějí stát,
[: a ten, kdo chce jít, kupředu jít,
musí na levé straně být. :]

Metro pro krtky

- G C D G C D**
1. Prvá, druhá, třetí, čtvrtá,
G C D G C D
na zahradě krtek vrtá,
Emi C G
drápy má jak vývrtky, ohoho,
Ami C D G C D
vrtá metro pro krtky, ohoho.
2. Rrr ...
3. Každý, kdo si zaplatí, ohoho,
smí se projet po trati, ohoho,
od okurek po macešky, jé,
dál už musí každý pěšky, jé.
C D G C D G C D G C D G C D G
- 4.=2.

Metud

1. Metud byl v naší vsi obecní listonoš,
za první světové války dobýval Caricyn,
C Ami
vousy měl delší než samotný Krakonoš,
G D
vlály mu ve větru, když kráčel vesnicí.
2. My kluci zírali, byl jako apoštol,
střelný prach, kanóny a vůně machorky,
když roznes dopisy, sedl si před poštou,
a pak vyprávěl válečné historky.
G
- R: Slyšíš mě smutný můj pošťáku Metude,
C Ami D
jak my jsme věřili že slávy dobudem,
Metude, Metude, Metude,
tys věděl co bylo, tys věděl co bude.
3. Bylo to úžasné, jak hlavy padaly,
bodáky leskly se v záblescích výbuchů,
bílí a rudí se před námi míhali,
přímo jsme cítili pach krve ve vzduchu.
4. Bylo to úžasné, co vše je před námi,
silnější vyhrává a slabší v koutě brečí,
u vrat do stodoly já jsem byl ataman,
a Jura s Matějem stodolu brali ztečí.
- R:
5. Metud byl pro nás kluky největší hrdina
a my jsme toužili řvát hurá se zbraní
a on jen usmál se, ruce dal do klína
a smutně díval se přes náves do strání.
6. Drobátko kulhal, když mraky se sbíhaly,
a my jsme věděli, že ruská střepina,
a tak jsme potajmu taky tak kulhali,
a klelí ostošest jak Metud hrdina.
- R:
7. Život šel pomalu, pomalu ale šel,
a pak se rozneslo, že lidi viděli
jak šedý nákladák někam ho odvážel
a černí havrani na střechách seděli.
8. Pak nový listonoš celé dny hořce pil
a válka smíchala osudy s osudem,
zahynul Matěj i Jura, jen já jsem zbyl,
slyšíš mě smutný můj pošťáku Metude?
- R:

Mikymauz

- Ami** **G** **F**
1. Ráno mě probouzí tma, sahám si na zápěstí,
E **Dmi** **E**
zda mi to ještě tluče, jestli mám ještě štěstí,
Ami **G** **F**
nebo je po mně a já mám voskované boty,
E **Dmi** **E** **Ami**
ráno co ráno stejné probuzení do nicoty.
2. Není co, není jak, není proč, není kam,
není s kým, není o čem, každý je v době sám,
vyzábělý Don Quijote sedlá svou Rosinantu
a Bůh je slepý řidič sedící u volantu.
E **F** **Dmi** **E**
- R: Zapínám telefon - záznamník cizích citů,
F **Dmi** **E**
špatné zprávy chodí jako policie za úsvitu,
Dmi **G7**
jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
C **E**
měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze,
Ami **Ami/G** **F** **E** **Ami**
rána bych zrušil.
3. Dobrý muž v rádiu pouští Čikoreu,
opravdu veselo je, asi jako v mauzoleu,
ve frontě na mumii mám kruhy pod očima,
růžový rozbřesk fakt už mě nedojímá.
4. Povídáš něco o tom, co bychom dělat měli,
pomalu vychládají naše důlky na posteli,
všechno se halí v šeru, cí to bylo vinou,
že dřevorubec máchl mezi nás širočinou.
- R: Postele rozdělené na dva suverénní státy,
ozdoby na tapetách jsou jak pohraniční dráty,
ve spánku nepřijde to, spánek je sladká mdloba,
že byla ve mně láska, je jenom pustá zloba,
dráty bych zrušil.
5. Prokletá hodina, ta minuta, ta krátká chvíle,
kdy věci nejsou černé, ale nejsou ani bílé,
kdy není tma, ale ještě ani vidno není,
bdění je bolest bez slastného umrtvení.
6. Zběsile mi to tepe a tupě píchá v třísele,
uspnout a nevzbudit se, nemuset na nic myslet,
opřený o kolena poslouchám tvoje slzy,
na život je už pozdě a na smrt ještě brzy.
- R: Co bylo kdysi včera, je, jako nebylo by,
káva je vypita a není žádná do zásoby,
věci, co nechceš, ať se stanou, ty se stejně stanou,
a chleba s máslem padá na zem vždycky bílou stranou,
máslo bych zrušil.
7. Povídáš o naději a slova se ti pletou,
jak špionážní družice letící nad planetou,
svlíknout se z pyžama, to by šlo ještě lehce,
dvacet let mluvil jsem a teď už se mi mluvit nechce.
8. Z plakátu na záchodě prasátko vypasené
kyne mi, zatímco se kolem voda dolů žene,
všechno je vyřčeno a odnášeno do septiku,
jenom mně tady zbývá prodýchat pár okamžiků.
- R: Sahám si na zápěstí a venku už je zítra,
hodiny odbíjejí signály Dobrého jitra,
jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze,
lásku bych zrušil.
- 9.=1.
10.=1.

Milionář

^C U nás v domě říkají mi Franta Šiška,
^G bo už od pohledu chytrý jsem jak liška,
^F a když kerý něco neví, nebo když je na co levý,
^G tak jde za mnu a já všecko najdu v knížkách.
^G Ha ha, ha ha ha, tak jde za mnu a já všecko najdu v knížkách.
^F Raz mi říkal jeden známý dole v baře,
^C že s tů hlavu moh bych do milionáře,
^G Čemu ne říkám si brachu však má železný dost prachů,
^F No a Čechovi se podívaš do tváře.
^C Ha ha, ha ha ha, no a Čechovi se podívaš do tváře.
Dostal jsem se mezi partu uchazečů,
Nikdo nemá šajnu jak tam nervy tečů.
Všecko viděl jsem to hnědé, tak jsem zmáčknul ABCD,
No a už mě kurva ke stolečku vlečů.
Ha ha, ha ha ha, no a už mě kurva ke stolečku vlečů.
Čech to začal takým malým intevieu,
Co prý robím, jestli kůřím a co piju.
Tak jsem řekl co jsem řekl, on se evidentně leknul,
a už začli blikat světla ve studiu.
Ha ha, ha ha ha, a už začli blikat světla ve studiu.
První otázka prý co je ukulele,
Tož to se přiznám měl jsem bobky u prdele.
Tak jsem radši hlavu sklonil, abych to všecko neskonil,
Říkám chtěl bych se obrátit na přítele.
Ha ha, ha ha ha, říkám chtěl bych se obrátit na přítele.
Lojza byl po hlasu silně nevyspalý,
Así zase celu šichtu prochlastali.
Bylo slyšet jak tam dychá, ale 30 vteřin ticha,
To je tak když se vám kamarád navalí.
Ha ha, ha ha ha, to je tak když se vám kamarád navalí.
Moju staru zatím braly doma mory,
Lidi ohryzavali televizory.
Tady nešlo nad čím plesat, tož padesát na padesát,
Ať vím jestli su to ty bulharské hory.
Ha ha, ha ha ha, ať vím jestli su to ty bulharské hory.
A už jasně na tom kompjuteře svítí,
Buď to je to za A vzácné luční kvítí.
Nebo za B nástroj strunný, tu jde kurňa o koruny,
A ja stejně jak na začátku jsem v řiti.
Ha ha, ha ha ha, a ja stejně jak na začátku jsem v řiti.
Čech tam zatím mával temi svými čísly,
Tak říkám Franta napí se a myslí.
Jaké tudy saky paky, obrátíš se na diváky,
Však tu zatím za ty prachy enem kyslí.
Ha ha, ha ha ha, však tu zatím za ty prachy enem kyslí.
Sám sem byl zvědavý co publikum zvolí,
Bo aj v obecenstvu možu sedět volí.
90 % za B, ale to mi přišlo slabé,
bo co není stopro to mě dycky skolí.
Ha ha, ha ha ha, bo co není stopro to mě dycky skolí.
Ještě že se chlapcu z boja neutíká,
Říkám pane Čechu pujdem do rizika.
Měl jsem v gaťach naděláno, ale Čech zakřičel ÁNÓ,
máte pravdu je to nástroj hudebníka.
Ha ha, ha ha ha, měl jsem pravdu je to nástroj hudebníka.
Lidi tleskali bo úspěch to byl plný,
Radostí zrobili dvě mexické vlny,
A já co mam srdce skromné, jako všeci z Dolní Lomné,
sem byl spokojený bo sem úkol splnil.
Ha ha, ha ha ha, sem byl spokojený bo sem úkol splnil.
Pane Čechu nerad přetáhnul bych strunu,
Končím hru a beru tisícikorunu.
Čech se jenom chytnul stolu, obočí mu spadlo dolu,
no a už se modrý ku podlaze sunul.
Ha ha, ha ha ha, no a už se modrý ku podlaze sunul.
První třídu do Ostravy Intercity,
V jídelňáku celu cestu valím kyty.
A ta stovka co mi zbude, to je příspěvek na chudé,
bo Ostrava je region rázovitý.
A ta stovka co mi zbude, to je příspěvek na chudé,
bo Ostrava je region rázovitý.

Milionerzy

1. W naszym domu mówią o mnie łebski Franek
Bo mam olej w głowie i poukładane
Kiedy ktoś nie kontaktuje, gdy mu główka nie pracuje
Wpada wnet po mądre słowo drukowane
Ha ha, ha ha ha ha
Wpada wnet po mądre słowo drukowane
2. Kumpel, który widział sto teleturniejów
mówi: z taką głową wygrasz Milionerów!
Pomyślunek masz niezgorszy, w telewizji tyle forsy
Wszystko zgarniesz, kiedy siądziesz przed kamerą
3. I już siedzę w wielkim studiu z całą zgrają
Tam poczułem, że mi nerwy nawalają
Z przyciskami miałem biedę, nacisnąłem a, be, ce, de
Już mnie za stolikiem, kurwa, upychają
4. Ledwo żyję, Hubert pyta, jak się czuję
Miniwywiad ile jaram i tankuję
Parę danych o mej dniu włoś zjeżyło mu na główce
Koło ratunkowe go nie poratuje
5. Gdy poczułem się w tym studiu trochę śmielej
Hubert spytał, co to znaczy ukulele
W głowie pustka że aż miło, to mnie całkiem pogrążyło
Mówię: chcę się skonsultować z przyjacielem
6. Bodzio, w mordę, miał przepity głos i chrypę
Znowu chlał, a będzie twierdził, że miał grypę
Słychać było, jak tam dyszy, kilka długich sekund ciszy
Marny wynik, kiedy kumpel "wstawia lipę"
7. Moja stara przed ekranem sfiksowała
Cały naród patrzył jak tam dają ciała
Ludzie gryźli odbiorniki i czekali na wyniki
Pewnie ukulele to bułgarska skała
8. Już pięćdziesiąt na pięćdziesiąt ekran świeci
za a) piszą, że to jakieś polne kwiecie
za b) instrument strunowy, nic nie wpada mi do głowy
więc publiczność błagam: Ludzie, pomożecie!?
9. Luźny Hubert ciągle machał banknotami
Mówię: skup się, stary, nie daj się omamić!
Głowę mam nie od parady ale chcę zasięgnąć rady
Niech się ciemna masa męczy z przyciskami
10. Sam ciekawy byłem, co też widz wybierze
Przecież można się pomylić w dobrej wierze
b) ma dziewięćdziesiąt procent, jednoznaczna skala ocen
Gdy coś nie jest na sto dwa, to szlak mnie bierze
11. Jestem twardziel i uznaję racje święte
Ryzykuję, choćbym zginąć miał ze szczętem
Choć na maksa się zesrałem, Hubert wrzeszczał, że wygrałem
Ukulele jest hawajskim instrumentem
12. Ludzie skandowali: Franek - tęga głowa
Hubert stówkę pokazywał, tłum falował
Trochę nadrabiałem gestem, ba ja przecież ze wsi jestem
Lecz dopiąłem swego - dotrzymałem słowa!
13. Mówię: panie prezenterze, trudna rada
Biorę stówkę bo już zwinąć się wypada
Pora wracać do Ostrawy, Hubert jęknął: nie ma sprawy!
I widziałem, jak na glebę gość upada
14. Zaszalałem - wykupiłem przedział śliczny
W zajebistym Intercity elektrycznym
Całą resztę datek skromnych oddam w domu na bezdomnych
Bo Ostrawa jest regionem specyficznym

Mladičká básnička

- G** **Hmi** **Emi D**
1. Mladičká básnička s korálky nad kotníky
G **Hmi** **Emi D**
bouchala na dvířka paláce poetiky,
G **Hmi** **Emi**
s někým se vyspala, nikomu nedala, láska jako hobby,
Cmi **D** **G** **Hmi Emi D**
pak o tom napsala blues na čtyři doby, ho ho hó.
2. Svě srdce skloňovala podle vzoru Ferlinghetti,
ve vzduchu nechávala viset vždy jen půlku věty,
plná tragiky, plná mystiky, plná spleenu,
pak jí to otiskli v jednom magazínu, ho ho hó.
3. Bývala viděna v malém baru u rozhlasu,
od sebe kolena a cizí ruka kolem pasu,
trochu se napila, trochu se opil na účet redaktora
a týden nato byla hvězdou Mikrofóra, ho ho hó.
4. Pod paží nosila rozepsané rukopisy,
ráno se budila vedle záchodové mísy,
životem potřísněná, můzou políbená, plná zázraků
a pak ji vyhodili z gymplu a hned nato i z baráku, ho ho hó.
5. Ve třetím měsíci dostala chuť na jahody,
ale básníci-tatíci nepomýšlej' na rozvody,
cítila u srdce, jak po ní přešla železná bota,
tak o tom napsala sonet, a ten byl ze života.
G **Hmi Emi D**
- *: Ach, mladé básničky,
G **Hmi Emi D**
vy mladé básničky,
G **Hmi Emi D** **G**
jó, mladé básničky, básničky ...

Moja mamka

- G** **Ami**
1. Keď by ste to, moja mamka, veděli,
D **G**
jaký su já zarmúcený nad ženmi,
Ami
ani by ste ve dne v noci nespali,
G **D** **G**
len byste mi frajärenku hladali.
2. Moja milá zadrímala, já som spal,
volakdo mi zpod širáčkom pierko vzal.
A to bylo z tej červenej fialky,
škoda je tej zarmúcenej frajárky.

Moje malá válka

- Ami Hmi75- E7 Ami**
1. Do klopky jsem si vetkl rekrutské třepetálky
Hmi75- Cmaj7 H7 Bbmaj7
a odcházím dnes večer do svojí malé války,
Fmaj7 E7 Ami Fmaj7
ne, není vyhlášena patentem císařpána,
Cmaj7 Hmi7 Dmi7 E7
jen ustoupit už nelze, jen ustoupit už nelze,
Ami F E7 Ami
jen ustoupit už nelze, když padne první rána.
2. Tamboři mého srdce do oslích kůží bijí
a ve mně šikují se korouhve kompanií,
já, pacifista lásky a věčný mírotvorce,
kreslím teď lebku s hnáty, kreslím teď lebku s hnáty,
kreslím teď lebku s hnáty pastelkou na praporce.
3. Velice moc se bojím, držte mi, prosím, palce,
poteče hodně krve v té mojí malé válce,
vzpomeňte na mě v dobrém, až přijdou zprávy z fronty,
já prostě odcházím jen, já prostě odcházím jen,
já prostě odcházím jen bránit své horizonty.
4. Bránit svůj kousek země, čtvrt čtverečního metru,
více místa nezabírám v botách, čapce a svetrů,
berou mi moje, moje, a proto dneska večer
jdu do své malé války, jdu do své malé války,
odcházím do své války, jdu proti mečům s mečem.

Moje milá, dej mi ještě šanci

- Ami D G**
R: Moje milá dej mi ještě šanci,
Ami D G
nedělej nade mnou kříž,
Ami
budu se snažit ze všech sil,
G
abych ti lepším mužem byl,
Ami D G
i když tomu příliš nevěříš.
Já vím byl jsem, byl jsem, byl jsem,
a taky pil jsem, pil jsem, pil jsem,
ani těch peněz tolik nebylo,
jak by radno bylo,
to se od včerejška změnilo.
Ami D G Ami D G
Jsem lepšíííí,
Ami D G Ami D G
už jsem lepšíííí.
1. Jen co vydělám velké prachy,
zajdu k Fischerovi na Kuří rynek,
řeknu pane Fischer tady mě
máte, milion si vemte,
pošlete mě dál než do Kateřinek.
2. Poletíme na Malorku,
v apartmánu budem se líbat,
s rynkem v ruce v tamním horku
v rytmu samby se budem hýbat.
- *: Jara papa rara rapá...
- R:
3. U Héra koupím audio,
abych našťval místní hochy
pak pojedeme na radnice
a budeme si kopat v Rondelu
kolem tý bronzový sochy.
4. A dokola dokola dokola
loket z okýnka,
měli mě za vola za vola za vola,
to už je jen matná vzpomínka.
Jsem lepšíííí...

Monika

- Aadd9** **Aadd9/F**
1. Všechny, které jsem kdy líbal,
Hmi7 **E7**
mají už muže a spoustu dětí,
Aadd9 **Aadd9/F**
někde stala se chyba,
Hmi7 **E7**
kdo za to může, že mám v koši smetí.
Aadd9
R: Moniko, už si tě nevzpomínám,
Hmi7 **E7**
Moniko, došli jsme každý jinam,
Aadd9 **Dadd9**
Moniko v sukýnkách nad kolena,
Aadd9 **Ddim**
Moniko, znám tě jen podle jména,
Aadd9 **D**
Moniko, uhasl uhlík žáru,
Aadd9 **Dadd9** **Aadd9**
Moniko, v šest večer v minibaru.
2. Kočár s růžovými pentlemi
projíždí městem, zase je zima,
pojd', budem se živit písněmi,
prodáme srdce s bolestma svôma.
D **A**
*: Před hlavní poštou křižují se všechny cesty,
E7 **A**
v trafice prodávají pohlednice
D **A**
a v rámci svého srdce každý hledá kousek štěstí,
G **E7**
pro sebe nejvíce.
3. Všechno chtěl jsem to jinak,
lásku v první osobě, byla tak daleko,
podej mi sklenici vína,
zpívám o sobě, jsem vejce na měkko.
- R: Moniko, už si tě nevzpomínám,
Mášo, došli jsme každý jinam,
Jitko v sukýnkách nad kolena,
Martino, znám tě jen podle jména,
lásky, uhasl uhlík žáru,
lásky mé, v šest večer v minibaru.

Možná, že se mýlím

- C Fadd9**
1. Mám rozestláno na posteli pro hosty,
C Fadd9
zuby si čistím cizím zubním kartáčkem,
C Emi
já, snůška zděděných vlastností
F Dmi G
a obyvatel planety Zem,
F C
bláznivé Markétě zpívám druhý hlas,
Dmi F C Fadd9 C Fadd9
jsem tady na světě na krátký víkend na cestovní pas.
2. Pan farář nabízel mi věčný život,
říkal: musíš, chlapče, přece v něco věřit,
a já si dal nalačno jedno pivo
a spatřil anděly, jimž pelichá peří,
bláznivé Markétě zpívám druhý hlas,
jsem tady na světě, dokud nevyprší můj čas.
C F C F C
- *: Možná, že se mýlím, možná se mýlím,
Emi F C
snad mi to dojde léty, snad mi to dojde léty,
F C F C
mám na to jenom chvíli, dojít od startu k cíli,
Emi F C Fadd9 C Fadd9
a tak si zpívám, a tak se dívám, a tak si dávám do trumpet.
3. Jsou prý věci mezi nebem a zemí,
já o nich nevím a možná měl bych vědět,
já nikdy nikomu jak Ježíš nohy nemyl,
já nechtěl nikdy na trůnu sedět,
bláznivé Markétě zpívám druhý hlas,
jsem tady na světě, dokud nevyprší můj čas.
4. Vy, náčelníci dobrých mravů,
líbezní darmopilové a marnojedky,
proutkaři pohlaví a aranžéři davů,
vy jste mi nebyli na svatbě za svědky,
bláznivá Markéta, ta mi svědčila,
že kdo vchází do světa, jako bys' vypustil motýla.
- *:
5. V pokoji, kde jsem včera spal,
vypnuli topení a topila krása,
měli jsme na sobě jen flaušový šál
a já jsem křičel, že láska je zásah,
bláznivá Markéta ať nám zapěje,
že až sejdem ze světa, čáry máry fuk, nic se neděje,
nic se neděje, nic se neděje ...

Mrtvá včela

- Gadd11+ D6/F#**
1. Mrtvá včela na stole kam letěla,
Gadd11+ D6/F#
bublínky z limonády pít nechtěla.
Gadd11+ D6/F#
R1: Sladké rohlíčky, bílé rakvičky,
Gadd11+ D6/F#
nanukový dort.
2. Ufňukaná holka rukama si pusku utřela,
jedná mrtvá včela ještě léto nedělá,
R1: Sladké rohlíčky, bílé rakvičky
Gadd11+
nanukový dort.
D6/F# Gadd11+ D6/F#
- R2: A slunce svítí líně, líně
Gadd11+ D6/F# Gadd11+ D6/F#
a slunce svítí líně.
3. Stará paní na židli čte si Baudelaira,
francouzsky to umí už jen některá.
R1:
4. Hodiny na věži bijou poledne,
mrtvá včela ze stolu se nezvedne.
R1:
R2:
Gadd11+ D6/F#
5. La la la lá...

Můj pes

- A E F#mi E D E A E F#mi E D E A E**
A E F#mi E
1. Můj pes je gróf mezi psy,
A Hmi E
co chlup, to skvost, co zub, to hrouda zlata,
A E F#mi E
ocasem dělá elipsy,
D E A E
když vrčí na štěňata.
2. Můj pes je psem z Anglie,
po otci lord, po mamě lady,
hodný na hodné lidi je
a zlý je na obejdy.
D E A D E A
- R: Můj pes má duši, čtyři nohy, ocas a uši,
D E A H E
chlupaté tělo, krásné, chytré, ale tvrdohlavé čelo,
D E A D E A
jí jenom maso a kosti, kouše debilní hosti,
D E A Hmi E A
jinak se chová vhodně, já ho miluji hodně.
3. Můj pes je psí prototyp,
on modelem být mohl psímu sousoší,
od pondělí do soboty
prolenuší.
4. Můj pes je rek - hrdina,
běda lumpovi, jenž by na práh šláp',
slupnut by byl jako malina,
á, ten chlap.
- R: Můj pes má sílu, jak se má k jídlu, tak i k dílu,
pelech má u kredence, vysoké je intelligence,
jí jenom maso a kosti, kouše debilní hosti,
jinak se chová vhodně, já ho miluji hodně.
A E F#mi E A
- *: My dog is dog number one yeah ...

Muko, mučenko

C G Ami F G
: Muko, mučenko, krásně rozkvítáš,
C
k smrti až, :
F C
kudlu-kudličku polaskám, polaskám,
F C
ořech oříšku rozlouskám, rozlouskám,
F C G
buržujům vrabcům napráskám, napráskám
Ami G C G Ami G
pro svou milenou, nepřebolenou.
F
Dejž jí, ó, věčné odpočinutí, Pane ...

Muzeum

- D A Hmi**
1. Ve Slezském muzeu, v oddělení třetihor
G D A7 D A7
je bílý krokodýl a medvěd a liška a kamenní trilobiti,
D A Hmi
chodí se tam jen tak, co noha nohu mine,
G D A7 D
abys viděl, jak ten život plyne, jaké je to všechno pomíjivé živobyť,
G D4sus G C
pak vyjdeš do parku a celou noc se touláš noční Opavou
G
a opájíš se představou, jaké to bude v ráji,
D A Hmi
v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
G D A7 D A7
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.
2. Budeš-li poslouchat a nebudeš-li odmlouvat,
složíš-li svoje maturity, vychováš pár dětí a vyděláš dost peněz,
můžeš se za odměnu svézt na velkém kolotoči,
dostaneš krásnou knihu s věnováním zaručeně,
a ty bys chtěl plout na hřbetě krokodýla po řece Nil
a volat: 'Tutanchámon, vivat, vivat!' po egyptském kraji,
v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.
3. Pionýrský šátek uvážeš si kolem krku,
ve Valtické poručíš si čtyři deci rumu a utopence k tomu,
na politém stole na ubruse píšeš svou rýmovanou Odysseu,
nežli přijde někdo, abys šel už domů,
ale není žádné doma jako není žádné venku, není žádné venku,
to jsou jenom slova, která obrátit se dle libosti dají,
v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.
4. Možná si k tobě někdo přisedne,
a možná to bude zrovna muž, který osobně znal Egyptana Sinuheta,
dřevěnou nohou bude vyťukávat do podlahy rytmus metronomu,
který tady klepe od počátku světa,
nebyli jsme, nebudem a nebyli jsme, nebudem a co budem, až nebudem,
jen navezená mrva v boží stáji,
v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.
5. Žena doma pláče a děti doma pláčí,
pes potřebuje venčit a stát potřebuje daň z přidané hodnoty
a ty si koupíš krejčovský metr a pak nůžkama odstříháváš
pondělí, úterý, středy, čtvrtky, pátky, soboty,
v neděli zajdeš do Slezského muzea podívat se na vitrínu,
kterou tam pro tebe už mají,
v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.

Na Batignolles

1. Svý matce Flóro říkala,
fotra, no toho neznala,
vyštudovala světobol
na Batignolles na Batignolles.
2. Jináč se celkem vyznala
když nežvanila zpívala
ječákem v dur a basem v moll
na Batignolles na Batignolles
- R: Jó na Batignolles, tam dobře to známe,
na Batignolles dva rupy si dáme.
3. Když v parnu čtvrtí courala,
z hořlavejch vlasů mívala
svatozář jako apoštol,
na Batignolles na Batignolles.
4. Z mauzolea dvě bludičky
jí ligotaly pod víčky,
lákala jima mě a spol.
na Batignolles na Batignolles.
- R:
5. A zubů měla kapánek,
nad nima pršák nosánek,
no extra třída protipól
na Batignolles na Batignolles.
6. Ne že by vnady neměla,
to nelze říct tak docela,
byla spíš prkno nežli stvol
na Batignolles na Batignolles.
- R:
7. Nepila zato chlastala,
když do ksichtu ti dejchala,
vofouk tě krásně alkohol
na Batignolles na Batignolles.
8. Já spal jsem s ní, jak mohl jsem,
však moh jsem míň než uměl jsem,
tak mně ji přebral Anatol
na Batignolles na Batignolles.
- R:
9. A to nemohlo štěstí bejt,
on Anatol je pěknej šmejď,
teď fackuje ten můj idol
na Batignolles na Batignolles.
10. Co z toho plyne, říkáte,
holky co fotra neznáte,
fakt neštudujte světobol
na Batignolles na Batignolles.

Na dvoře divadla

Hmi **F#** **Hmi**
Na dvoře divadla čteme Shakespeara,
F# **Hmi**
na dvoře divadla Hamlet umírá,
D **A** **D**
slunce je kulisák, staví nám kulisy,
F# **Hmi**
z okna nám nadává herec jakýsi.
F# **Hmi**
Herec, který má pět let do penze
F# **Hmi**
a Shakespeare dostává nové dimenze,
D **A** **D**
není tu opony a ani publika,
A **D**
tady se nekřičí a ani nevzlyká,
A **D**
tady je nožem nůž a krev je krvavá,
F# **Hmi**
tady se miluje, tady se nadává.
F# **Hmi**
Já sedím na klandru a ty na sudu
F# **Hmi**
a každý hercem je svýho osudu,
D **A** **D**
nechceme angažmá, čtvrtletní prémie,
F# **Hmi**
křísíme Hamleta, který nás přežije.
F# **Hmi**
Na dvoře divadla hrajeme divadlo,
F# **Hmi**
na dvoře divadla hrajeme divadlo ...

Na jedné lodi plujem

- Ami** **Ami7** **Dmi6**
1. Na jedné lodi plujem, na jedné palubě,
G7 **C** **E7**
a i když neveslujem, voda nás sama nese,
Ami **Dmi6**
na jedné lodi plujem vstříc stejné záhubě,
E7 **Ami** **E7** **Ami**
a mrtvé vyhazujem, a živým smějeme se.
Ami **Dmi**
R: Kapitán zpil se rumem, lodník leští sklíčka,
E7 **Ami** **E7** **Ami**
pasážéri bliží do moře přes zábradlí,
Dmi
a někde nad rozumem visí rezná smyčka
E7 **Ami** **E7** **Ami**
pro ty, kdo ještě žijí, pro ty, kdo nevypadli.
2. Obzor je někde v dáli a loď má spoustu děr,
stokrát je zacpávali tesařští tovaryši,
obzor je někde v dáli, je těžké držet směr,
když ti, co se včera báli, dnes lodní deník píší.
- R:
3. A krysy cení zuby svým křivým úsměvem,
tam dole v podpalubí jsou rády, že jsou rády,
a krysy cení zuby, ach, ksakru, čert je vem,
daleko do záhuby, dokud jsme ještě tady.
- R: Pirátskou vlajku vzhůru a do zubů nože,
žralokům kus žrádla, ať mají něco k jídlu,
a bodnout do azuru, sídlíš-li tam, Bože,
pro tebe padla, teď my, teď my jdeme ke kormidlu ...

Na trávu tekla krev

- Emi H7 Emi H7**
1. Dnes v noci pod okny našeho baráku
Emi H7 G H7
rvala se smečka psů, rvala se celou noc,
Emi H7 Emi H7
oči jim blýskaly, krev tekla z čumáku
Ami H7 Emi H7
bylo jich moc, bylo jich moc, bylo jich moc,
Emi H7 Emi H7
celý dům, vykloněn jak prádlo z balkónu,
Ami D G H7
díval se na ten smutný kinematograf,
Emi H7 C Ami
o co šlo, kdožpak ví, máme vše v pořádku,
H7 Emi Ami Emi Ami Emi H7
hlavně se, člověče, dobře bav, na na na ... Emi H7 Emi H7
2. Kometa na nebi dělala obrátku,
ve městě Ypsilon vypukl hladomor,
nic moc se neděje, všecko je v pořádku,
vezmem si půjčku na nový televizor,
a ti psi celou noc hryzli se do kostí,
tichý a urputný byl jejich noční hněv,
o co šlo, kdožpak ví, máme svý starosti,
na trávu tekla krev, na trávu tekla krev, na na na ...
3. Zahřmí-li za lesy, ještě nic nehrozí,
a z mráčku jednoho ještě nezaprší,
polštář a peřiny jsou sestry narkózy,
u nočních zpráv dobře se spí, dobře se spí,
a ti psi celou noc na smrt a na život,
tichý a urputný byl jejich noční hněv,
jestli kus salámu anebo knöckenbrott,
na trávu tekla krev, na trávu tekla krev, na na na ...

Na zídce staré kašny

- Emi Ami D G D G C G D G**
Emi G C
1. Na zídce staré kašny, sedě vedle tebe,
G C D G H7
vytáh' jsem koláč z brašny, připadal si jako Mikuláš,
Emi G C
andílci prostopášní popadali z nebe,
G C D G
jaký jsem frajer strašný a co na mně máš.
D G C G D G
R: Stříbrný pětihalíř hozený do vody se utopil,
D G C G D G
zázraky se dály, neboť důvod i čas na to byl.
2. Koláč jsme napůl snědli, zbytky dali rybám,
noc byla černý rendlík, pihovatá po kometách,
kočky na půdách předly, Jupiter se hýbal
a hvězdy bíle bledly jak na počátku světa.
3. Barokní varhaníky dávno zmohlo spaní,
odešli do putyky na guláš a taky na pár piv,
a pak za zvuků harmoniky zpívali nám do svítání
o lásce za gotiky a taky ještě dřív.
- R:
4. Slyšíš? To někdo zve nás k cestám po planetách,
Petr a Magdaléna, láska z roku sedmnáctset devadesát,
nezměnila se scéna na divadle světa,
chyť se mě za ramena, půjdem lítat pod nebesa.

Napil jsem se vody

Ami **E** **Ami** **E** **Ami**
Napil jsem se vody, je mi zle, starý kozle, dobře ti tak,
E **Ami** **E** **Ami**
voda ničí ledviny a dřev a na žízeň je gruziňák,
C **G** **Ami** **E**
čtyři hvězdy, tři na flašce, jedna v hlavě, flaška v tašce, na
Ami **E** **Ami** **E** **Ami**
cena velká, napil jsem se vody, je mi zle.

Našel jsem já pytlíček

- Ami** **A** **Emi**
1. Našel jsem já pytlíček, našel jsem já pytlíček,
C **G** **Ami**
našel jsem já, mé srdénko, pytlíček,
: hop, šup, pytlíček. :
2. : V tom pytlíčku peníze, :
v tom pytlíčku, mé srdénko, peníze,
: hop, šup, peníze. :
3. : Co si za ně kupíme, :
co si za ně, mé srdénko, kupíme,
: hop, šup, kupíme. :
4. : Kupíme si postýlku, :
kupíme si, mé srdénko, postýlku,
: hop, šup, postýlku. :
5. : V tý postýlce peřina, :
v tý postýlce, mé srdénko, peřina,
: hop, šup, peřina. :
6. : Pod peřinů dívčina, :
pod peřinů, mé srdénko, dívčina,
: hop, šup, dívčina. :
7. : Až vyrostete, bude má, :
až vyrostete, mé srdénko, bude má,
: hop, šup, bude má. :

Našel jsem včera hvězdu

- G**
1. Našel jsem včera hvězdu, pět rudých cípů měla,
Ami **D7/F#** **G**
někomu zřejmě spadla z ramene nebo z čela,
G
někomu zřejmě slítla, a on si toho ani nevším',
Ami **D7/F#** **G**
tak je to s každou láskou, tak je to prostě se vším.
G
R: Vzhlídl jsem do vesmíru a viděl na obloze díru,
Ami **D7/F#** **G**
boží trest pro tebe, kdo pyšně saháš na nebe.
2. Oblohou táhla mračna, já vzpomněl na tebe, dědo,
zda vskutku všechny cesty tím správným směrem vedou,
do kapsy dal jsem tu hvězdu a pak mi velmi smutno bylo,
že se to něco krásné ve mně tak pokazilo.
R:
3. Proč jste mi do očí lhali, kosmičtí loupežníci,
nebe je potrhané, válí se po ulici,
našel jsem včera hvězdu, ležela v mazlavém bahnu,
na nebe bych jí vrátil, k nebi však nedosáhnou.
R: Tak vzhlížím do vesmíru a vidím na obloze díru,
boží trest pro tebe, kdo pyšně saháš na nebe.
4. Našel jsem včera hvězdu, našel jsem včera hvězdu,
Ami **D7/F#** **G**
vyhaslou hvězdu ...

Natašo lásko má

- Emi**
1A. Natašo lásko má,
C D7 G H7
lásko na tři akordy,
Emi
už tě má jiný frajer.
Emi
Čas je jak pohroma,
C G7 G H7
jsem sám se sebou na kordy,
Emi
smutně to ve mně hraje.
Emi Ami
2B. Záda od omítky, líbání ve stoje,
D7 G H7
něžné průpovídky, otázky co to je?
Emi Ami6
ústa nepřejícná, ústa lakomá,
H7 Emi
Natašo lásko má.
- 3B. Tajné objímání u padlých kuželek,
má ruka ve tvé dlani jak prošlý výdělek,
ticho bez polibků nechané na doma
H7
Natašo lásko...
Emi C
Dvakrát ztracená a dvakrát získaná
H7 Emi
a potřetí prohraná.
- 4A. Natašo lásko má,
lásko na tři akordy
brzy's mi dala košem.
Čas je jak pohroma,
jsem sám se sebou na kordy
nechceš mě za kámoše.
- 5B. Stovky krásných dívek a žádná jako ty,
struny z ovčích střívek, hlídané mrákoty,
úsměv jen tak koutky, višňové aroma,
Natašo lásko má.
- 6B. Dvě tři krásné chvíle, milion špatných chvil
a jeden dlouhý výlet, tam kde jsem kdysi žil,
kde také ty jsi žila, dnes nejsi už doma,
Natašo lásko...
Dvakrát ztracená a dvakrát získaná
a potřetí prohraná.

Natáh jsem sadu nových strun

- D G A F#mi Hmi**
1. Natáh jsem sadu nových strun
Gmaj7
Made in Hungary
Emi A
na svoji starou kytaru.
Z prasátka vybral pár korun,
naleštil radary,
a učesal se postaru.
D F#mi Hmi
Jirkovi zavolal jsem zda má čas,
Gmaj7
a on mi slíbil,
Emi A7
určitě přijedu,
D
dejme si sraz v šest U koliby.
Emi A
Do klopky rekrutské košile
D F#mi Hmi
jsem vetkl kvítka svlačce,
Emi A
život je perpetuum mobile,
D G D
točí se jako Dvanáct na houpačce
G A
R: Na trati Těšín-Přerov-Kolín-Praha-Plzeň,
D Hmi
na trati kterou z paměti znám,
G A
bez platné jízdenky a jedním vrzem
D D7
s kytarou a sám.
Emi A
Na trati plné výkopů
D Hmi
vracejí se prošlé scénky,
Emi A
ty copatě i ty bez copů,
D G D
ty s myšlenkou i bez myšlenky.
2. V Přerově vlak se přepřahá,
za okny mrholí,
je to pár let co jsem tu hrál.
Schází mi dávná odvaha
porvat se s kýmkoli,
co se však týče chuti tu mám dál.
V kupé tři kluci, patnáct šestnáct let,
na kytaru hrají,
že až mě zítra ráno v pět,
šíleně u toho hulákají.
Je mi jako bych byl u cíle,
myslel jsem za rok a přišlo to už dneska,
život je perpetuum mobile,
kulatá černá LP deska.
- R:
3. Kdybych měl talent na rozum,
kdybych se nemýlil,
žít žilo by se snadněji.
Jdu podél řeky k přívozům,
brody se ztratily,
já neztrácím však naději.
Jestliže nedojedu čert to vem,
abych se styděl,
přichází revizor,
jó takových jsem v životě už viděl.
A hoši hulákají zběsile,
že když nás brali za vojáky,
život je perpetuum mobile
a jede stejně rychle jak ty vlaky.

R:

Ne, ne, ne

Ne, ne, ne, ovce je ovce a vlk je vlk,
ne, ne, ne, vrba je vrba a smrk je smrk,
ne, ne, ne, když stromy vyrubeš, neroste les,
ne, ne, ne, včera je včera a dnes je dnes.

Nebe je tu

Hmi/D A ...

Hmi/D A

1. Beru tě do náruče,

Hmi/D A Hmi/D A Hmi/D A

slyším jak srdce tluče,
slyším jak skřivan zpívá,
ach ty jsi krásně živá

Gmaj7 A Gmaj7

R: : Nebe je tu nebe je tam,

A Hmi/D A Hmi/D A
nebe je všude kde jsme my. :

2. To co se jednou líbí,
po celý život chybí,
to co ti jednou schází,
do smrti doprovází.

R:

3. Do země zaslíbené,
se jednou dostaneme,
s rukama spletenýma,
mé vlasy mezi tvýma.

R:

Nevermore

G C G C G C G

1. Seděl jsem za stolem a básně čet', rádio hrálo,

C G
vtom slyším tukaní na parapet,

Emi D G C G
tak slabé, že se mi možná jen zdálo,

Cdim Cmaj7
zastřený mužský hlas z chodníku tiše se ptal:

Hmi C G
"Nerad vás ruším, pane básníku, ale mohli bychom na chvíli dál?"

2. V předsíni podal mi deštník a plášť a láhev vína,
jako bych někde už viděl tu tvář,
byla to tvář, na kterou se nezapomíná,
v průvanu zhasla mi svíčka, zvenku studený vítr vál,
na chodbě na dlaždičkách za ním černý havran stál.

3. Usedl do křesla a černý pták sedl mu v klíně,
bodlo mě u srdce, když spatřil můj zrak,
že z podešví mu trčí koňské žíně.
"Tak nás tu máte, jak jste si přál," na lampu padl stín,
přes psací stůl když mi vizitku dal: firma Dábel a syn.

4. V tolika nocích a v tolika dnech jsem ho vzýval,
volal ho na pomoc, když docházel dech,
a teď jsem se mu z očí v oči díval,
cítil jsem konopnou smyčku, jak mi svírá krk,
když ze záhadří vytáhl ceduličku a dlouhý husí brk.

5. "Za kapku krve tě zahrnu vším, co budeš žádat,
vidět to, co jiní nevidí, tě naučím,
a slova k slovům v písni skládat."
"Co za to žádáš," ptal jsem se, ptal, "jsem jen nuzný tvor,"

G Ami C G Ami C G
a havran v rohu zakrákal: Nevermore!

6. Na dlani zaschlou kapku krve mám a tma je v sále,
když přijdou lijáky, tak bolí ten šrám,
a ono, podívej se z okna, prší stále,
nešťastně šťastný v pülce života, kymácející se vor,
C Ami C G Ami C G
a havran na rameni skřehotá: Nevermore, nevermore, nevermore!

Nechte to koňovi

- Hmi** **Emi** **F#7** **Hmi** **Emi** **F#7**
1. Tاتا byl kulak, mاما selka
Emi **F#7** **Hmi** **Emi** **F#7**
a strejda šéfem ve Zlíně,
Emi **F#7** **Hmi** **Emi** **F#7**
ségra chtěla být učitelka
Emi **F#7** **Hmi**
a teď má šest stovek hrubýho v kantýně.
Emi **A7**
R: Ten, kdo má štempl,
D **Hmi**
ten je i v právu,
Emi **A7** **D** **Hmi**
ale písně jsou písně a nástěnky jsou nástěnky,
Emi **A7**
řekli mi: jseš lempl,
D **Hmi**
nechej to koňovi, má větší hlavu,
Emi **A7** **D** **G** **D** **F#7**
a velká hlava, jak známo, rodí velké myšlenky.
2. Na pajdák bývá velký nával,
pět bodů mínus za původ,
dostane se ten, který dával,
ale my, my jsme velmi pyšný rod.
- R: Ten, kdo má prachy,
ten je i v právu,
ale písně jsou písně a nástěnky jsou nástěnky,
řekli mi: netřeste se strachy,
nechte to koňovi, má větší hlavu,
a velká hlava, jak známo, rodí velké myšlenky.
3. Chleba je dražší nežli pivo
a dobrá voda, to je věc,
některé stromy rostou křivo,
ale všechny skončí jako židle nakonec.
- R: Ten, kdo má židli,
ten je i v právu,
ale písně jsou písně a nástěnky jsou nástěnky,
řekli mi: nezpívej tydli-pydli,
nechej to koňovi, má větší hlavu,
D **G**
a velká hlava, jak známo, rodí někdy velké, někdy velké,
D **G** **D** **G** **D A D**
někdy velké, někdy velké, někdy velké myšlenky.

Nevrátil se z boje

1. Proč se svět jiným zdá, vždyť čím byl, je i dnes,
dob je čtvero a oči jsou dvojce,
[: vzduch je stejný, i voda je stejná, i les,
jenom on se už nevrátil z boje. :]
2. Dnes je pozdě se ptát, kdo byl po a kdo před,
kdo to v hádkách nás dvou více projel,
[: nikdy víc mi tak moc nescházel jako dnes,
když se už nevrátil zpátky z boje. :]
3. Neměl hlas, vážně ne, ale zpíval moc rád,
ať jsem řek', co jsem řek', on mlel svoje,
[: já byl spáč, ale on nenechával mě spát,
no a včera se nevrátil z boje. :]
4. Ne že bych brečet chtěl, ne, to ne, nemám sil,
ale byli jsme dva, a mám dojem,
[: že se zved' severák, oheň můj uhasil,
když se on nevrátil včera z boje. :]
5. Jaro stáhlo si svůj krunýřek ledový,
povídám:"Kouřil bych, kámo, co je?",
[: "Dáme žváro?", a nic, ticho mi odpoví,
neboť on se už nevrátil z boje. :]
6. Naši padlí tu jsou, jako by nepadli,
drží stráž, hrud' na hrud' vedle sebe,
[: na nebi modravém stromy se zrcadlí,
celý les modrý je jako nebe. :]
7. V pokoji místa dost, co teď s tím udělám,
vše, co bývalo naše, je moje,
[: já nechci nic, podivný pocit mám,
že to já jsem se nevrátil z boje. :]

Nic moc

- Cmaj7** **Ami7**
A1. Napsal jsem si píseň, je to píseň tato,
Dmi7 **G7**
melodie nic moc, ani slova žádné zlato,
napsal jsem jí jen tak, z radosti a štěstí,
že už zase mohu, nikdo nehrozí mi pěstí.
- Cmaj7** **Ami** **Dmi7 G7**
B1. Pišu co chci, co se mi chce, co mé srdce žádá,
a pan kritik, hudební znalec, z toho strádá.
Já ho chápu, já mu rozumím,
já jinak písně skládat neumím,
možná že umím, ale nechci,
možná jsem propadl v poslední lekci.
Propadl pozlátku peněz a slávy,
jenže co s tím, když mě to tak baví,
milý pane, promiňte že hraju, já se kaju.
Promiňte všichni, domácí i cizí, já už mizím,
zvolna mizím.
- A2. Napsal jsem si píseň, sloku, refrén, sloku,
tak nějak to dělám už třicet pět roků,
Celé dlouhé roky, v levné masce barda,
hraju si a zpívám a bavím se jak malý Jarda.
- B2. Hraju co chci, co se mi chce, co mé srdce žádá,
a pan kritik, hudební znalec, z toho strádá.
Pro něj jsem šejdír, pro něj jsem kujón,
pro něj jsem prošlý slepičí bujón,
pro něj jsem bluma spadlá z višně,
děvkař a frajer tvářící se pyšně.
Zhouba národa, špatný vzor,
krycí jméno Never more,
promiňte všichni, že ještě hraju, já se kaju.
Promiňte všichni, domácí i cizí, já už mizím,
pomalu mizím.

Novorozeně

- Emi** **D**
1. Novorozeně nic neví o jméně
D7 **G** **H7**
a nezná důvody, prostě se jednou narodí,
Emi **D**
a pak je naživu v nekonečném údivu,
D7 **G** **H7**
nahý uzlík z postele, neví, že cejch má na čele,
Emi **D**
hvězdu nebo kříž, to se tak rychle nedozvíš,
D7 **G** **H7**
jako kůzle na seně spí novorozeně.
2. A pak se život rozběhne, jako když tráva polehne,
z máminy loktuše je vidět srpek Venuše,
planetu naděje, že když dneska špatně je,
tak třeba zítra nebude, zastav svá kola, osude,
osud se ale nedívá, supí jak lokomotiva,
špalírem fáborů směrem nahoru.
3. A pak před branou dlouhé fronty nastanou,
doleva-doprava, k tomu muzika vyhrává
písně veselé a černí andělé
nám svítí na čelo, tak fidlej, kapelo,
a hrej nám do tance, jenom ať vlajou monstrance,
nepoznačení budou spasení ...

Nový rok

- D F#mi G D A7 D**
1. O půlnoci, když láme se rok jako chléb,
Edim Hmi
sáhnou si na tepnu, ucítím tep,
Emi A7 D A Hmi G A
to tepe krev slepého hodináře
Emi A7 D Hmi
a je to zvláštní pocit, a je to zvláštní pocit
Emi7 A7 D F#mi Emi F#mi A7 D
sám sebe vyrvat z kalendáře.
2. Venku na obloze svá pírka rozprostřel páv,
půlnoc je chvíle prvních agenturních zpráv
a pevných slibů do nového roku,
[: svět jako po narkóze :]
vstal a volá do útoku.
A Hmi
- R: V okýnku orloje se loutky uklání,
G D G D
hokynář s měšcem, vojáček se zbraní,
Emi F# A7 D
smrt kosu nabrousí, šašek cinkne činely
G D G A7 D F#mi G F#mi A D
a lidé přejou si šťastný, šťastný, šťastný a veselý.
3. Rozcuchaná holčičko z Bangladéše,
už tě nikdo nikdy neučeše,
jsi moje nejsmutnější loňská fotka,
[: láska je vyprodána :]
a já jsem bolest potkal.
4. Jsem o rok starší a smutnější, než jsem byl,
tak málo jsem dosud pochopil,
i když jsem první těžkou nemoc přestál,
[: za mým vozem se práší :]
a vpředu neznámá je cesta.
- R:

O Jakubovi

- C F C**
1. [: Naše první lásky jsou jako báby bezzubé,
jako báby bezzubé, když olizují cukrlátka. :]
F Ami G C
- R1: [: Proč se nám směješ, ty můj malý, nerozumný Jakube,
F G C
že to snad vezmeš jiným směrem, vezmeš hopem, vezmeš zkrátka. :]
2. [: Pejsek (člověk) zaštěká, a už mu na nos dají náhubek,
misku guláše mu podstrčí a zarýglují vrátka. :]
- R1:
- F G C**
R2: Jakube, Jakube, Jakube, Jakube,
F G C
no to jsem zvědav, jak ti bude, až ti roků přibude,
F G C
Jakube, Jakube, Jakube, Jakube,
F G C
věř, že to všechno už tu bylo a zase bude.
3. [: Když není co do huby, tak se bije na buben,
špejle z jitrnic se předělávají na párátka. :]
- R1:
4. Tolik trubačů a hasičmajstrů dulo do trubek,
až z té kupy moudrosti světa vyrašila bradka.
- R1:
- R2:

O Volodovi Vysockém (česká část)

1. Zbývá nám jen pár chvíl, a pak my, stejně tak jak on,
vyjdem na dlouhou pouť, ve stopách jeho budeme kráčet,
ať dál nad námi krouží jeho ochraptělý baryton
a my společně s ním budem plakat, a potom pláčem,
ať dál nad námi krouží jeho ochraptělý baryton
a my společně s ním chvíli smějeme se a chvíli pláčem.
2. ... bílý moskevský čáp na bílou oblohu vzlétl,
černý moskevský čáp na černou zemi se spustil ...

Obluda

1. Byla země, kde se všem slušně žilo,
bez morových ran a beze vzpour, no, beze chmur,
tam se jednou zjevení usadilo -
- polobuvol-polobýk-polotur.
2. Král hned vydal k junákům svolání:
"Zničme to ohavné stvoření!
Toho, kdo ho zastřelí, bez váhání
se svou dcerou královskou ožením."
3. Kolik měl těch junáků, no, to je sporné,
jenom jeden však měl odvahy dost,
býval prvním ze střelců v gardě dvorní,
než ho stihla královská nemilost.
4. Král mu pravil důstojně: "Tvůj trest ruším,
nabízím ti místo něj odměnu,
jestli skolíš obludu, namouduši,
moji dceru dostaneš za ženu."
5. "Pane králi, co je to za odměnu,
spíš dej nalejt kořalu do sudu
a tu princeznu si nech, nechci ženu,
však i bez ní přemůžu obludu."
6. "Budeš nadosmrtně hnít v kriminále,
když si, lumpe, nevezmeš princeznu,
marná sláva, ona je dcera krále,"
nato junák: "Jak jsem řek' - nevezmu."
7. A zatímco se s ním král handrkoval,
polobuvol-polobýk žral a žral,
ke královu zámku se přibližoval,
živou duši za sebou nenechal.
8. Tak co naplat - dostal pít po libosti
a když skolil obludu, tak roha vzal,
tak ten střelec, i když byl v nemilosti,
králi i dvořanům lekci dal.

Odyssea

- G C G**
1. Na pobřeží ohně hoří,
C F C
proplul jsem už sedm moří,
Ami F C
na cestách mě chránil Zeus,
G C
vracím se jak Odysseus.
2. Na těle mám nejeden šrám,
vyplul jsem a nevěděl kam,
chleba jedl a vodu pil,
s obry jsem se udatně bil.
3. Devětkrát jsme ztroskotali,
deset bouří překonali. **Ami F C G C**
4. V Ostravě nám dali na frak,
utekli jsme jenom tak-tak,
Karel zůstal nahý a bos,
Pepíkovi rozbili nos.
5. Krmili jsme racky chlebem,
klouzali se modrým nebem
a když vítr hnal nás do záhuby,
zpívali jsme z podpalubí.
6. Někdy bylo hůře a někdy snáz,
ale hlasy Sirén nesvedly nás,
na palubě naší lodi
propluli jsme černé vody.
7. A když v Plzni se nám ulomil kýl,
když jen jeden stožár nám zbyl,
nahlas předčítal jsem klukům z knížky
Staré řecké báje od Petišky.
8. Neboť tam to všechno vypsáno jest,
jak se muži vracejí z cest,
orvaní a bez knoflíků,
banda věčných námořníků.
Jsme orvaní a bez knoflíků,
prostě banda věčných námořníků.

Ondřej a Bartoloměj

- C Fmaj7 C**
1. Ondřej a Bartoloměj,
Fmaj7 C Fmaj7
to jsou dva zvony
C Fmaj7
bim bam.
Houpou se u mě v domě
a krásně zvoní
bim bam.
2. Ondřej je burácivý
a Bartoloměj tišší
bim bam.
Sousedí dost se diví,
co někdy od nás slyší
bim bam.
3. To já si jen tak hraji
na zvoníka
bim bam.
Ti dva se rozhoupají
a píseň vzniká
bim bam.

Ondřej muzikant

1. Ondřej dřevařem byl a na housle hrál,
v karlovských hospodách frajer i grand,
borovou z decovky pil a na svém si stál
a ve vsi mu říkali Ondřej muzikant, on zpíval:
R: [: Pětibído, pětibído, čert tě vem,
jednou lepší časy přijdou a my za nima teď jdem. :]
2. Pět synů a pět dcer měl a ženu Magdalénu,
dům stavěný ze smrků, kácel je sám,
kdo jednou tím krajem šel, ten ví, co má cenu,
a s pětibídou na krku šestou radost má, zpívá si:
R:
3. Pak přišel hladový rok a pán je pán,
obsílka z úřadu, buď rád, že jsi rád,
nejhorší je první krok a nebát se ran,
zbojnickou armádu nezlomí hlad, hm.
R:
4. Ondřej do jedné ruky hůl a do druhé skřipky,
jenom ať poznají sedlák či fabrikant,
obrátil notářův stůl a rozehnal sklípky,
bandurskou zahrál jim Ondřej muzikant, zahrál jim:
R:
5. Je horký červenový večer pod staletou lípou,
za domem ze smrků nad ohněm dým,
a Bečva dál dole teče a z dálky skřipky skřípou
písničku pravňukům Ondřejovým.
R:

Opuštěná

1. Pod nohama bortí se jí zem, v srdci má nepořádek,
chce napsat dopis lidem všem, a nemá první řádek,
v klíně klubko bílé bavlny s jehlicí na pletení,
kouzelný děda přání neplní
a zlatá rybka není, není, není, není,
není, není, není, není, není, pro ni není,
jsou jen lidé, jsou jen lidé bezejmenní,
chodí jako loutky v orloji, odleva doprava,
a ona ve svém prázdném pokoji
si sama sobě ruku podává, podává.
R: Celá se choulí, jak tak mlčí, opuštěná,
zpod víček růžek smuténky jí trčí, opuštěná,
nikomu o tom nepoví, neboť se stydí, opuštěná,
uprostřed samoty v krajině lidí, opuštěná,
vlající jako prádlo na plotě,
zbloudilá ve svém vlastním životě,
opuštěná, opuštěná.
2. Ve chvílích největšího ticha poslouchá Cohena,
nikam už nespíchá ta Venuše kamenná,
torzo antické krásy pod hladinou moří,
ale srdce se pořád hlásí
srdce pořád hoří, hoří,
hoří, hoří, hoří, hoří, hoří, pořád hoří,
kdepak jsou, kdepak jsou požární inspektoři,
kdepak jsou, kdepak jsou šohaji s pírka chocholáče
ona sedí dívá se po kraji a pláče, ona pláče.

R:

Osmá barva duhy

1. Chladná jsou dubnová rána,
ze slunce je vidět jenom kousek,
ve flašce od Cinzana
úhoři, úhoři třou se.
- R: Všichni moji známí teď spí, spí, spí doma s manželkami,
zůstali jsme sami - já a já.
Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,
černá je barva, kterou mám teď nejraději,
jó, je to bída, je to bída, hledal jsem ostrov jménem Atlantida
a našel vody, vody, vody, vody, vody habaděj.
2. Kdyby měl někdo z vás zájem,
uděláme velikánský mejdan,
projdeme tam a zpět rájem
a svatý Petr bude náš strejda.
- R:
3. Pod okny řve někdo: kémo,
každý správný folkáč nosí vousy,
já umím jen písničky v E moll
a prsty jsem si až do masa zbrousil, protože:
- R: Všichni moji známí teď spí, spí, spí doma s manželkami,
zůstali jsme sami - já a vy.
Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,
černá je barva, kterou mám teď nejraději,
jó, je to bída, je to bída, hledáme ostrov jménem Atlantida
a nacházíme vody, vody, vody, vody, vody, vody,
vody, vody, vody, vody, vody, vody,
vody, vody, vody, vody, vody, vody habaděj.

Ostrava černá

1. Z Hulvackeho kopce jede tramvaj šupem
Držíme se štangle a nohama dupem
R: Černá, Ostrava černá, děvucha věrná, revize jízdenek!
Černá, Ostrava černá, děvucha věrná, revize jízdenek!
2. Jsem nový revizor a kontroluju tu
Esi mate dírku správně procviknutu
3. Co bych rano vstával, od pul pate robil
Budu podnikatel, kupil jsem si mobil
3. Z knihovny mi přišla sedma upominka
Mladi me je v řiti jak koksovna Karolinka
4. Před Union banku dělaji se fronty
Každy tam šibuje s těmi svymi konty
5. A ja něšibuju bo ty svoje rance
Dal sem do bezpečí v Moravia bance
6. Prodejte si celu Ostravěнку moju
Jen ty dury v zemi nechte napokoju
7. Jen ty dury v zemi černe jako bryja
Tam farala cela moja familija
8. Cela familija, všeci kamaradi
Tam jsem nechal zdravi aji pulku mladi
9. Pražšti úřednici, běžte do prdele
Nam dalnici stavi synci z Izraele
10. Až zas jednou v Praze klíčema zazvonitě
Ne abyste řvali Máme hole řitě
11. Že se kradě všadě bystě vědět mohli
Z Poruby jdu pěšky bo koleje šlohli
12. Když jsem zpival hymnu, ostuda mě liska
Bo jsem něubrzdil Nad Tatrou sa blyska
13. V neděli zajdeme na veliku turu
Po červene značce z Kauflandu do Carrefouru
14. Byl to chytry chlapec ale jinak lajdak
Že byl na děvuchy, tak studoval pajdak
15. Ty ma železarno, ty moja dratovno
Na zálohu malo, na vyplatu hovno
16. U Elektry stala, kývala na pana
Pane ja chci byti vytunelovana
17. Když chceš sbalit holku, co děla okolky
Vem ju k Fischerovi na vibrační stolky
18. Z Ameriky domu cesta rychle fiči
Nejhorší je usek z Lipnika na Jičín
19. Už aj mě doblbla ta tele reklama
Nosim plinky Pampers, vložky s křidelkama
20. Byt v Milionaři laka ostravaka
Misto toho ale nejslabši mate padaka
21. Včera hamba Klause, dneska hamba Špidla
Pečeným holubum zlomila se křidla
22. Moja Evelína je jak z Temelína
Do čtvrtka hajcuje v patek vyhasina
23. Pryč je stary Magdon, pryč su děcka hladne
Ten kdo není v Tescu, hraje golf na Čeladne
24. Když si kupim boty, nemam na kalhoty
Když si kupim gatě, nemam na boty od Batě
25. Už mě nič nebavi, sex ni politika
Zavolam Šímkovi, zajdu na Mrazika
26. Šel jsem ku Šlapkovi kupit se kytaru
Našel jsem tam Štraichla, jak hral Niagaru
27. Nova-a radnice se nam už budu je
Zednik micha maltu a babka muruje
28. Babičky nad patnact to už nejsou žensky
Řikava muj přítel sochař Opočensky
29. Já mam tedka pudu úrodnou jak Hanou
Vlastnim velký statek kousek pod Spolanou
30. Moje nejmilejší, to je pěčna coura
Misto na manžela mysli na kocoura

Ostravo

Ami **E**
Ostravo Ostravo
město mezi městy
Ami **E**
hořké moje štěstí
Ami **E**
Ostravo Ostravo
Ami
černá hvězdo nad hlavou
F
Pámbů rozdal
C
jiným městům všecku krásu
Dmi
parníky na řekách
E
a dámy všité do atlasu
Ami **E**
Ostravo srdce rudé
Ami
zpečetěný osude
Ostravo Ostravo
kde jsem oči nechal
když jsem k tobě spěchal
Ostravo Ostravo
černá hvězdo nad hlavou
Ať mě moje nohy
nesly kam mě nesly
ptáci na obloze
jenom jednu cestu kreslí
Ostravo, srdce rudé
zpečetěný osude

Ostravská častuška

1. Soudruh Gottwald na Ostravsko pismo dluhe napsal,
že prej u nas celý revír pětiletku zaspal.
A D A D
R1: Ja, ja, ja, zaspali sme, ale vstaněm zase,
G D A D
na Ostravsku buděm rubať jako na Donbase.
2. Uhla malo pro fabriky, pro socializmus,
to by nas moh' chachar Truman přes pazury píznut.
- R2: Ja, ja, ja, bylo malo, ale budě zase,
na Ostravsku buděm rubať jako na Donbase.
3. Ve straně a v ROHu u nas malo se starali,
aby všudě jako Miska haviře rubali.
- R3: Ja, ja, ja, něrubali, rubať budum zase
tak, jak slavni komsomolci rubum na Donbase.
4. Svazaci na šachtach enem se podřimovali,
někdy aji zazpivali, ale něrubali.
- R3:
9. Aby sme se špendličkami v uhlu něhrabali,
kombajny a nakladače pošle soudruh Stalin.
- R4: Ja, ja, ja, ukolu dost plniť buděm zase,
na Ostravsku buděm rubať jako na Donbase.
10. Absence je u nas velka, aji fluktuace,
bulači se rozmnožili, něvoni jim prace.
- R5: Ja, ja, ja, něvoněla, voněť budě zase,
na Ostravsku buděm rubať jako na Donbase.
12. Uřady a kancelaře z cele republiky
na Ostravsko posilaju nove brigadníky.
- R6: Ja, ja, ja, haviřu dost u nas budě zase,
na Ostravsku buděm rubať jako na Donbase.
13. Ale včil, jak soudruh Gottwald napsal do Ostravy,
do šachet a do rabuňku fukne vjatr zdravý.
- R7: Ja, ja, ja, soudruh Gottwald napravil to zase,
na Ostravsku buděm rubať jako na Donbase.
14. Do předkuv se buděm voziť na malých vozikach
a v rabuňku budě za nas robiť elektrika.
- R8: Ja, ja, ja, elektrika v cele svoji krase,
na Ostravsku buděm rubať jako na Donbase.
15. Aby sme se po novemu u nas robiť zvykli,
do překopuv, do rabuňkuv zaveděme cykly.
- R9: Ja, ja, ja, praca v cyklu těžbu zdvihně zase,
na Ostravsku buděm rubať jako na Donbase.
16. Z rabuňkuv se telefonem brňknem jako pani,
inženýr či štajger přijdě jak na zavolani.
- R10: Ja, ja, ja, tak to budě, něrrobime špase,
na Ostravsku buděm rubať jako na Donbase.

Osud

- Ami C**
1. Papoušek arara zobákem z krabičky
G
vytáh' mi před léty na pouti los,
Ami Adim
stálo tam: čeká tě kytara, sláva a písničky,
E
smůla a rozbitý nos.
2. Řek' jsem mu: máš krásné peří, papoušku-hlupáčku,
pouťový čaroději,
ale kdo by dnes věřil osudům za kačku,
poukázkám na naději.
Ami C G
R: Osud se nepíše přes kopírák,
C G Ami E
osud se na pouti nevybírání,
Ami C G
osud je malůvka na lemu talíře,
Ami E Ami
vystydlá polévka zchudlého malíře, malíře, hm.
3. V zahradě za domem trnul jsem v úžasu,
když potom jednoho dne
spatřil jsem Salome s lilií u pasu,
jak ke mně pomalu jde.
4. Mé srdce spálila kopřiva, že něco nesmí se,
i když by mělo se dít,
pohřbený zaživa, pak s hlavou na míse,
bylo mi od toho dne těžko žít.
- R: Osud se nepíše přes kopírák,
osud se na pouti nevybírání,
osud je malůvka, vítr ji pomačkává,
pečená brambora zmoklého pasáčka, pasáčka, hm.
5. S rukama nad hlavou, sám sobě rukojmím,
bojácný o vlastní strach,
procházel Ostravou trhovců odbojný,
já mu šlapal po patách.
6. Prodával zelí a kedlubny, nohy nás bolely,
zvolna se rozpadal šat,
on tloukl na bubny a já na činely,
tak jsem se naučil hrát.
- R: Osud se nepíše přes kopírák,
osud se na pouti nevybírání,
osud je ikona visící v kostele,
knoflíky po kapsách dobrého přítele, přítele, hm.
7. Salome, vrať se mi, volal jsem do noci
květnaté přívaly vět,
jsem nemocen písněmi, není mi pomoci,
horečka bortí můj svět.
8. K bytu mi přichází nožíři, cákance na botách,
na zádech plátěný vak,
hrají jen na čtyři akordy života, už jen tak-tak,
už jen tak-tak.
- R: Osud se nepíše přes kopírák,
osud se na pouti nevybírání,
osud je malůvka hebká jak oblaka,
šaškovská čepice zchudlého zpěváka, zpěváka, hm.
9. Končí se dostihy smutku a radosti,
sázky se vyplácejí,
napsal jsem do knihy přání a stížností
o svojí beznaději.
10. Žokej se poušmál, ukázal na koně:
Plemenný arabský chov.
Koni jsem cukřík dal, pak k senu přivoněl
a zazpíval beze slov:
- R: Osud se nepíše přes kopírák,
osud se na pouti nevybírání,
osud je malůvka, tisíc let nepřečkává,
balónek vnoučete, hůlčička stařečka, stařečka, hm.

Pane prezidente

- D** **Emi**
1. Pane prezidente, ústavní činiteli,
A7 **D**
píšu vám dopis, že moje děti na mně zapoměly,
jde o syna Karla a mladší dceru Evu,
rok už nenapsali, rok už nepřijeli na návštěvu.
G **Ami**
R: Vy to pochopíte, vy přece všechno víte,
D7 **G**
vy se poradíte, vy to vyřešíte, vy mě zachráníte.
Pane prezidente, já chci jen kousek štěstí,
pro co jiného jsme přeci zvonili klíčkama na náměstí.
2. Pane prezidente a ještě stěžuju si,
že mi podražili pivo, jogurty, párky i trolejbusy,
i poštovní známky i bločky na poznámky
i telecí plecko, Řecko i Německo - prostě všecko.
R: Vy to pochopíte, ...
3. Pane prezidente mé České republiky,
oni mě propustili na hodinu z mé fabriky,
celých třicet roků všecko bylo v cajku,
teď přišli noví mladí a ti tu řadí jak na Klondiku.
R: Vy to pochopíte, vy se mnou soucítíte,
...
4. Pane prezidente, moje Anežka kdyby žila,
ta by mě za ten dopis, co tu teď píšu, patrně přizabila,
řekla by: Jaromíre, chováš se jak malé děcko,
víš co on má starostí s celú tu Evropu, s vesmírem
a vůbec všecko.
R: Ale vy mě pochopíte...
*. Pane prezidente...

Panna na oslu jede

- Emi** **H7 Emi G** **D G**
1. Panna na oslu jede, panna na oslu jede,
Ami **H7** **Emi Ami** **Emi H7 Emi**
osel má uši šedé, osel má uši šedé.
2. [: Dříve, než hvězda vyjde, :]
[: hodinka její přijde. :]
3. [: Josef se třese zimou, :]
[: kdepak je na noc přijmou? :]
4. [: Za okny tma je jatá, :]
[: hospodář zamkl vrata. :]
5. [: Čtyři psi vedle plotu :]
[: štěkají špatnou notu. :]
6. [: Pastýřům zvonce zvoní, :]
[: na seně seno voní. :]
7. [: Hospodář usnul v křesle, :]
[: do noci svítí jesle. :]

Panoptikum lásek a hrůz

1. Jsme děti kosmických sfér, mrazivých dálek,
napojeni na dekodér systémů válek,
nikdo kolem nezná náš kód, ztrácí se víra,
v našich žilách koluje jód a v srdcích síra.
- R: Nejsme ztraceni, ne ne ne ne,
jsme jen ve znamení Štíra zrozeni.
2. Jsme jen kvítko galaxií na kupce jílu,
z třívoltových baterií bereme sílu,
ke snídani barbiturát, na zádech kšíry,
kdyby ryby uměly řvát, byly by výry.
- R:
3. Na zahrádce vesmírných sfér pěstujem pýchu,
rodičové budoucích ér k pláči i k smíchu,
kytarista brnká nám blues Bachovy fugy,
v panoptiku lásek a hrůz tančíme boogie.
- R:
- R:

Par nobile

1. Jak různou ti dva mají krev
a jedno stejné zaměstnání:
tož vodku pálí Nathan Löw
a pálí vodku markýz Gero.
2. Lid pracuje, až dým jde z cév,
a přes noc pije do svítání;
když nedá na dluh Nathan Löw,
snad počká dobrý markýz Gero.
3. Hřmí Ostravicí hukot dřev,
v žold goralům, co skáceli je,
krev tráví kvítem Nathan Löw
a dere rozum markýz Gero.
4. Ty peněz půjč, ty daně slev -
- na goralu rtu prosba žije -
- a šlape po něm Nathan Löw
a plije po něm markýz Gero.
5. Do tiché noci zní můj zpěv,
než zahynem, než jitro vzplane,
půl zásluhy má Nathan Löw
a druhou půlku markýz Gero.
6. Na jejich hlavy naše krev,
když z našich kostí mstitel vstane:
na prvou vrbu Nathan Löw
a vedle něho Markýz Gero,
Nathan Löw, Markýz Gero ...

Partyzán

1. Když přišli, bylo léto,
spálená pole páchla krví
a kdo se vzdal, byl ušetřen,
a já vzal zbraň do rukou, hm.
2. Svoje pravé jméno už neznám,
ženu nemám a syna také ne,
a je nás víc podobných,
a naše oči hledí vpřed, hm.
3. Včera spali jsme v rozbité kůlně,
stará žena nám vařila polívku,
ráno přišli vojáci,
její dům hoří, a ona v něm, hm.
4. Bylo nás osm, a jsme jen tři,
bůhví, kolik nás bude zítra,
ale jít musíme dál,
hory jsou naše vězení, hm.
5. A vítr fouká, vítr fouká,
nad lesy krouží bílí sokoli,
den svobody se blíží,
pak sejdem z hor do údolí, hm.
6. Na na na ...
- 7.=5.

Pánové nahoře - Dezertér

1. Pánové nahoře, já píšu vám dnes psaní
a nevím vlastně ani, budete-li ho číst,
přišlo mi ve středu do války předvolání,
je to bez odvolání, tím prý si mám být jist.
Pánové nahoře, já už to lejstro spálil,
už jsem si kufry sbalil, správcové vrátil klíč,
pánové nahoře, uctivě se vám klaním
a zítra vlakem ranním odjízďím někam pryč.
2. Co už jsem na světě, viděl jsem zoufat matky
nad syny, kteří zpátky se nikdy nevrátí,
slyšel jsem dětský pláč a viděl jejich slzy,
které snadno a brzy se z očí neztratí.
Znám vaše věznice, znám vaše kriminály,
i ty, kterým jste vzali život či minulost,
vím také, že máte solidní arzenály,
i když jste povídali o míru víc než dost.
3. Pánové nahoře, říká se, že jste velcí
a na věci to přece vůbec nic nemění,
pánové nahoře, na to jste vážně malí,
abyste vydávali rozkazy k vraždění.
Musí-li války být, běžte si válčit sami
a vaši věrní s vámi, mě, mě nechte být,
jestli mě najdete, můžete klidní být,
střílejte, neváhejte, já zbraň nebudu mít,
nebudu mít, nebudu mít ...

Pavilon č. 5

Dmi A7 Dmi F C7 F C A7 Dmi A Dmi
R: Cha cha cha ...

- Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi A
1. Dostal jsem papíry na hlavu, žiju v ústavu, kde se léčí rozum,
Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi A Dmi
dělám si, co se mi zalíbí, mám pevné alibi, lékařskou diagnózu.
F C
V erárním pyžamu, co sahá na kotníky,
F A7
denně pět oxazepamů a čtyři skotský stříky,
Gmi7 A7 Dmi
na zahradě okopávám len a nemůžu ven.
A
Včera jsem měl kázání v Betlémské kapli,
Dmi A
nadával jsem na pány, nežli mě chňapli,
F C C7
zapálili hranici u mojí postele,
F A
na naší světnici bývá často vesele,
Dmi A Dmi A Dmi A Dmi
pavilon číslo pět, pavilon číslo pět, to je můj celej svět.

R:

2. V neděli disciplína poleví, přichází návštěvy ve vší slávě,
příbuzní hledí na mě zkoumavě, zda mám máslo na hlavě anebo máslo v hlavě.
A já v erárním pyžamu, co sahá na kotníky,
dostanu štangli salámu a tři krabičky Viki
a jsem velice spokojen, že s nima nemusím ven.
Zalezu na klozet, mušle je trůnem,
a jsem od A do Z Giordanem Brunem,
netřeba odvolat vyřčené názory,
v nejhroším sestra zavolá nějaký doktory
a dají mi meprobat, dají mi meprobat, dají mi meprobat.

R:

3. Devět - to je čas velké vizity, stojím jak přibitý u pelesti,
primář nás vesele pozdraví, poptá se na zdraví a přeje hodně štěstí.
A já v erárním pyžamu, co sahá na kotníky,
do kávy si nalámu tři rohlíky
a z okna koukám se ven a někdy taky pleju len.
Když si chci spravit náladu, neb' je mi nevrlo,
rozložím svoji armádu u města Waterloo
a lumpa Anglána zničí má dělostřelba,
bitva je vyhrána, ať žije ostrov Elba,
ať žije ostrov Elba, ať žije ostrov Elba, ať žije ostrov Elba.

R:

4. Dostal jsem papíry na hlavu, žiju v ústavu, kde se léčí rozum,
dělám si, co se mi zalíbí, mám alibi, dementní diagnózu.

Píseň druhorozeného královského syna

1. $\begin{matrix} C & F & C & F & C \\ G & & C & F & C \\ F & C & F & & C \\ G & & Am & G & C \\ F & Em & G & & C \\ G & C & F & C & \end{matrix}$
Jó kdybych se byl správně narodil,
mohl jsem se mít,
podědil bych zem, byl bych knížetem
bál by se mne lid.
Táta řekl: Kuš, pánubohu služ
ve zdech klášterních,
starší brácha Jan je teď král a pán
a já pouhý mnich.
2. Je to sice fajn, ďábel, Ábel, Kain,
Marek, Matouš, Jan,
taky žádný strach, že ti královrah
sáhne na hrtan.
Celkem tedy klid, stravu mám i byt,
ale jinak nic,
venku frčí svět, mně je dvacet pět,
chtěl bych poznat víc.
3. Brácha na hradě žije v paradě,
velký politik,
a já v sutaně Bohu oddaně
předklon, záklon, vztyk.
Je to blbý zvyk, aby následník
byl vždy první syn,
copak já jsem prd, abych tady tvrd
jako manekýn?
4. Bratře opate, kašlu na svaté,
toužím po blahu,
dej mi vycházku, jdu na procházku
směrem na Prahu.
Bráška nebráška přijde na paškál,
bude atentát,
: je to jasná věc, tak mi velí přec
feudální řád. :

Píseň o převtělování

- Ami** **Dmi**
1. Někdo věří Aláhovi, někdo věří Kristu,
G **C**
někdo vůbec ničemu a, k dásu, čert je vem,
Dmi **Ami**
a víra ze všech nejlepší je víra hinduistů,
E **Ami**
ti věří, že když umřeme, tak vlastně neumřem.
Dmi **Ami**
R: Loučit se chceš se světem,
A7 **Dmi**
vždyť narodíš se zase,
Ami
když ovšem byl jsi prasetem,
E **Ami**
tak budeš zase prase.
2. Tak drž se svého koryta a tvař se trochu směle,
a zas se narodíš, a třeba dvacetkrát,
a jestli jsi zažil teď smrt svého nepřítele,
tak hned v tom dalším životě ho budeš mít rád.
- R: Normálně žij, nic nezkoušej,
chce to klidný přístup,
snad se tvá duše prokouše
až k vedoucímu místu.
3. Pak žij si klidně jako otrok, příště budeš drábem,
a po drábovi narodíš se jako Mohamed,
jestli ale narodíš se stromem baobabem,
tak budeš stromem baobabem nejmíň tisíc let.
- R: Než ale žít jak papoušek
a čekat, co zas přijde,
je líp už teď se pokoušet
žít jako slušní lidé.
4. A kdo je kdo a kdo byl kým, už to mám pomíchané,
i genetici ruce spráskli nad chromozómem,
a možná tenhle hrozný pes byl kdysi hodným pánem
a tenhle dobrý pán byl kdysi nevraživým psem.
- R: V srdci mám euforii
a v duši plno smíru,
to vymysleli v Indii
moc pohodlnou víru.

Píseň o příteli

1. Myslel sis: přítel můj, a teď
ryba, rak nebo tak či tak,
odpověď bys rád chtěl znát,
můžeš-li na něj dát:
s sebou do hor ho vem a jdem,
vzhůru po boku bok co krok,
lanem svým s ním se svaž, ať znáš,
s kým čest máš, s kým čest máš,
na na na ...
2. Jestli zlomí jej vzdor těch hor,
skrčí nos, ohne hřbet, chce zpět,
z ledovců na skalách když má strach
a přemýšlí, jak by plách',
pak ho znáš, pak ho znáš až-až,
jen ho nech, ať si jde, kam chce,
nežli s ním, radši sám jdu, sám,
takovým nezpívám,
na na na ...
3. Ale když nekňučel a šel,
neskuhral, na dně sil když byl,
a když z výšky jsi slít', on tě chyt',
neboť byl, kde měl být,
[: když se bil, když se rval a hnal,
zmámen na štítech skal pak stál,
je to on, přítel tvůj, při něm stůj,
jemu jen důvěřuj! :]

Píseň o té revoluci 1848

1. [: Generál Windischgrätz měl bílou čepici, :]
[: vylezl na Petřín, pokynul pravicí. :]
2. [: Vojáci, vojáci, vy slavní junáci, :]
[: spusťte své kanóny, konejte svou práci. :]
3. [: Na Prašnou bránu padají šrapnely, :]
[: Čechové, Pražané, všechno je v jeteli. :]
4. [: Schovejte kokardy, zmuchlejte prapory, :]
[: učte se mlčení, učte se pokory. :]
5. [: František Palacký píše své Dějiny :]
[: a těch pár, co padlo, zahrabem do hlíny. :]
6. [: Kolo se otáčí, my stárneme, stárneme, :]
[: pivíčko v sklenicích zvedneme, zvedneme. :]
7. [: Pivíčko v sklenicích a dobré uzelené, :]
ty naše Rakousko, už to máš spočtené,
ty naše Rakousko, to jsme ti to dali,
tak už to máš spočtené.

Píseň o veliké zimě

Na na na ...

- G**
1. Daří se mi, daří,
Ami D G
jako když se v zimě oteplí,
C D G Emi
mí kamarádi chodí rozeplí
Ami7 D
v kabátech bez límce
C D Ami D7 G
a já mám pořád půlku prosince.
Snad je to chyba v kalendáři,
Ami D G
snad jsem zimomřivý nadprůměr,
C D G Emi
jó, kdybych tak sám sobě rozuměl,
Ami7 D
to bych se předělal
C D Ami D7 G
a rozpálil se jak pec do běla.
Na na na ...
2. Vede se mi, vede,
žádná velká sláva to není,
předvčirem mi vyplo topení,
mrazírna z pokoje,
co mám z toho, že venku jinde teplo je.
Slunce je koláč s medem
a já koušu chleba k snídani,
dvě jonatány nesu na dlaních,
tak jde rok po roce
a já jsem velkou zimou nemocen.
Na na na ...
3. Daří se mi, daří,
jako když je osm pod nulou,
slunko se mi krásně vyhnulo,
šlo na lov na mouchy,
já píšu koncert pro dva rampouchy.
A dva malí rampoucháři
mi nahlíží do rozepsaných not,
co poztrácel jsem, teď mi přišlo vhod,
ale už pozdě je,
každý sklízí to, co zaseje.
Na na na ...
4. Daří se mi, daří,
jako když je osm pod nulou ...

Píseň o ženách

- F C F C F C F C F C**
R: Svobodná, provdaná, ovdovělá, rozvedená,
F C F C F C F C F C
černovlasá, hnědovlasá, prostovlasá, prostě žena,
Dmi A Dmi A Dmi A Dmi A
Pokorná, Novotná, Michnová, Nováková
Gmi C F C F C F C
ráda má, ráda má, ráda má, ráda má tahleta mužova slova:
F C F C F C F C F C
1. Miluju tě, miluju tě, miluju tě, rád tě mám
F C F C F C F C F C
a necháš-li mě, necháš-li mě, tak si něco udělám,
Dmi Ami Dmi Ami Dmi Ami Dmi A
já nebudu žít, nebudu žít, fakt, nebudu žít
Gmi C F C F C F C F C
a vezmu si, vezmu si, vezmu si, vezmu si, vezmu si kyanid.
- R:
2. Nakoupím ti, navařím ti, vysaju ti, vyperu ti,
sám od sebe, jak mi srdce velí, jak mě láska nutí,
čtí si 100+1 nebo na televizi se dívej,
ty moje malá, utahaná, unavená, uvláčená, lehni si a odpočívej.
- R:
3. Dva tisíce, tři tisíce, dva tisíce, tři tisíce,
na zálohu bylo málo, na výplatu bude více,
tož kup si něco na sebe, kup si něco na sebe (konečně už)
já vydělávám, vydělávám, vydělávám, vydělávám, vydělávám jen na tebe.
(Jsem muž.)

Píseň paní Katky Mydlářové

- Ami E7**
1. Co jsem si to vzala za chlapa
Ami E7
proč jsem mámu neposlouchala?
C G
To není chlap to je otrapa!
H7 E7
Kde jsem ty svý oči nechala?
Ami E7
Každý ve vsi má svůj domeček
Ami E7
a my chatrč nula plus jedna,
F G
v předsíni sekyry a meče
Adim E7 Ami E7 Ami
a ve sklepě špalek a bedna, ohohó.hohohó hohohó
2. Normální chlap přijde ze šichy,
rozvalí se klíďo na gauči
a ten můj furt myslí na ksichy,
které dneska na šichtě pomučil.
A já peru jeho hacafrak,
víte jak jde dolů blbě krev?
Divím se že netrefil mne šlak
a že z toho neřvu jako lev, jako lev, jako lev ohohó.
3. Kdyby aspoň plat stál co za to,
ale za tu dřinu to je frk,
tisíc hrubýho má můj zlato,
plus prémie za kór hrubej krk.
Za to dneska koupíš leda chlup,
mouku, sůl a rýže dvě hrsti
a v konzumu když jdu na nákup,
eště na mě hledí krz prsty, krz prsty, ohohó.hohohó
4. Furt slyším ty jejich poznámky:,
zradil nevolnickou třídu!
Ve Štrasburku mají tři zámky
a tady předstíraj bídu.
A to je prosím sedmnáctý věk,
humanismus letí Evropou,
a tady doma aby se člověk,
pomalu bál, že ho ukopou, ukopou, ohohó.hohohó
5. Kdyby aspoň prachů bylo dost,
když už čest mi takhle pokapal.
Jakápak je to spravedlnost,
co jsem si to vzala za chlapa?
A večer když lehnu na lože,
furt má v sobě ty svý móresy,
odpusť mi že hřeším můj bože,
z toho by se jeden oběsil, .
- rec.: ...fakt co jsem si to já blbá nána vzala za chlapa,
normálně máma mi říkala, vem si Františka Kováře
a já furt né né né a tady to máš holka,
já fakt jsem úplně pitomá!

Ami E7 Ami

* nananá

Píseň pro tu jedinou

1. Necht' mi všechny hezké holky prominou,
necht' mi všechny hezké holky prominou,
at' se nezdám nebo zdám, ale já už jednu mám
a za ruku se vodím jen s tou jedinou.
2. [: Ona je tou mojí nejkrásnější příčinou, :]
že když se k spaní uložím, tak spíš nespím nežli spím
a nad oblaky lítám jen s tou jedinou.
3. [: Já neříkám, že nekouknu se za jinou, :]
ono oko, marná věc, oko je velký zvědavec,
ale v srdci, tam si nosím jen tu jedinou.
4. [: Všechny trable, které mám, hned pomínou, :]
když po dvou, po třech dnech zase běžím po schodech
a ve dveřích tam vidím tu svou jedinou.
5. [: A když se její ruce ke mně přivínou, :]
na čelo ji políbím, neboť na sto procent vím,
[: že tu jedinou bych nevyměnil za jinou. :]

Píseň pro V.V.

1. V ošatce na mém stole je pořád kousek chleba
a vodka chladí se a spát máš taky kde,
ač vím, že neprijdeš, říkám si: co když třeba,
jakoby zázrakem náhle se zjevíš zde.
Psal jsem ti dopisy, ach, těžko se ti píše,
zmuchlané, zmuchlané letěly přes pokoj,
po pás se ukloním přešťasten, kdybys přišel,
menja zovut Jarek a kak tebja, drug moj,
menja zovut Jarek a kak tebja, drug moj.
2. Zajisté omluvíš můj přízvuk kostrbatý,
jsem pouhý samouk, ač kdysi dobrý žák,
své školní sešity dávno jsem, dávno ztratil,
nadobro zapomněl, kam dávat měkký znak.
Špatně mě učili slovíčkům z učebnice,
ty za to nemůžeš, a já byl ještě kluk, hm hm,
časem jsem pochopil, a dneska je mi třicet,
menja zovut Jarek a kak tebja, moj drug,
menja zovut Jarek a kak tebja, moj drug.
3. Říkali: přátelství, a mysleli tím sebe,
říkali: navěky, a mysleli tím snad,
já za to nemůžu, tak si to kór moc neber,
náš dům má spoustu zvonků, na ten můj zvoň čtyřikrát.
Dopsat své dopisy až do poslední tečky,
pak at' se rozláme náš starý psací stroj, hm hm,
karavany jdou dál, ač vyjou vlčí smečky,
menja zovut Jarek a kak tebja, drug moj,
menja zovut Jarek a kak tebja, drug moj.
4. Já nikdy v životě, fakt, nebyl jsem na Tagance,
tak jsme se minuli v čase i prostoru,
poslouchám písně tvé, a to je moje šance
proplout svou planetou odzdola nahoru.
V kuchyni na mém stole je pořád kousek chleba
a buchty Martininy, máš-li je jak já rád, hm hm,
ač vím, že neprijdeš, říkám si: co když třeba,
menja zovut Jarek a kak tebja, moj brat,
menja zovut Jarek a kak tebja, moj brat.

Píseň psaná na vodu

- G** Nad lotosovým květem na vteřinu zastavil se čas, **C**
G na břehu cop si plete dívka, jež má velmi tichý hlas, **G**
je slyšet klapot větru o koruny sekvojových dřev, **Emi Hmi Cmaj7**
C na tisíc kilometrů slyším její velmi něžný zpěv, **Ami7 D7 G**
2. Mládenec útloboký odvažuje od břehu člun,
v rákosí u zátoky měsíc se vynořil z vln,
z nebe se na zem sypou stříbrňáky dynastie Čcheng
a starý básník Li-Po báseň píše na pergamen.
3. V klobouku čaroděje ukrývá se tygr a hroch,
dívce se srdce směje, po hladině přichází hoch,
lehounce vlny plynou, básník má čarovnou moc,
rozprostřel nad krajinou svoje ruce, a je tu noc, na na ...

Píseň strážného na středověkém hradě

- A E A**
1. Strážím v noci, strážím ve dne,
E A
strážím taky odpoledne,
D A
[: hradní pán chce mít klid,
E A
já jsem jeho štít. :]
- H**
2. Stojím pevně, stojím zpříma,
až mám kruhy pod očima,
[: hradní pán mne má rád,
může klidně spát. :]
- C**
3. Držím vartu v zimě, v létě,
co jsem na tom božím světě,
[: dělám tuhle práci rád,
umím pevně stát. :]
- D**
4. Hlídám s mečem, hlídám s kopím,
pán mi řekne, já se chopím,
[: hradní pán je (můj) šéf,
tak ať teče krev! :]
- E**
5. Co se děje uvnitř, vzadu,
na to kašlu, na to dlabu,
[: já mám tady post
před branou, a dost! :]

Píseň spokojeného člověka

- C**
1. Dva plus jedna v třetím štoku,
F C
družstevní byt už pět roků,
teplá voda, elektrika,
F C
prostorný sklep, kam nezatýká,
G F C
jó, ve vlastním bytě
F G C F G C F G7 C
já žiju si jak prase v žitě.
2. Teplá strava třikrát denně,
půlku platu dávám ženě,
druhá půlka je na cigára,
poslouchá mě moje stará,
jó, zelí k vepřové kýtě,
vždyť žiju si jak prase v žitě.
C F G C
- R: Krásně je na světě, život je valčíček,
F G C
ústřední topení hřeje a hřeje,
F G C
štěstí je hračička, autíčko na klíček,
F G C F G7 C F G C
hloupého přejede, chytrému přeje.
3. V půl sedmé vstávám, v sedm píchám,
kam bych se hnal, nepospíchám,
dva osmset plus prémie,
třináctej plat - komedie,
jó, někdo tváří se zbitě,
ale já žiju si jak prase v žitě.
4. Televizor značky Tesla,
u stolku gauč a dvě křesla,
na posteli se překulím,
za pět minut usnu a spím,
jó, žít se má hbitě
a já žiju si jak prase v žitě.
- R:
5. Dvoje kára a osm pik,
hraju betla, jak velí zvyk,
kdo dá fleka, ať se leká,
mé porážky se nedočeká,
já věčný jsem vítěz,
vždyť žiju si jak prase v žitě.
6. Držím hubu a taky krok,
nevylejzám, a tak mám nárok,
co bych neurval, by urval jiný
a to ostatní jsou hovadiny,
jen ať se naplní sítě,
vždyť žiju si jak prase v žitě.
- R:
C F G7 C F G7 C G C G C
La la la ...

Píseň zhrzeného trampa

1. Poněvadž nemám kanady a neznám písňě z pamp,
hóhóhó, a neznám písňě z pamp,
vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp,
hóhóhó, že prý jsem houby tramp.
2. Napsali si do cancáků, jen ať to každěj ví,
hóhóhó, jen ať to každěj ví,
vyloučený z řad čundráků ten frajer libový,
hóhóhó, ten frajer libový.
- R: Já jsem ostuda traperů, já mám rád operu,
já mám rád jazz (folk), rock,
chodím po světě bez nože, to prý se nemože,
to prý jsem cvok,
já jsem nikdy neplul na šífu, a všem šerifům
jsem říkal: 'Bane, pane,'
já jsem ostuda trampů, já když chlempu,
tak v autokempu.
3. A povídal mi frajer Joe: 'Jen žádný legrácky,
hóhóhó, jen žádný legrácky,
jinak chytneš na bendžo, čestný čundrácký,
hóhóhó, čestný čundrácký.'
4. Že prý se můžu vrátit zpět, až dám se do cajku,
hóhóhó, až dám se do cajku
a vodříkám jim nazpaměť akordy na Vlajku,
hóhóhó, akordy na Vlajku.
- R:
5. A tak teď chodím po světě a mám zaracha,
hóhóhó, a mám zaracha,
na vandr jezdím k Markétě a dávám si bacha,
hóhóhó, a dávám si bacha.
6. Dokud se trampské úřady nepoučí z chyb,
hóhóhó, nepoučí z chyb,
zpívám si to svý 'nevadí a zase bude líp,'
hóhóhó, 'a zase bude líp.'
- R: + v tempu.
- 5'. A tak je mi do pláče, že nesmím na vandr,
hóhóhó, že nesmím na vandr,
a namísto maskáče nosím skafandr,
hóhóhó, nosím skafandr.
- 6'. Dokud se mí kamarádi nepoučí z chyb,
hóhóhó, nepoučí z chyb,
zpívám si to svý 'nevadí a zase bude líp,'
hóhóhó, 'a zase bude líp.'

Píseň žárlivého

1. Přišel jsem o dva dny dřív, a vedle ní válel se chlap,
cvaklo to jak v bedně piv, když jsem ho po hlavě křáp'.
C Ami C Ami G E
- R: Hejha, dokola, dřív než přijde patrola, lej, lej, lej,
Ami Dmi E Ami Emi(E) Ami
rum mi nalívej, jsem dneska nějak žárlivej a zlej, zlej, zlej.
2. Z hlavy mu kapala krev, ale neměl k ní lézt do kvartýru,
mně když popadne hněv, tak to já potom neznám míru.
- R:
3. Člověk jen vystrčí nos a nestačí říct ani "švec",
a už mu leze kdejakej kos k jeho holce na kavalec.
- R:
4. Za pět let vrátím se zpět, a to ti říkám, holka moje:
nechtěj, abych i tobě šunky zved', až vejdu zase do pokoje.
- R:

Píšu historický román

1. V prázdné láhvi od piva dobré zahraniční značky
Ami E Ami Dmi
Ami E Ami
kvetla růže ohnivá hrdě, pomalu a plačky.
2. Psal jsem řádek po řádku historické veledílo,
vysedával na zadku, až se slilo, co kde bylo.
Ami
- R: Všichni píší jen, co slyší, všichni slyší to, jak dýší,
Dmi Ami E Ami
tak, jak dýší, tak i píší, je to marné, spadla klec,
Dmi
v přírodě je to tak dáno, ptát se "proč?" je zakázáno,
Ami E Ami
to už není naše věc.
3. Byly dálky pobudů, byly výmysly i kravál,
z jizev svého osudu jsem si stehy vytrhával.
4. Nadbíhal jsem hrdinům, vyprávěl o zašlé době,
poručickou ofinu jsem si přistříhl sám sobě.
- R:
5. Kostel není ještě mše, fantazie není lhaní,
dopřejte mi dopsat vše, co mám ještě na napsání.
6. Dokud září rudý květ rudé růže v temné flašce,
dopřejte mi vykřičet slova, co mám na bumážce.
Ami E Ami
- *: Všichni píší jen, co slyší, na na na ...

Planu

- D** **C** **D C**
1. Ruce položil jsem na tvá ňadra, která ve tmě svítí,
G **D G D**
měsíc ozářil ti tvář,
C **D C**
tvoje jemně rozevřené tělo mě chytá do svých sítí
G **D G D**
jako rybu rybář,
C **D** **C** **D**
planu, planu, planu, planu.
2. Kolenem dotýkám se tvého, pak se vkládám mezi tebe,
máš víčka od luny,
na svých bedrech cítím tíhu celého pohanského nebe
se svými hromy a Peruny,
planu, planu, planu, planu.
3. Srážíme se jako mlha na skle jedoucího vozu,
jako kapka v kapce,
křídla sov pleskají o větve, ztrácím rozum,
muž mění se v chlapce,
planu, planu, planu, planu ...

Plebs blues

- Ami**
1. Když poprvé jsem spatřil pyramidy,
Dmi
prokrel jsem všechny Cheopse a Ramsese,
Ami
jsem totiž jeden z téhle miliardy lidí,
Dmi
který to za ně vždycky odnese,
Ami
oni si projektují pískovcové sfingy,
Dmi
aby snad historie nezapomněla,
C
a já pak kroutím šroubky na Pershingy
E
a kdyby snad ne, tak mi dají do těla.
- Ami** **Dmi**
R: Tohle je Plebs blues, Plebs blues, Plebs blues,
Ami **E** **Ami**
tohle je Plebs blues, Plebs blues, Plebs blues.
2. Za svazek ředkviček a taky za cibuli
jsem šašek dějin, bezejmenný muž,
rohožka Caesara a kopí Caliguly,
negativ dějin připravený na retuš,
zvedal jsem často hlavu, vždycky přišla rána,
ač v různých formách demokracie,
přestávám věřit v dobro Krista pána,
přestávám věřit v to, že Kristus nějaký je.
- R:
3. V novinách o mně píšou, že jsem páteř světa,
a já jsem jenom jeho unavený sval,
k Měsíci co půl roku raketa létá
a já se plazím jako brouk hovnivál,
mám přece také srdce, srdce, které bouchá
a nemyslete, že furt myslím na žrádlo,
proč mě však na tom světě nikdo neposlouchá,
proč mám být jenom hloupé malé děladlo?
- R:
4. Nevěřím v žádný kecy, věřím už jen v sebe,
a to, co neurvu, to nebudu mít,
pročpak mi slibujete po mý smrti nebe,
když jsem se jednou narodil, tak chci i žít,
jsem jenom jeden z téhle miliardy lidí,
kolečko v soukolí, co krásně zapadá,
já nechci stavět vaše blbé pyramidy,
vlezte mi na záda, vlezte mi na záda!
- R: I s tímhle Plebs blues, Plebs blues, Plebs blues,
i s tímhle Plebs blues, Plebs blues, Plebs blues.

Plivni si do rukávu

1. Mý vlasy jsou jak slunko rozesmátý,
jak pomeranč po předcích,
a ze všech cest já znám jenom ty zlatý
a nedumám o následcích,
dávno nebrečím, jsou i škaredší,
vím, že v bazáru se vždycky najde místo,
co když někdo pak mě tam za šesták
koupí, koupí, koupí.
2. Mý vlasy jsou lék na největší nářky,
čarovnou moc skrývají,
závidí mi i báby kořenářky:
takovou bylinu nemají,
jsi-li rozsmutněn, stačí vyjít ven,
vyjít tak, abys byl kolemjdoucí,
okolo mě plout, správně vyčihnout
chvíli, chvíli, chvíli.
- R: Kouknout se na mou hlavu, plivnout si do rukávu,
a potom štěstí v koutě určitě naleznou tě,
určitě objeví se jako malej kluk na jaře s kuličkama,
však ani muk, co když je to ta dáma,
a bez kuliček, a lidi myslí si, že lžu.
3. Sedím, a kolem mě už všechno plivá,
mně přitom píšou zelení,
že dolů půjde moje zlatá hříva,
že mě pak major ocení.
Na vojně:
Sedím, a kolem mě už všechno plivá,
mé štěstí letí komínem,
šla dolů moje zlatá hříva,
jsem ostříhaným vojínem.
No a dneska:
Sedím, a kolem mě už všechno plivá
a já jsem volný jako pták,
narostla mi zas moje zlatá hříva,
jsem záložák.
Dávno nebrečím pro ty škaredší
chvíle naplněné takhle velkou slzou,
štěstí uvadlo, já si zrcadlo
koupím, koupím, koupím.
- R: Kouknu se na svou hlavu, plivnu si do rukávu,
a potom šťastné břímě určitě zatíží mě,
určitě objeví se jako malej kluk na jaře s kuličkama,
však ani muk, ona je to ta dáma,
a bez kuliček, a lidi myslí si, že lžu.
- R: Kouknu se na svou hlavu, ohohó, plivnu si do rukávu, ohohó ...

Pochod Eskymáků

Du du du du po ledu
dozadu du dopředu du
Du du du du po ledu
dozadu du i dopředu du

Du du du du po ledu
dozadu du dopředu du
Du du du du po ledu
dozadu du i dopředu du

Pochod marodů

- Dmi** **F** **C** **Bb** **Dmi**
1. Krabička cigaret a do kafe rum, rum, rum,
F **C** **Bb** **Dmi**
dvě vodky a fernet a teď, doktore, čum, čum, čum,
Gmi **Bb** **Dmi** **Gmi** **Bb** **A**
chrapot v hrudním koši, no to je zážitek,
Dmi **F** **C** **Bb** **Dmi**
my jsme kámoši řidičů sanitek, -tek, -tek.
2. Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc,
i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc,
u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,
je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.
Dmi **F** **C** **F**
- R: Cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
Gmi **Dmi** **A** **Dmi**
tuberkulóza - jó, to je naše!
F **C** **F**
neuróza, skleróza, ohnutá záda,
Gmi **Dmi** **A** **Dmi**
paradentóza, no to je paráda!
Gmi **Dmi** **C** **F**
Jsme slabí na těle, ale silní na duchu,
Gmi **Dmi** **A** **Dmi**
žijem vesele, juchuchuchuchu!
3. Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce,
tak pozor, marodi, je zlá velice, -ce, -ce,
zná naše adresy a je to čiperka,
koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.
4. Zítra nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo,
medicí vylezou na naše tělo, -lo, -lo,
budou nám řezati ty naše vnitřnosti
a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.
- R: Zpívati: cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
tuberkulóza, hele, já jsem to našel!
Neuróza, skleróza, křivichná záda,
paradentóza, no to je paráda!
Byli slabí na těle, ale silní na duchu,
žili vesele, než měli poruchu.

Pod hospodským stolem

- Dmi Gmi A Dmi Gmi A Dmi
Dmi Gmi A Dmi
- Pod hospodským stolem probouzí se piják,
rozhlíží se kolem, nechápe to nijak,
celý konsternován léčí kocovinu,
v barech Gottwaldova prochlastal se k Zlínu, na na na ... Gmi A Dmi
 - Mužům na čepelkách už se bělá pěna,
započala velká ranní hygiena,
myjeme si zuby a čistíme si líce,
líce, ba i ruby, a ruby radši více, na na na ...
 - Tři kopáči v triku, od námahy rudí,
kopou do pomníku jako do mičudy,
zpod podstavce lezou mravenci a krysy,
včera to byl hezoun, a dnes mu měknou rysy, na na na ...
 - Hasnou hvězdy bludné, holky neposedné,
bledé nebe rudne a Rudé právo bledne,
v řadách na rohlíky vracejí se bony
a [: z Hlasu Ameriky přejou nám "good morning". :]

Podzemní prameny

- A C#mi
Hmi E7
A C#mi
G E7
A C#mi
A C#mi
G E7 A
- Na obličej slunce kreslilo mi milióny teček,
řeka teče mezi stromy, mezi stromy řeka teče,
a já chodím, bloudím jako tichá řeka mezi lidmi všemi,
hledím k zemi, co mne čeká, co mne asi čeká v zemi.
- R: Podzemní prameny, potoky neznámé,
slova jsou znamení, významy neznáme,
hledáme kořeny, nic o nich nevíme,
bloudíme v podzemí, podzemím bloudíme marně a přece.
- Kterápak to byla z těch mých lásek, která zlomila mě,
kdo mi rámě podá zase, kdo mi zase podá rámě,
stojím před výlohou, vidím jen svůj obrys skleněný a matný,
nejsem dobrý, nejsem špatný, já jsem dobrý a i špatný.
- R:
3.=1.
A
*: Podzemní prameny ...3x

Pokání

- Ami** **Dmi**
1. Smazal jsem všechny své kazety,
E **Ami**
nechal jsem na nich jen ticho,
Dmi
od zítřka rozvážím brikety,
E **Ami**
budu si pěstovat břicho,
Dmi
stanu se občanem průměru,
G **C**
vrátím se do rodné vísky,
Ami **Edim** **Dmi** **Dmi/F**
na drnky-brnky se vydlabu,
E **Ami**
z kytary nadělám třísky.
2. Zříkám se tužky i papíru,
do sběrný odvezu knihy,
vlasy si přistříhnu na míru,
pudrem si přemáznu pihy,
budu pít mléko a smetanu,
sám sobě zruším své kruhy,
chci žít jak většina občanů,
což slibuji před svými druhy.
3. Neznám ni matku, ni manželku,
bratra ni otce, ni syna,
ležím tu před vámi na délku,
nezměrně velká má vina,
přes mříže celý mé bylo mi zřít,
jak člověk lehounce shoří,
vemte si duši, však nechte mě žít,
slovutní inkvizitoři.
4. Blouznil jsem z mladické hlouposti,
rochnil se ve vlastní štávě,
teď vím, že jsou i jiné starosti,
nežli jen myšlenky v hlavě,
proč na mě tak divně civíte,
kaju se před vámi trpce,
jo, že vy jako teďka nevíte,
jestli z vás nedělám blbce.
5. Přísámbůh, smazal jsem všechny své kazety,
nechal jsem na nich jen ticho ...

Polámaný anděl touhy

- A** **Hadd9/A**
1. Když padne noc, mé srdce osiří,
Hmi D A
na duši kámen mi sedá,
Hadd9/A
po nebi letí milostní verbíři,
Hmi E7 A
mně to k nim připojit se nedá,
Hmi
spadl bych dolů na betonovou zem
D A
jak široký, tak dlouhý,
Hmi
když padne noc, já bez tebe jsem
E7 A Hmi E7 A Hmi E7 A
polámaný anděl touhy, na na na ...
2. Když padne noc a tíží peřina
a z dálky jsou slyšet vlaky,
je jako věčnost každá vteřina,
a to mi nepřidává taky,
po městě chodí lační kocouři,
a mě to občas v duši sevře,
jsou noci, v kterých, kdo oči zamhouří,
ten už je nikdy neotevře, na na na ...
3. Když padne noc na všechna nároží,
přemýšlím zběsile o tom,
kam bych teď svoje horké ruce položil
a co bych udělal potom:
spadl bych dolů na betonovou zem
jak široký, tak dlouhý,
když padne noc, já bez tebe jsem
polámaný anděl touhy, na na na ...

Potulní kejklíři

- Ami Emi Ami Emi**
1. Potulní kejklíři jdou zasněženou plání,
Ami Emi Ami Emi
v obitém talíři vaří vítr ke snídani,
C G
s cvičenou opičkou na rameni,
Ami Dmi G C E7
životem malinko unaveni,
Ami Emi Ami Emi Ami Emi
potulní kejklíři jdou bílou plání.
2. V kovárně na kraji vsi všechen sníh už ztál,
dobrý kovář odžene psy a pozve je dál,
sláma je postelí i peřinou
a oni jeden k druhému se přivinou
a zítra na návsi začíná candrbál.
Ami Emi Ami Emi Ami Emi C G
- R: Kejklíři, kejklíři jdou.
3. Po schodech kostela poskakuje míč,
muž s tváří anděla ohýbá železnou tyč
a krásná dívka jménem Marína
zatančí tanec pohanského bůžka Odina
a zítra po polednách budou zase pryč.
4. Vozíček z lipových dřev po hlíně drkotá,
červená nepokojná krev je erbem života,
všechno, co chceme, leží před námi
za devatero poli, devatero řekami,
nad zimní krajinou slunce blikotá.

R:

R:

R:

Povijan

- G** **C** **Ami G**
1. Moja nejmilejší sa ně rozvíjá,
Emi C D G
z bílého hedvábu šije povijan,
Emi Hmi C D7 G H7
šije na něm, šije velká písmenka,
C D7 G D7 G
buď to bude Matěj, a nebo Mařenka.
2. Bude-li to Matěj, bude kovářem,
bude podkovávat koně v kočáře,
za čtyři dukáty čtyři podkovy,
páni budou platit Matějíčkoví.
3. Bude-li Mařenka, bude, jak jsi ty,
celá v marcipánu bude si žítí,
jedna sladká třešňa v naší zahrádce,
každý sa ohlídne po Marijánce.
4. A budú-li to oba, bude najmilšé,
díky, panebože, žes' ňa vyslyšel,
před našimi vraty dvě lipky zasadím,
pak ťa, moja milá, celú pohladím.

Praha–Montreal

- G** **C**
1. V letadle Praha - Montreal
G **C**
padají slova jak slzy do lavoru,
G **C**
na nebi šustí staniol,
G **C**
staniol z čokolády za třicet pět korun.
Ami D G Emi
- R: Žluté jsou vlny Atlantiku,
Ami D G
racek je úředníkem mořské ambasády,
Ami D G Emi
cestujem ze šuplíku do šuplíku
C Hmi Ami
a svět je malý pomeranč,
C Hmi Ami
a svět je malý pomeranč,
D G
ve kterém tam, to není tady.
2. Ať bydlíš kdekoli, jsi bratr můj,
do stejných plínek jsme pouštěli hovínka,
ať bydlíš kdekoli, jsi bratr můj,
ostravské dvory nás pojí jako vzpomínka.
- R:
3. Ať bydlíš kdekoli, jsi bratr můj,
jsou mezi námi jen pomyslné čáry,
ať už jsi kdokoli, jsi bratr můj,
šest světadílů je šest kuliček od kytary.
- R: Žluté jsou vlny Atlantiku,
racek je úředníkem mořské ambasády,
cestujem ze šuplíku do šuplíku
[: a svět je malý pomeranč, :]
ve kterém tam bude i tady.

Pravda a Lež

- Ami** **Dmi**
1. Šla Pravda světem a na chudý duchem se smála,
E **Ami**
pro blahoslavený navlíkla honosný šat,
A7 **Dmi**
v zákoutí špinavým drzá Lež ve stínu stála,
E **Ami**
ta Pravdu pozvala k sobě přenocovat,
G **C**
a Pravda znavená usnula, jen co si sedla,
A7 **Dmi**
ze sna se culila, naivka důvěřivá,
Ami
jen oči zavřela, už se Lež z postele zvedla
E **Ami**
a začla si pokradmu zkoušet ten její háv.
2. S Pravdou mi můžete leda tak políbit záda,
ženská je ženská, tak jakýpak cavyky s ní,
kdopak tu rozpozná, která je Lež, která Pravda,
až budou obě dvě donaha vysvlečený,
na její blůzu si její brož fešácky připla,
pod paži stříkla si jejím dezodorem,
peníze, doklady, hodinky, všechno jí štípla,
odplivla, odporně zaklela, vypadla ven.
3. K ránu až zjistila Pravda, co všechno jí schází,
před zrcadlem se pak notně podivila:
někdo už odněkud donesl hrst černých sazí,
aby se ta čistá Pravda tak nelišila,
Pravda se smála, že na ni kameny hází:
'Vždyť Lež je to všechno a Lež taky můj šaty má,'
blahoslavení s ní protokol sepsali rázem,
byla to rozmluva dost málo přívětivá.
4. Vyfásla pokutu a ještě mohla bejt ráda,
ostatně cizí šmouhy přišili jí,
nějaká mrcha tu tvrdí, že je prej Pravda
a zatím se potlouká nahá a ve škarpe spí,
Pravda se brání a přiznat se nechce,
to máš, holka, marný, jak chceš se dušuj a křič,
Lež zatím, potvora, ukradla vzrostlýho hřebce
a dlouhý a pěstěný nohy ji odnesly pryč.
5. Leckterý hlupák se dodneška o Pravdu hádá,
pravdy se ovšem v těch řečičkách nedobereš,
jistě, že ve světě nakonec zvítězí Pravda,
ale až dokáže to, co dokáže Lež,
často je k máni vodky jen půl litru na tři
a ani nevíš, s kým dneska přenocuješ,
někdo tě vysvlíkne, řeknou ti, že ti to patří,
a dřív, než se naděješ, nosí tvé kalhoty,
a dřív, než se naděješ, nosí tvé hodinky,
a dřív, než se naděješ, jede na tvém koni Lež.

Před dveřmi

- Ami** **D** **Ami**
1. Před dveřmi mého bytu noc co noc někdo stává,
D **Ami**
když přimknu ucho k dveřím, slyším, jak pokašlává,
D **Ami**
nahlídnou přes kukátko, kdo ruší mi můj pokoj,
D **Ami**
a ze špehýrky na mne se dívá cizí oko.
2. Veliké cizí oko, já nevím, komu patří,
zamrká na mně ze tmy, jako že jsme dva bratři,
otevřu prudce dveře: "Kdo jste a co mi chcete?"
a na chodbě je prázdná, jen elektroměr klepe.
3. Noc co noc se to vrací, to popokašlávání
a velké cizí oko a veliká tma za ním,
a to se špatně skládá, a to se špatně žije,
být malou nahou rybkou plovoucí akváriem.

Převez mě, příteli

A **A/E** **A** **A/E**
Převez mě příteli na druhý břeh
A **A/E** **A** **A/E**
na první schůdek mě vystoupit nech
 Hmi Hmi/F# E7
hmm - hmm
 E7/H **A**
na první schůdek zdola

A A/E A A/E

Jen malou chvíli a poplujem zpět
chtěl bych se podívat na tamten svět
hmm - hmm
kdo mě volá

Nalož mě příteli na vratký prám
všechno co žádáš všechno ti dám
hmm - hmm
samota zlá je

Dnes v noci slyšel jsem vzdálený tón
tmou nesl se akordeon
hmm - hmm
vím kdo mi hraje

Láska i smrt jsou jen okamžiky
polibky krásné Euridiky
hmm - hmm
motýli v letu

Voda se valí a vlny jdou
a žádní živí nemohou
hmm - hmm
tam do těch světů

Přítel

1. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten čas,
táhlo nám na dvacet a slunko bylo v nás,
Hmi D
vrabci nám jedli z ruky, život šel bez záruky,
A E/G#
ale taky bez příkras.
2. Možná, že hloupý, ale krásný byl náš svět,
zdál se nám opojný jak dvacka cigaret
a všechna tajná přání plnila se na počkání
anebo rovnou hned.
Hmi D
R: Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
A E F#mi
kde je ti konec, můj jediný příteli,
Hmi E
zmizels' mi, nevím kam,
F#mi7 D A E/G# D/F# A E
sám, sám, sám, jsem tady sám.
3. Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc,
jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc,
jó, tehdy, nebýt tebe, tak z mých dvanácti žeber
nezůstalo příliš moc.
4. Dneska už nevím, jestli příběh' by jsi zas,
jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
a vlasy, vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší,
no a co, vem to dás.
- R: Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj nejlepší příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, peru se teď sám.
5. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok,
každá naše píseň měla nejmíň třicet slok
a my dva jako jeden ze starých reprobeden
přes moře jak přes potok.
6. Tvůj děda říkal: ono se to uklidní,
měl pravdu, přišla potom spousta malých dní
a byla velká voda, vzala nám, co jí kdo dal,
a tobě i to poslední.
- R: Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj bývalý příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, zpívám tu teď sám.
7. Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl,
jenom mi netvrď, že tě život naučil,
člověk, to není páčka, kterou si, kdo chce, mačká,
to už jsem dávno pochopil.
8. A taky vím, že srdce rukou nechytím,
jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi
společný slunko nesvítí.
- R: Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj jediný příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, jsem tady sám.

Pro malou Lenku

- Ami** **D7** **G** **G/F#** **Emi**
1. Jak mi tak docházejí síly, já pod jazykem cítím síru,
Ami **D7** **G**
víru, ztrácím víru, a to mě míchá,
Ami **D7** **G** **G/F#** **Emi**
minomety reflektorů střílí, jsem malým terčem na bitevním poli,
Ami **D7** **G**
kdekdo mě skolí, a to mě bolí, u srdce píchá.
Ami **D7**
R: Rána jsou smutnější než večer,
G **G/F#** **Emi**
z rozbitého nosu krev mi teče,
Ami **D7** **G**
na čísle 56 109 nikdo to nebere,
Ami **D7**
rána jsou smutnější než večer,
G **G/F#** **Emi**
na hrachu klečct, klečct, klečct,
Ami **D7** **G**
opustil mě můj děd Vševed a zas je úterek.
Ami **D7** **G** **G/F#** **Emi**
Jak se ti vede? No někdy fajn a někdy je to v háji,
Ami **D7** **G**
dva pozounisti z vesnické kutálky pod okny mi hrají:
Ami D7 G Emi Ami D7 G Ami D7 G Emi Ami D7 G
tú tú tú ...
2. Jak říká kamarád Pepa: co po mně chcete, slečno z první řady,
vaše vnady mě nebaví a trošku baví,
sudička moje byla slepá, když mi řekla to, co mi řekla,
píšu mi z pekla, že prý mě zdraví, že prý mě zdraví.
- R:
3. Má malá Lenko, co teď děláš, chápej, že čtyři roky, to jsou čtyři roky
a čas pádí a já jsem tady a ty zase jinde,
až umřem, říkej, žes' nás měla, to pro tebe skládáme tyhle sloky,
na hrachu klečíme a hloupě brečíme a světu dáváme kvinde.
- R: Rána jsou smutnější než večer,
z rozbitého nosu krev nám teče,
na čísle 56 109 nikdo to nebere,
rána jsou smutnější než večer,
na hrachu klečct, klečct, klečct,
opustil nás náš děd Vševed a zas je úterek.
Jak se vám vede? No někdy fajn a někdy je to v háji,
dva pozounisti z vesnické kutálky pod okny nám hrají:
tú tú tú ...

Psohlavci

1. ^C Ve světnici u Kozinů ^D
^G stará vdova Kozinová smaží vaječinu, ^{Emi} ^C ^D
^C čeká na syna, co se má vrátit za hodinu, ^D ^G
^{Emi} ^C ^D
neví, že tělo synovo je na polovinu.
^G ^C ^D ^G ^C ^D
R: Ono je, je, je, ono je, je, je.
2. Zaplakali Psohlavci a Psohlavkyně,
my jsme na tom byli povinně ze školy v kině,
ale já jsem musel jít na záchod zrovna v polovině,
takže nevím nic o Kozinově vině či nevině.
R: Nevím nic, nic, nic, vůbec nic, nic, nic.
3. Učitelky dějepravy,
ty vám měly prsa, že až oči lezli z hlavy,
jedna, ta mi přála dlouhá léta, pevné zdraví,
a abych neskončil jak Kozina a nešel do šatlavy.
R: Ne, ne, ne, já, já, já.
4. Nejsem Psohlavec a nestojím o marnou slávu,
ale člověk nikdy neví, kdo mu nasadí psí hlavu,
a proto, mámo, nechystej mi večer stravu,
jsem připraven, připraven na popravu.
R: -vu, -vu, -vu, -vu, -vu, -vu.
5. Kdo nemá v občance, ten musí mít pod čepicí
a kdo nemá pod čepicí, ten ať pije slivovici,
dáš si jednu velkou a máš opici,
a to je chvíle pro písničky Jaromíra Nohavici.
R: Je, je, je, ano, yes, yes, yes, da, da, da, ano.

Pyšný Janek

1. ^A [: Pyšný Janku na okénku,
^D ^A
pyšný v poli, pyšný v šenku. :]
^E ^(F#mi) ^(D) ^(A)
[: [: Kajže ty si najdeš ženku. :] :], jé.
2. [: Děvuchy do kola chodí,
ani jedna neuškodí. :]
[: [: Za ruky se spolu vodí. :] :], jé.
3. [: Bo ty, švarný, pyšný Janku,
nechceš žádnů za galánku. :]
[: [: Inum koňa, inum šklanku. :] :], jé.

Radosti života

- Ami** **C**
1. Drobtý pod stůl hází nám osud,
Dmi **Ami**
ostatní vše je nicota,
Dmi **Ami**
[: alkohol ještě je, holky jsou posud,
F **E** **Ami**
jsou ještě radosti života. :]
2. Žena jak žena v života vraku,
konečně jedno vše bude ti,
[: jedna ubíjí něhou svých zraků,
druhá jedem svých objetí. :]
3. Šetřiti léty, jež nemají ceny,
v tom žádná moudrost nevězí,
[: dobré je opium, alkohol, ženy,
schází-li schopnost k askezi. :]
4. Jsem smutný mládenec, rouhavý cynik,
v rozpuku mládí zhořkl mi svět,
[: v ovzduší krčem a v zápachu klinik
(Ami) **(E)** **(Ami)**
vypučel písně mé jedový květ, :]
F **E** **Ami** **E** **Ami**
vypučel písně mé jedový květ ...

Ragby

- G D/F# Emi C G D/F# Emi D/F#**
1. Já utíkám a nesu balón šišatý, no to je paráda,
G D/F# Emi C G D/F# Emi D/F#
svalnatí šílenci mi funí na paty a šlapou na záda,
C D G Emi
největší z hromotluků už natahují ruku
Ami D G G7
a křičí: Kluku, kluku, narvem ti dres!
C D G Emi
Málo mi stačí plíce, cítím, že budu chycen,
Ami D G D G
nebudu žítí více, kam jsem to vlez'?
D/F# Emi D/F# G D/F#
Modřiny, uši od hlíny,
Emi D/F# G D/F#
a v ústech dva zuby
Ami D G Emi
a v očích pohled plný záhuby,
Ami D G Emi
Zabiják Běďa, Krvavý Bill
Ami D G
běží za mnou ze všech sil, jó jó ...
2. Má milá je kůže nádherná jak růže z Orientu,
řekla mi: "Chci muže, jenž všechny přemůže," a tak jsem tu,
dva metry chybí k cíli, ještě mě nechytily,
diváci hrůzou sílí jak jeden muž
a s přáním všeho zlého skandují: Sejměte ho!,
konec života mého blíží se už.
Má milá, tys to způsobilá,
tak chystej obvazy,
až mě ti dva k zemi porazí,
Zabiják Běďa, Krvavý Bill
funí za mnou ze všech sil, jó jó ...
3. Ten, kdo chce škádlit bohy a vylézá z davu a touží po boji,
musí mít rychlé nohy anebo chytrou hlavu, a nejlíp obojí,
sto metrů měří hřiště, na konci je trojkoviště,
tak tedy možná příště, když už ne dnes,
sto kilo vážíš, Bille, jednou však přijde chvíle,
udělám z tebe filé, tak se už třes!
Ale teď jsem chycen, mele se mlýnice,
ztrácím se pod těly,
smíchán s nepřáteli i přáteli
a někde z dálky slyším volat svou milou:
"Bravó, to se mi líbilo!", jó jó ...
- 3'. Kde jste, mí kamarádi, kdesi daleko za čarou půlící,
nikdo mi neporadí, jsem, ach, naměkko, podoben zajíci,
vinna je moje milá, která mě přemluvila,
abych převezl Billa, dal mu na frak,
vinna je mužská touha, poslední klička dlouhá,
pád k zemi, ouha, ouha, už je to tak.
Jsem chycen, mele se mlýnice,
ztrácím se pod těly,
smíchán s nepřáteli i přáteli
a někde z dálky slyším volat svou milou:
"Bravó, to se mi líbilo!"
- 4'. Děkuju ti, Běďo, děkuju ti, Bille, už jsem vám prominul,
má milá šije dnes svatební košile pro svého hrdinu,
a její hrdina, podoben modřině,
sám ani nedojde do obřadní síně,
a tak ho podpírají, aby včas tam byl,
svědek Běďa a svědek Bill, hm,
svědek Běďa a svědek Bill ...

Rakety

1. Hodláš-li, lásko, přijít za mnou až zítra,
třeba bude už pozdě,
jsem jen hromádka kostí a shluk bílkovin
a naježené rakety mi míří rovnou do slabin
a také na mou hlavu,
a tak přijď už radši dnes, ať spolu dočkáme se jitra,
a o sebe se se mnou rozděl,
než přiletí nějaký mimozemšťan od novin
a začne spočítávat kapky krve jako plody jeřabin
a podá o tom zprávu.
- R: A pak na titulní stránce Vesmírného kurýra
vyjdou reportáže o tom, jak Zem umírá,
generálské prýmký, velvyslancův žaket,
exkluzivní snímky nablýskaných raket
s různými emblémy, jó, to bude prima článek,
Země srovnaná se zemí, plus přiložený plánek.
2. Byl jsem vhozen do života bez toho, že by se mě ptali,
a bez toho, že by se mě někdo zeptal, budu zase vyhozen,
a tak prosím jenom o jedinou malou úsluhu:
netvrďte mi do očí, že jednáte z mé vůle,
že tohleto všechno je i moje přání,
svět je brouk hohnivál, který svou kuličku válí
jako v hypnóze
a pěkně dokolečka dokola a pěkně po kruhu,
až se mu hlava zatoří, tak vyhrabe si v zemi důlek,
že tam přežije to bombardování.
- R:
3. Hodláš-li, lásko, přijít za mnou už zítra,
může být už pozdě,
nikdo nás neposlouchá, poslouchejme sebe,
jak se naše srdce hlásí: ještě chvíli,
ještě moment, ještě vteřinu, ach, tady na zemi,
a tak přijď už radši dnes, ať spolu dočkáme se jitra
a o sebe se se mnou rozděl,
cítím, že nebudu mít strach, když budu ležet vedle tebe
a tak najdou nás za milión roků
asi návštěvníci z vesmíru a přikryjí nás kamením.
- Hmi E Hmi A Hmi E
- R: + mohyly, mohyly kamenů
všechno mlčky pnikryjí,
i miliardu Romeů,
i miliardu Julií ...
- Hmi A Hmi E
Hmi A Hmi E Hmi A Hmi E Hmi A

Ranní gymnastika

- Ami**
1. Předklon, záklon, rukama vířit,
vdech a výdech, tři a čtyři,
Dmi
jen co ráno vyskočíte z postele,
pěkně křepce, lokty na zem,
Ami
temno v lebce zmizí rázem,
E **Ami**
prospěje to na duchu i na těle.
2. Ať vám tělo svaly hýří,
dřep a výskok, tři a čtyři,
nedejte na sousedovo chrápání,
kdo co říká, ať si říká,
nejlepší je gymnastika,
tělo si pak lépe zvyká na rány.
3. Ve světě se chřipka šíří,
bacha na ni, tři a čtyři,
slabý člověk na sto procent chytne ji,
jedna sprcha vodou chladnou:
bacil prchá, viry chřadnou,
chřipka nemá vůbec žádnou naději.
4. Netvařte se jako výří,
s písni na rtech, tři a čtyři,
nenadávejte a zuby zatněte,
když se tělo leskne potem,
ručník froté vemte poté,
masáž - to je nejlepší věc na světě.
5. A když v samém závěru jste,
běh na místě ještě zkuste,
běhají tak dneska lidé nejedni,
[: v starostech sílu vám dodá
tenhle běh - světová móda,
nikdo není první ani poslední! :]

Ranní hygiena

- Emi** **Ami** **H7** **Emi**
1. Pod hospodským stolem probouzí se piják,
C **D** **Ami** **G**
rozhlíží se kolem, nechápe to nijak,
Emi **Ami** **H7** **Emi**
celý konsternován léčí kocovinu,
Ami **H7** **Emi** **Ami H7 Emi**
v barech Gottwaldova prochlastal se k Zlínu, na na na ...
2. Mužům na čepelkách už se bělá pěna,
započala velká ranní hygiena,
myjeme si zuby a čistíme silíce,
líce, ba i ruby, a ruby radši více, na na na ...
3. Tři kopáči v triku, od námahy rudí,
kopou do pomníku jako do mičudy,
zpod podstavce lezou mravenci a krysy,
včera to byl hezoun, a dnes mu měknou rysy, na na na ...
4. Hasnou hvězdy bludné, holky neposedné,
bledé nebe rudne a Rudé právo bledne,
v řadách na rohlíky vracejí se bony
: z Hlasu Ameriky přejou nám "good morning". :

Robinzon

- Ami**
1. Za dveřmi střevíce a ve schránce psaní,
vůně skořice, otisky dlaní
Dmi G#maj7 C E7
v mém pokoji, na mém ostrově,
Ami
puštěná televize, jablko v šátku,
byl tady, zas mi zmizel, já mu říkám Pátku,
Dmi G#maj7 C E7
snad se nebojíš, snad se nebojíš?
Ami F C
- R: Jsem Robinzon, jsem Robinzon, jsem Robinzon,
Bbmaj7 Bbdim
dnes ráno na úsvitě píšu do notýsku,
Dmi Bbmaj7
na ostrově objevil jsem stopy v písku,
G#maj7 G7
samota je žlutá pustá pláž,
C E7 Ami
proč mi utíkáš, proč mi utíkáš, Pátku?
2. Bojím se přílivu s večerem do pokoje,
zůstaneš naživu, i když stopy tvoje
moře tmy odplaví, Pátku,
dávám střevíce do botníku, otvírám psaní,
snad v tomhle okamžiku očekávání
se mi objevíš, Pátku, kde jsi?
- R: Jsem Robinzon, jsem Robinzon, jsem Robinzon,
jedním srdcem, jedním dechem, jednou lžící,
samota mi zavoněla po skořici,
do skály nožem vrývám nemizící stopu tvoji,
Ami Bbmaj7 Bbdim Dmi G7 C
tak pomoz mi, Pátku, Pátku, Pátku ...

Sarajevo

- Emi Ami D7/F G H7 Emi Ami H7 Emi**
hmmhmm.....
Emi Ami/F#
1. Přes haličské pláně vane vítr zlý,
H7 Emi
to málo, co jsme měli, nám vody sebraly,
Ami/F#
jako tažní ptáci, jako rorýsi
H7 Emi
letíme nad zemí, dva modré dopisy.
Emi Ami
- R: Ještě hoří oheň a praská dřevo,
D7/F# G H7
ale už je čas jít spát,
Emi Ami
tamhle za kopcem je Sarajevo,
H7 Emi
tam budeme se zítra ráno brát.
2. Farář v kostele nás sváže navěky,
věnec tamaryšku pak hodí do řeky,
voda popluje zpátky do moře,
my dva tady dole a nebe nahoře.
- R:
3. Postavím ti dům z bílého kamení,
dubovými prkny on bude roubený,
aby každý věděl, že jsem tě měl rád,
postavím ho pevný, navěky bude stát.
- R: Ještě hoří oheň a praská dřevo,
ale už je čas jít spát,
tamhle za kopcem je Sarajevo,
tam zítra budeme se, lásko, brát ...

Samodruhá

Rec: Zlořečena budiž tato žena,
studna hřichu, smilství a neřesti,
nádoba nízkých pohnutek,
které každého člověka přivedou do neštěstí,
její muž Alexej, náš dobrý soused, muž bohabojný a pracovitý,
s nepřitelem někde předaleko srdnatě bojuje,
ona se tady zatím, ta děvka jedna,
kdo ví s kým, a kdo ví kde, a kdo ví jak muchluje,
bim bam bom - ona je v tom.

Ami E Ami E

2. Vlezla do postele a dala bůhvíkomu,
C G C E
ta děvka nestydatá, a teď to máme,
Ami E Ami E
stigmata po těle, parchantí děcko k tomu,
C G C E
tváří se jako svatá, ale my ji známe!

Dmi Ami

R: V komíně troubí trubač z Jericha, cha, cha,
F E
červí ať jí vlezou do břicha, cha, cha,
Ami E Ami E Ami E Ami E
ona je samodruhá, samodruhá, ona je samodruhá!

3. Taková ostuda, chudáci tchán a tchýně,
aby snad chodili kanálama,
člověk jí lásku dá, a ona potom, svině,
si noční košili sundá sama!

R: Ami E Ami Dmi Ami

*: Vinna, vinna, vinna, vinna, nevěrná muži,
Dmi E Ami E
na rameno vypálit jí růži,
Ami E Ami Dmi Ami
vinna, vinna, vinna, vinna, kolem krku kámen,
Dmi E Ami
ať si říká, kdo co říká, amen.

4. Vy, dobří sousedi, žijící ve vši ctnosti,
před vámi stojí žena dábelnatá,
neberte ohledy, služte spravedlnosti,
ať klekne na kolena a do bláta!

R: V komíně troubí trubač z Jericha, cha, cha,
jen ji klidně kopněte do břicha, cha, cha,
ona je samodruhá, samodruhá, ona je samodruhá!

*:

Sestřičko ze špitálu

C Ami F G
Sestřičko ze špitálu s dlouhými vlásky
C Ami F G
píšu vám dopis plný něhy a lásky
F G C Ami
vzpomínka nevybledla ach můj ty bože
F G
když jste si ke mně sedla na okraj lože
Mé srdce kvapem cválá, je to jak včera,
když jste aplikovala léčivá séra,
morčeti na pokusy je značně lépe,
když na to vzpomenu si, srdce mi tepe,
jééé...

Podl lemem vaší sukně spatřil jsem málo,
však stačilo to k tomu, aby se špatně spalo,
léky a medicína od vrchnej sestry,
a s vami moja drahá...

a s vami má drahá
som vo sne ja debil
hral celu noc tenis
a prehral som na gamy
šest' : tri, jééééé ...

Setkání s A. S. Puškinem

1. Co bylo, je pryč jednou provždy, a stesky jsou k ničemu,
každá epocha má vlastní kulisy, herce i kus
[: a líto mi je, že už nikdy se nepotkám s Puškinem,
nezajdu si s ním na čaj do bistra U sedmi hus. :]
2. Dnes už nechodíme, jak zastara bosáci, naboso,
řvou motory aut, my z oken sčítáme galaxie
[: a líto mi je, že už po Moskvě nejezdí drožkáři
a nebudou víc, nebudou, a to líto mi je. :]
3. Před tebou se skláním, má bezbřehá epocho poznání,
a vzdávám ti hold, lidský rozum nad rozumem,
[: a líto mi je, že jak dřív se i dnes bůžkům klaníme
a na kolenou bijem hlavami o tvrdou zem. :]
4. Podél našich cest dlouhé aleje vítězných praporů,
náš boj za to stál, my máme vše, za co šli jsme se bít
[: a líto mi je, že se stavějí pomníky z mramoru
a vyšší než my, vyšší než veškerá vítězství. :]
5. Co bylo, je pryč, vyjdu ven na špacír, koukám: noc je tu,
vtom zničehonic vedle arbatských vrat u vody
[: stojí drožkář a kůň, a pan Puškin jde po prázdném prospektu,
já krk za to dám, zítra že se něco přihodí ... :]

Silueta

Emi Hmi Ami
Z mého pokoje je vidět na váš dům
C H4sus, H
Vaše okna za záclonou celý večer v světle tonou
Emi Hdim Ami
Je to těžké nepodlehnout vlastním snům
C H
Když se mihne na roletách Vaše černá silueta
Zatímco váš muž zaparkoval Já jdu spát
Převracím se z boku na bok Je mi úzko je mi slabo
Vy to nevíte ale já vás mám rád
Vy jste moje rána střelná Moje nedosažitelná
Vy jste moje rána střelná Moje nedosažitelná
Láska

Smutná žena

1. Smutná žena, která muže nepoznala,
studánečka spadlým listím zaházená,
kdo se do ní podívá, bolesti se nedohlídá,
smutná žena, která muže nepoznala.
2. Smutná žena, která dítě nechovala,
jabloňová písťalička polámaná,
zpívá písničku o slunci a jablíčku,
smutná žena, která dítě nechovala.
3. Smutná žena, která muže pochovala,
prázdná lodka k břehu řeky přivázaná,
řeka teče do moře, ach, ty hoře-přehoře,
smutná žena, která muže pochovala ...

Sněženky

Na prázdný polštář vedle sebe
sněženky dal jsem místo tebe
sněženky dal

Na římsu přilétl bílý holub
mně bylo líto že nejsme spolu
tak jsem se přikryl a spal

Zdál se mi sen já nevím jaký
jenom vím že jsem v něm hrál
ty jsi mě líbala - já tebe taky
ve skutečnosti jsem na hotelu spal

Na hotelích jsou tvrdá lože
sněženky vadnou ach můj bože
a toho jsem se bál
a toho jsem se bál

Sokolové oči

- Dmi** **Gmi**
1. Sokolové oči, jestřábové peří,
 Dmi **A**
 blázen každá panna co pacholkům věří,
 Bb **A** **Dmi**
 blázen každá panna co pacholkům věří,
2. Pacholkovi věřit jako zlému medu,
: on má pod jazykem devateru zradu. :
3. Pacholek má v sobě tolik falešnosti,
: jak v ječmenném snopě bývá samé chrastí. :
4. Pacholek je lživý jako pes prašivý,
: on děvuchu svede jak muchu na medě. :

Soutěžní výstava chovných koček

- Dmi** **F** **C** **Dmi**
1. Na soutěžní výstavě chovných koček
 F **C** **Dmi**
 cpe se hlava na hlavě, velký počet,
 F **Dmi** **Gmi** **Dmi**
 [: přišel jsem se podívat na to zblízka,
 Bb **A** **Dmi** **A** **Dmi**
 kterépak to ze zvířat cenu získá. :]
2. Kočka Lenka je sexy, nahoře bez,
má bohužel komplexy, štěká jak pes,
[: mínus deset bodíků, ať to lítá,
zde se znalost jazyků nepočítá. :]
3. Kočce Věrce řekli hned, když šla z domu:
"Nevracej se, holka, zpět bez diplomu!
[: Na to jsme se nedřeli na svou dceru,
aby byla poslední z outsiderů." :]
4. Jedna kočka u vchodu trému měla,
z důvodů střežných pochodů ... lalalalala,
[: teď ji čeká od pána hořká lázeň,
byla diskvalifikována za nekázeň. :]
5. Také číča Helena soutěží tu,
ukazuje kolena, hrud' i kýtu,
[: fíglů, těch zná forotu, cožpak Hela,
podplatila porotu částí těla. :]
6. Buldok Fero ze všech sil tváří se kočkou,
komisař mu přislíbil, že přivře očko,
[: máš to marný, hošíku, už tě znají,
ač je tvůj pán v balíku, ty jseš v háji. :]

Spartakiádní

D Každá holka to má ráda zezadu či zepředu,
D **A** **D**
ať žije spartakiáda já tam na ni pojedu.
A **D** **A** **D** **A** **D** **E** **A**
Na stadióně tisíce pičí seřazených je v jeden šik,
D **A** **D**
tenhle pohled srdce ničí podejte mi kapesník.
Ta da da ta da...

Když má holka ještě pořád věnec nebo jiné potíže,
vždy se najde dorostenec který ji ju vylíže.
Na stadióně tisíce pičí seřazených je v jeden šik,
tenhle pohled srdce ničí říkají mi kurevník.

Sportu zdar! (Fotbal)

- Ami** **C**
1. V neděli v pět deset sraz u Baníku,
G7 **Ami** **E7**
desítka vleze se, pak ještě jedna,
Ami **C**
co čumíš, frajere, chceš do ciferníku,
G7 **Ami** **E7**
jestli mě dožereš, hele, jsem bedna!
F **Ami**
Tribuna na stání, necpi se, vřede,
Dmi **Ami** **E7**
hadráři-Spartáni, Ostrava, jedem!
Ami **Dmi**
Už to má správný var, jen počkej, až tě ...
E7 **Ami**
Dobrý den, sportu zdar, fotbalu zvláště!
2. Tři nula na rohy a jinak šul-nul,
berte je přes nohy, liga je liga,
dnes jsem měl odpolední, tak jsem to bulnul,
zACLÁníš, chlape, sedni, navalte cigá!
Zelená je tráva, rozhodčí, nekřepčí!
Ostrava, jedem, Ostrava, Lička je nejlepší!
Pětku mě lístek stál, tak se ukažte!
Dobrý den, sportu zdar, fotbalu zvláště!
3. Lumpové, hovada, Chovanec - karta,
jesličky, paráda, šij to na bránu!
Bijte je, Pražáky, hanba, Sparta,
jaký saky-paky, sedm banánů!
Stojím v davech lidu, jsem fanda svýho klubu,
ten gól byl z offsidu, sudímu rozbít hubu!
Kde je ten autokar, propíchnout pláště!
Dobrý den, sportu zdar, fotbalu zvláště!
4. Ty mlč, ty páprdo, no, ty v tom baloňáku,
fotbalu rozumíš jak koza nákladáku,
být sebou, tak nežvaním a rychle mažu,
jinak se neubráním a pak ti ukážu!
V neděli po fotbale, kdo umí, ten umí,
hej, vrchní, jseš pomalej, pět nula na rummy!
Já bych jim ukázal, na šachtu s nima ...
Dobrý den, sportu zdar, fotbal je prima!

Stanice Jiřího z Poděbrad

1. **C** **Dmi7** **G7**
V metru na schodech vidáme se spolu,
C **F** **G**
já jedu nahoru a ona vždycky dolů,
Fmaj7 **Cmaj7** **A7**
vracím se z noční směny, ona jde na ranní,
Dmi7 **G7** **C** **A7**
oba jsme unavení a málo vyspaní
Dmi7 **G7** **C** **Ami**
a schody jedou a nechtějí stát
F **G** **C**
na stanici Jiřího z Poděbrad.
2. Praha v šest hodin ještě sladce chrápe,
to jenom my dva blázni povinnosti chápem,
já dělám ve Škodovce a ona v trafice,
oba jsme černé ovce, dva kusy z tisíce,
a schody jedou a nechtějí stát
na stanici Jiřího z Poděbrad.
3. Pětkrát do týdne máme v metru rande,
jak se tak míváme, jsme protilehlý tandem,
já vlevo, ona vpravo držíme madla,
ji čeká Rudé právo a mně už padla
a schody jedou a nechtějí stát
na stanici Jiřího z Poděbrad.
4. V metru na schodech, tam se dějou divy,
tam jsem se zakoukal do trafikantky Ivy,
v tom spěchu stačím jen říct 'ahoj' a 'dobré ráno',
neb líbat během jízdy je přísně zakázáno,
a schody jedou a nechtějí stát
na stanici Jiřího z Poděbrad.
5. Praha v šest hodin ještě sladce chrní
a my jsme milenci velice opatrní,
v průvanu na schodišti vlasy nám lítají,
neb všechny věci příští nás teprv čekají
a schody jedou a nechtějí stát
na stanici Jiřího z Poděbrad.

Starý muž

1. **G** **Hmi** **Emi**
Až budu starým mužem, budu staré knihy číst
C **D**
a mladé víno lisovat,
G **Hmi** **Emi**
až budu starým mužem, budu si konečně jist
C **D**
tím, koho chci milovat,
G **Hmi**
koupím si pergamen a štětec a tuš
Emi **D**
a jako čínský mudrc sednu na břeh řeky
G **Hmi** **Emi** **C** **D** **G** **Hmi** **Emi** **C** **D**
a budu starý muž, starý muž.
2. Až budu starým mužem, pořídím si starý byt
a jedno staré rádio,
až budu starým mužem, budu svoje místo mít
u okna kavárny Avion,
koupím si pergamen, štětec a tuš
a budu pozorovat lidi, kam jdou asi,
a budu starý muž, a budu starý muž.
C **C/H** **Ami** **C/H** **C** **C/H** **Ami** **C/H** **C** **C/H** **Ami** **C/H** **C** **C/H** **D**
- R: Na na na ...
3. Až budu starým mužem, budu černý oblek mít
a šedou vázanku,
až budu starým mužem, budu místo vody pít
lahodné víno ze džbánu,
koupím si pergamen, štětec a tuš
a budu mlčet, jako mlčí ti, kdo vědí už,
starý muž, starý muž.

Staré dobré časy

- C** **Ami**
1. Řekla mi včera dívka Tereza,
C **Ami**
že patřím do starého železa,
C **Ami**
že už mi šroubky, nýty reziví,
C **Ami**
já se tý dívce vlastně nedivím,
F **Dmi**
jsem starý vysloužilý partyzán,
C **C/H** **Ami**
puding, co byl už z misky vylízáán,
Fmi **G**
příslušník dávno vyhynulé rasy,
C
jó, kde jsou ty časy,
jó, kde jsou ty časy, staré dobré časy hoho.
2. Člověk měl prázdný břich, však víry byl pln,
uši měl otlačené od krátkých vln,
do práce chodil jenom na vyspání
a všichni mukli byli pruhovaní,
melouny stály sedm a třešně tři,
Slováci byli naši rodní bratři,
kdo tě chtěl urazit, řek': ty seš Vasil,
jó, kde jsou ty časy,
jó, kde jsou ty časy, staré dobré časy hoho.
3. Hráli jsme nebezpečnou muziku
a holky byly svolné ke styku
a ten, kdo nechyt' jednu pendrekem,
ten nebyl právoplatným člověkem,
pod heslem "Spějeme ke šťastným zítřkům!"
jsme rozkládali rodnou zemi zvnitřku
my - příslušníci disidentskej rasy,
jó, kde jsou ty časy,
jó, kde jsou ty časy, jó, kde jsou ty časy, hmhm.
4. Vaškovi do vězení v Heřmanicích
jsme tajně posílali smaženici
a mezi vajíčkama byly skryty
pilníky, ba i libri prohibiti,
jézeďák staral se jen o dobytek,
jistý byl sociální výdobytek,
po lukách zněly šťastné dětské hlasy,
jó, kde jsou ty časy,
staré dobré časy, jó, kde jsou ty časy, hoho.
5. Písně se pašovaly pod košilí,
náměstím velel soudruh Džugašvili,
ruskému medvědovi línala srst,
jestřábům z Ameriky podbíral prst,
dostat se za železnou střeženou zeď,
to bylo dobrodružství, ne jako teď,
teď mají všichni všichni vůkol pasy,
jó, kde jsou ty časy,
jó, kde jsou ty časy, staré dobré časy, hoho.
6. Svetr se po vyprání správně srážel,
prezident na Hradě moc nepřekážel,
na polích moh' jsi potkat antikrista
a hrdě znělo slovo "komunista",
noviny byly troje, strana jedna
a policie krásně zodpovědná,
cikánům hrůzou ježily se vlasy,
jó, kde jsou ty časy,
jó, kde jsou ty časy, staré dobré časy, hoho.
7. Armáda střežila nám klidné spaní
a žáci byli disciplinovaní,
čtyřicet korun stálo maso hovězí
a vůkol všude, že pravda vítězí,
dnes už to není, to co bývalo,
všecko se jaksi blbě splantalo,
jediné, co mi zbývá zpívat asi, je,
jó, kde jsou ty časy,
staré dobré časy, staré dobré časy.

Stál voják na dešti

1. **Ami D Ami D**
Stál voják na dešti a bylo to už k ránu,
Ami D C Cdim E7
stál voják na dešti a hlídal zbrojní sklad,
Ami G F Dmi C E7
stál voják, stál tam sám, přišlo do kaštanů,
Dmi Ami
malounko svítalo, šli ho už vystřídat.
2. Vzal voják samopal, dal do úst hlaveň tmavou,
a byl ten polibek hořký a ledový,
co mu tam na dešti v té chvíli táhlo hlavou,
od toho vojáka nikdo se nedoví.
3. Leží a nedýchá, liják mu ránu myje,
krev bloudí, země má, co s ní - nu jen ji ber,
je zbytečná ta krev, i voják zbytečný je,
navždycky zbytečný, navždycky dezertér.
4. A my tu sedíme a soudit by se chtělo,
tohle se nedělá, tak neumírá muž,
jenže to promoklé, to natažené tělo
nevzbudí žádný soud a žádná moudrost už.
5. Kdopak mu pomohl, kdopak mu ruku podal,
když v noci na pryčně seděl a nemoh' spát,
tak někdy cizí jsme, lhostejní jak ta voda,
a pak se na dešti zastřelí, zastřelí kamarád ...

Stodoly

- A**
1. Za kopci hořely stodoly,
havrani kroužili nad poli,
Hmi D A
stařenky smály se do dlaní,
Hmi D A
navěky jsme spolu svázaní.
2. Na seně stébla nás píchala,
oblaka zrychleně dýchala,
rozpálen sladkými přísliby
oči zavřel jsem, abych tě políbil.
3. Kristus pán sekerou tesaný
díval se z božích muk na stráni,
svatou mši sloužili v kostele
a mé tělo stalo se tvým tělem.
4. Křičel jsem, láska má, na hory, na doly,
až jsem vyplašil ony havrany v údolí,
vylétli, jako když vystřelí,
a pak pod nebem stali se bílými anděly,
A
pod nebem bílými anděly ...

Strach

- A H7 D7 Bb7 A**
1. Bojím se žen které bijí muže důtkama po těle,
bojím se vyčiněné tygří kůže hned vedle postele,
bojím se vlčí smečky za časů hladu,
bojím se uklízečky s očima vzadu.
 2. Bojím se cvičených dog, když pán je slepý,
bojím se dealerů drog i lidí co jsou moc happy,
bojím se nebe, bojím se pekla,
bojím se tebe, abys mi neutekla
 3. Bojím se pravdy, která vítězí na každý pád,
bojím se malých mužů s řetězy a jejich dobrých rad,
bojím se Hollywoodu a pádů na dno,
bojím se že tu budu dýl než je radno.
 4. Bojím se lesních vos, nahoty za dne
bojím se toho, čeho bál se Daidalos, že můj syn spadne,
bojím se islámu, špinavých prachů,
bojím se o mámu, bojím se strachu.

Strakapúd

H, E, F#
H E F# H E, F#
Vysvitlo slunko, modrý strakapúd k obloze vzlétá
H E F# H E, F#
a ty si krásná jako meruňka uprostřed léta
E F# H
a ty si krásná jako réva v Boršicích
E F# H
Když zem se slévá s oblohou hořící
Zatajím dech abych snad nezkazil co se ti zdá
pod hlavou máš jen ruce polštáře ukrad' jsem já
a ty jsi mírná jako vítr v jahodách
tvá hrud' se vzdouvá - malý člun na vodách
Vysvitlo slunce modrý strakapúd po nebi krouží
probud' se láske moje srdce mé po tobě touží
a ty jsi vroucí jako láva pod Etnou
když sopka vstává bázliví odlétnou
jen já zůstávám
jen já zůstávám

Sudičky

1. Tři sudičky u kolébky, hoj-hoj, stály mi,
podle tvaru ^Dmojí ^Clebky, ^Dhoj-hoj, ^Gvěštily,
já jsem zrovna ^Ddělal ^Ckaku, ^Dhoj-hoj, ^Gdo plenek,
nechápal jsem ^Dsmysl ^Cjejich, ^Dhoj-hoj, ^Gmyšlenek.

R1: : ^GHoj-hoj-hola-hoj, ^Dbudoucnost ^Cje boj,
^Dhoj-hoj-hola-hoj, ^Ca tak se, ^Dchlapče, ^Gboj! :

2. První babka byla mírně, hoj-hoj, obézní,
ta mi ^Gpřála ^Druku ^Ckrásné, ^Dhoj-hoj, ^Gprincezny,
ať s ní ^Dstrávím ^Cve svém ^Dloži, ^Ghoj-hoj, ^Gco to dá,
čili, jak to ^Dzpívá ^CSamson, ^Dhoj-hoj, ^Gpohoda.

R1:

3. Druhá babka byla zloduch, hoj-hoj, od kosti,
snad proto ^Dmi ^Cpřivěštila, ^Dhoj-hoj, ^Gstarosti,
jenom ať se ^Dhošík ^Ctrochu, ^Dhoj-hoj, ^Gpotrápí,
ať je ^Djeho ^Cprinceznička, ^Dhoj-hoj, ^Gna chlapy.

R1:

4. Třetí řekla:"Holky, vy snad, hoj-hoj, blbnete,
víte, jaká ^Dnemoc ^Cvládne, ^Dhoj-hoj, ^Gve světě,
ať ^Dzavládne ^Cv jeho ^Džití, ^Ghoj-hoj, ^Gidyla,"
vzala ^Dnůž ^Ca fik! a ^Dvěštby, ^Ghoj-hoj, ^Gzrušila.

R2: : ^GHoj-hoj-hola-hoj, ^Dbudoucnost ^Cje boj,
^Dhoj-hoj-hola-hoj, ^Ca tak se, ^Dchlapče, ^Ghoj! :

5. Z toho ^Dplyne ^Cpoučení, ^Dhoj-hoj, ^Gpro všechny,
každý ^Dproblém ^Cdá se ^Dřešit, ^Ghoj-hoj, ^Gvědecky:
aby ^Dnekradlo ^Cse, ^Duřež ^Clidem, ^Dhoj-hoj, ^Gručičky,
aby ^Dnezdrhali ^Cza ^Dkopečky, ^Ghoj-hoj, ^Gnožičky.

R1:

Sudvěj

- Hmi**
1. Tolik, kolik je mi teď, už mi nikdy nebude,
vteřina za vteřinou ukrajují můj pecen chleba,
A
neklepej na dveře, posečkej chvíli, můj osude,
Hmi
ještě tolik věcí udělat je třeba, ještě tolik věcí udělat je třeba.
2. Staré ženy nosí haleny z šedého batistu
a když je pánská volenka, sedí samy v rohu,
kulhavý taneční mistr obrací list po listu,
ještě tolik věcí dělat mohu, ještě tolik věcí dělat mohu.
D
- R: Řeka se prodírá koryty a slepými rameny
Emi **A**
a pak se v moři doširoka rozprostírá,
Hmi **G** **A**
je čas rozmetávat kameny a je čas, je čas ty kameny sbírat.
3. Rodina sedí v trávě, směje se a snídá,
je to rodina šťastného malíře Vojkůvky,
najednou přilétá straka a žena říká: vída,
podívejte, děti, nese borůvky, podívejte na ni, nese borůvky.
4. Tohle, co se děje teď, už se nikdy nestane,
hromničkou na našich hrobech budou naše knihy,
vůně milujících se těl jednou ráno vyvane
z té nekonečné tíhy, z té nekonečné tíhy.
- R: Napsal jsem dopisy a rozeslal ty dopisy a čekám
a monogramem tiché naděje na poslední řádce,
je čas kráčet někam a je čas odněkud se vracet.
5. Ze svého diáře vyškrtávám první umřelé,
na třídě Svobody stojím s rukama svěšenýma,
mladinké ženy kolem pletou svetry pro své manžele,
aby jim nezabýlo zima, aby jim snad nezabýlo zima.
6. A mně je den ode dne, noc od noci stále chladněji,
v průvanu věků mizí mé roky rozmařilé,
tohles' mi neprozradil, Sudvěji, ach, Sudvěji,
že jednou přijde ona chvíle, že jednou přijde ona chvíle.
- R: Z mlhy u cesty se vynořili dva bílí buvoli,
něco jim zpívám, ale můj hlas zní tak cize,
je čas zasévat na poli
a je čas, je čas na poli sklízet.
7. V podloubí šternberského hradu u stěny je lavice,
sedám si na ni a malíř přináší mi kávu,
a v druhé ruce nový obraz jménem Svatá trojice,
Bůh na něm sbírá borůvky a zrzavou má hlavu.
8. Není ta káva příliš silná, ptá se jeho paní,
ach, kdyby manžel nebyl blázen, tak jsme dávno bohatí,
a malíř Libor směje se a nade mnou se sklání,
co jednou namaluješ, to se neztratí, co namaluješ, to se neztratí.
- R: Tolik, kolik je mi teď, už mi nikdy nebude,
vteřina za vteřinou ukrajují můj pecen chleba,
neklepej na dveře, posečkej chvíli, můj osude,
ještě tolik pláten udělat je třeba,
ještě tolik písni udělat je třeba.

Svatava

1. Poslyšte baladu, je o jednom případě,
bude to smutné velice,
je o dívce Svatavě, žijící v městě Ostravě,
Gottwaldova ulice.
- R1: Otec Svatavy pracuje u dopravy
a matka Svatavy vedoucí je Potravin
a jejich dcera Svatava jak lilie,
zamilovaná do poezie.
2. Příběh začíná ve večerních hodinách
v pátek třetího října,
venku zima je, televize nehraje,
ale hřeje peřina.
- R2: Otec Svatavy má špičku u dopravy
a matka Svatavy inventuru Potravin
a jejich dcera Svatava jak lilie,
zamilovaná do poezie.
3. Slávek Slováček, v lásce žádný nováček,
už se blíží podle stěn,
nutno ještě vědět, že má doma dvě děti
a třetí je na cestě.
Zjistil, že:
- R2:
4. Svatava si myslela, že to zvoní Adéla
a nese jí Nezvala,
když svůj omyl zjistila, velice se zlobila:
Pane, já vás nezvala!
- R3: Slávek byl však muž činu, uchopil tu dívčinu
a pak do ucha jí píp': Svatavo, vy jste můj typ,
a teď bez dlouhých veršů a citátů
zahraju si na mámu a na tátu.
5. Když ji vzal do náruče, mlátila ho Bezručem
a dusila Baudelairem,
dvě modřiny pod nosem schytl Janisem Rycossem
a jednu Jacquesem Prevertem.
- R4: V bitvě předem prohrané tloukla ho S.K.Neumannem,
ale ani Rudé zpěvy nechránily pel té děvy,
a tak, když k ránu spokojeně usnula,
k hrudi tiskla Valeria Catulla.
6. Jak nás učí dějiny, pouze čin je účinný,
básně nemají tu moc,
i když je to ku pláči, verše jaksi nestačí
dívčinám na celou noc.
- R5: Začas se otec Svatavy tloukl pěstí do hlavy
a matka Svatavy, ta se chtěla otrávit,
že jejich vnučka Svatava jak lilie
žvatlá první veršiky poezie,
žvatlá Dvakrát sedm pohádek Františka Hrubína.

Svatá Dorota

- G D G D A D**
1. Byla svatá Dorota, byla svatá Dorota
C G C G D G
pobožného života, pobožného života.
- : A ta svatá Dorota, : : měla věnec ze zlata. :
: Měla věnec z leluje, : : od panenky Marie. :
: Zamiloval si ju král, : : za Dorotou listy psal. :
: Chceš-li, Dorko, moja být, : : má tě svět co paní ctít. :
: A já už mám jiného, : : Krista pána samého. :
: Král se na to rozhněval, : : do vězení Dorku dal. :
: Do vězení Dorku dal : : a na vojnu odjechal. :
: Sedm let tam bojoval : : a na osmý přijechal. :
: Dorota vyvedená, : : před krále postavená. :
: Chceš-li, Dorko, moja být, : : má tě svět co paní ctít. :
: A já už mám jiného, : : Krista pána samého. :
: Král se na to rozhněval : : a pec strašně topit dal. :
: Čím se déle smažila, : : tím víc krásy nabyla. :

Svatba

- C Ami G**
1. [: Nablýskané vozy s girlandama
C Ami G
přijíždí před radnici, :]
Ami Emi F C
[: ženich jede sám, nevěsta jede sama,
Dmi G C
tchán pije slivovici. :]
2. [: Tajemník MNV je přiopit,
z repráků Mendelssohna hrají, :]
[: svatební šaty skrývají, co nelze skrýt,
hlavně, že se rádi mají. :]
Ami Emi F C
- R: [: Ej, lásko, lásko, divoká jsi voda,
F C G C
svážou-li ti břehy, bude tě škoda. :]
3. [: Díky, maměnko, za vychování,
díky, otče, za peníze, :]
[: ach, jak je nádherné milování,
co jsme sázeli, budem sklízet. :]
- R:

Svatební

- D A7 G A7**
1. Barokní varhaník navlík' si paruku
D A7 G A7
a pudrem přemázl tvář,
D A7 G A7
Magda a Jan se drží za ruku
D A7 G A7
a kráčejí před oltář.
D A7 G A7
Hou, hou, hou, zvony bijí,
D A7 G A7
hou, hou, hou, a já v sakristii,
D A7 G A7
hou, hou, hou, tajně schován,
D A7 G A7 D A7 G A7
hou, hou, hou, zamilován.
2. Tři krásní velbloudi - dar krále Hasana
frkají před kostelem svatého Matěje,
bílý je pro Magdu, černý je pro Jana,
ten třetí, černý vzadu pro mě je.
Hou, hou, hou, už jsou svoji,
hou, hou, hou, a já v černém chvoji,
hou, hou, hou, tajně schován,
hou, hou, hou, zamilován.
3. Na staré pramici po řece Moravě
připlouvá kmotr Jura,
fidlá na housle, klobouk má na hlavě
a všichni křičí: hurá, hurá!
Hou, hou, hou, už jdou spolem,
hou, hou, hou, a já za topolem,
hou, hou, hou, tajně schován,
hou, hou, hou, zamilován.
4. Ech, lásko, bože, lásko, zanechala si ně
a to sa nedělá,
srdce ti vyryju na futra předsíně,
abys nezapomněla,
hou, hou, hou, že byl jsem tady,
hou, hou, hou, umřel hlady,
hou, hou, hou, tajně schován,
hou, hou, hou, zamilován,
A7 G A7 D
[: tvůj zamilován ... :]

Svátky slunovratu

- Emi Ami Emi Ami**
1. Od rána zvoní u mě telefon, a já ho radši nezvedám,
Emi Ami Emi Ami
od rána zvoní u mě telefon, a já takový normální strach mám,
Emi Ami Emi Hmi Emi
že na mě vědí něco, co na sebe nevím ani já, ani já.
2. O svátcích slunovratu, převlečen za maňáska, hrál jsem co hrál,
rum pil, třaskavé kapsle třaskal a boží jméno nadarmo do úst bral,
a on se na mě dívá a vidí, co nevidím ani já, ani já.
Emi G Ami
- R: Oči máme po otcích a vlasy po matkách,
Emi Hmi
ale jsme napůl sirotci a napůl děti všech,
C Ami H7
hledáme jména na náhrobcích a jiných památkách,
Emi Ami H7 Emi
my bezprizorní, my umístění v panelových internátech.
3. V muzeu voskových figurín svítí modrá lucerna,
hlídač dal si dvacet a jeho stará doma je mu nevěrná,
tišeji, tišeji, tišeji, zloději, zloději, zloději!
4. Dejte mi krompáč, rýč a lopatu, já nejlíp znám své rozměry,
dejte mi krompáč, rýč a lopatu a počítejte údery,
prvý, druhý, třetí, čtvrtý, od narození k smrti.
- R:

Svlíkni si košilku

- Hmi** **Emi** **Hmi** **F#7** **Hmi**
1. Svlíkni si košilku, láska moje,
D **A** **D** **F#7**
do rána bílého daleko je,
G **D** **Edim** **F#7**
[: do rána daleko, k srdci kousek,
Hmi **Emi** **Hmi** **F#7** **Hmi**
krásné je, když lidi milují se. :]
2. Včeras' mi utekla, dnes jsi tady,
jako já žádnej tě nepohládí,
[: na vodě, voděnce tajou ledy,
co když jsme teď spolu naposledy. :]
3. Svlíkni si košilku z porculánu,
krásnější nežli ty nedostanu,
[: červánky na nebi, rudá krvi,
budeš má prvá a já tvůj prvý. :]

Šnečí blues

- G** **C7** **G D/F#** **G** **C** **G** **D7**
1. Jednou jeden šnek šíleně se lek',
G **G7** **C** **Cmi**
nikdo už dnes neví, z čeho se tak zjevil,
G **C7** **D7** **G** **D7**
že se dal hned na útěk.
2. Přes les a mýtinu rychlostí půl metru za hodinu,
z ulity pára, ohnivá čára,
měl cihlu na plynu.
3. Ale v jedné zatáčce, tam v mechu u svlačce,
udělal šnek chybu, nevyhnul se hříbu,
nevyhnul se bouračce.
4. Hned seběhl se celý les a dali šneka pod pařez,
tam v tom lesním stínu, jestli nezahynul,
tak leží ještě dnes.
5. A kdyby použil vůz anebo autobus,
[: nebylo by nutné zpívat tohle smutné,
smutné šnečí blues. :]

Telátko oblíbené

R: Telátko ^Goblíbené, telátko ^Cbaculaté,
telátko ^Gnasycené, telátko ^Cmoje zlaté,
telátko ^Gna pastvině, telátko ^Cu kravičky,
telátko ^Gna mém klíně, telátko ^Cz mé písničky.

1. Ach, jak je ^Gmilé, ^Chebké a ^Chladké,
má dlouhé ^Fnohy a ^Cuši ^Ckrátké,
jak na mě ^Ghledí ^Cvřele a ^Csladko,
telátko ^Gmoje, ^Cmoje telátko.

R:

2. Kdybych ho ^Gneměl, ^Cžalem bych ^Cskonal,
nic ^Gkloudného bych v ^Cžití ^Csvém ^Cnevykonal,
jste ^Gpro mě ^Cvšecko, ^Cotče i ^Cmatko,
však ^Gnejvíc je ^Cmi ^Cmoje telátko.

R:

R: Pam pam ...

3.=2.

R: Telátko ^GPC, telátko ^CDC,
telátko ^GAT3, telátko ^Cna ^CB3,
telátko ^Gmilostné, telátko ^Cradostné,
telátko ^Gdajné a ^Cnepoddajné.

4. Sud ^Gkulatý, ^Crys tu ^Cpije,
tu je ^Gkára, ^Cten to ^Cryje,
sud ^Gkulatý, ^Crys tu ^Cpije,
tu je ^Gkára, ^Cten to ^Cryje.

Ten, kdo přede mnou s ní žil

Ami

1. Ten večer nepil, nejed' jsem,
jenom na ni hleděl jsem
 Dmi **Ami**
a byl z ní vedle, a byl z ní vedle,
 Dmi
[: však ten, kdo přede mnou s ní žil,
 Ami **E**
mi řekl, abych odpálil, mi řekl, abych odpálil,
 Ami
a že prý hnedle. :]
2. Chlápek, co přede mnou s ní žil,
to pěkně zostra do mě šil
a bral to zhusta, a bral to zhusta,
[: ale když odejít jsem chtěl,
[: ona mi řekla: kam bys šel, :]
klidně tu zůstaň. :]
3. Však ten, kdo přede mnou s ní žil,
se zřejmě k smrti urazil
a jednou v září, a jednou v září
[: s kámošem jdu a najednou
[: osm jich stojí přede mnou :]
a zle se tváří. :]
4. Mám v kapse nůž, říkám si: kuš,
tedkon se, chlapče, teda tuž!
Tak pojdte, lumpi, vás teda baštím!
[: Nedám se mlátit jenom tak,
[: já nasadil jsem pravý hák :]
a první praštil. :]
5. Však ten, kdo přede mnou s ní žil,
mi hezkou kaši navařil,
takový hajzlík, takový hajzlík,
[: jeden z nich zezadu mě chňap',
[: Valjucha křikl: Bacha, chlap!, :]
a vtom mě majzli. :]
6. Snaž se jak snaž, prd z toho máš,
vězeňský špitál znám až-až,
rok jsem tam trčel, rok jsem tam trčel,
[: doktůrek šil mě ze všech sil,
[: říkal: jen mlč, když ses tak bil, :]
a tak jsem mlčel. :]
7. Rok přešel, než bys řekl švec,
nepočkala, no její věc,
člověk to chápe, člověk to chápe,
odpouštím jí, no tak těpic,
[: komu však neodpustím nic, :]
to je ten chlápek,
odpouštím jí, no, o co jde,
[: komu však jednou spočtu vše, :]
to je ten chlápek!

To co nemám, nemůžu ti dát

E **E/C# E/H** **A**
To co nemám, nemůžu ti dát
Křídla dravců nad roklinou temnou
Zdá-li se ti, že málo mám tě rád
Pokárej mne, ale zůstaň se mnou

E/H E/H

To co nemám, není v moci mé
Projít uchem jehly, bylo by mi snáž
Za své chyby třikrát platíme
Pokárej mne, ale neodcházej

To co nemám, už nikdy nebudu mít
Nepokvetou stromy v prostředí pouště
Zdá-li se ti, že jiný měl bych být
Pokárej mne, ale neopouštěj...

...pokárej mne, ale neopouštěj

To nechte být

1. Auto i dům, postel i vzduch mi můžete vzít,
přitáhnout uzdu, otrávit pramen, přestřihnout nit,
obrat mě o všechno, chcete-li, můžete,
to, co však v sobě mám, to nedostanete
to nechte být, to nechte být, to nechte být.
2. Všechny ty krásy, co jsem kdy poznal, ty v sobě mám,
závratě lásky i přečtené knížky i lidi, jež znám,
obrat mě o všechno, chcete-li, můžete,
to, co však v sobě mám, to nedostanete
to vám nedám, to vám nedám, to vám nedám.
3. Šaty i chléb, duši i čest, berte si vše,
i kdybych žebrák byl, budu mít víc, než myslíte,
obrat mě o všechno, chcete-li, můžete,
to, co však v sobě mám, to nedostanete,
to je jen mé, to je jen mé, to je jen mé.

To umí každej debil

To umí každej debil
aby eso trumfem přebil
ale dát na eso dvojku
to je teprve gól

Jak říká moja stará
s chlapy je ošťara
ale pokud jde o Kennetha Starra
tak to je velký vůl

Já jí na to říkám
že na babu co se svlíká
tak rychle jak Monica
je nejlepší vzít hůl

To umí každej debil ...

U Komerční banky
kdysi stály ruské tanky
jsou dnes plátěné stánky
a fronty veliké

Za poctivé české kačky
od vietnamské prodavačky
samé originál značky
velikostí ik ik el

To umí každej debil ...

Moja stará bečí
že nemám ho větší
že furt jen vedu řeči
a potom jdu spát

Ja říkám: Moja drahá
láska není rychlodráha
a Viagra je drahá
a stejně tě mám rád

To umí každej debil ...

Po Letenské pláni
vichřice se prohání
dejte si pozor na ni
páni konšelé

Smetla už jinčí obry
z papíru či hobry
a jak byl každej dobrý
a šel do prdele

To umí každej debil ...

Stalo se v Americe
že chytili u ložnice
jakéhosi Rycepice
fešného doktora

To už je takým zvykem
že ten kdo je tajemníkem
ten musí být aj býkem
když je baba potvora

To umí každej debil ...

Přišel jsem do bufetu
dal si vepřovou kotletu
a štamprlí fernetu
co za sto korun chcete

Nežli jsem zved vidličku
přišel študent v tričku
podrazil mi židličku
Děkujem odejděte!

To umí každej debil ...

Třetí

1. První láska v mechu spí, mlčky chvěje se,
druhá láska, ta už ví, jak všechno děje se,
a ta třetí, ta je bič, modrá záda má,
v zámku láme klíč, bouchá dvířkama,
a ta třetí, ta je bič, modrá záda má,
v zámku láme klíč, bouchá dvířkama.
2. První válka, vem ji dás, kdesi vzadu je,
druhá válka ještě v nás boty pucuje,
[: a ta třetí, ta zlá, ta nás vyleští,
vinen budu já, vinen budeš ty. :]
3. První lež, no, stane se, bylo-nebylo,
druhá lež se proneše, váží pár kilo,
[: a ta třetí, ach, lež, když se dostaví,
ta je horší než šrapnel do hlavy. :]

Tři čuníci

1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,
tápají si v blátě cestou-necestou,
kufry nemají, cestu neznají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...
2. Auta jezdí tam, nákladáky sem,
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,
ušima bimbají, žito křoupají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...
3. Levá, pravá - ted', přední, zadní - už!,
tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,
lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: uí uí uí ...
4. Když kopýtka pálí, když jim dojde dech,
sednou ke studánce na vysoký břeh,
ušima bimbají, kopýtka máchají,
chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají: uí uí uí ...
5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák,
blesky bleskají, kapky pleskají,
oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: uí uí uí ...
6. Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
v řadě za sebou, hele, támhle jdou,
pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou: uí uí uí ...

Tři sudičky

- G D C D G**
1. Tři sudičky u kolébky, hoj-hoj, stály mi,
D C D G
podle tvaru mojí lebky, hoj-hoj, věštily,
D C D G
já jsem zrovna dělal kaku, hoj-hoj, do plenek,
D C D G
nechápal jsem smysl jejich, hoj-hoj, myšlenek.
G D C D G
R1: [: Hoj-hoj-hola-hoj, budoucnost je boj,
D C D G
hoj-hoj-hola-hoj, a tak se, chlapče, boj! :]
2. První babka byla mírně, hoj-hoj, obézní,
ta mi přála ruku krásné, hoj-hoj, princezny,
ať s ní strávím ve svém loži, hoj-hoj, co to dá,
čili, jak to zpívá Samson, hoj-hoj, pohoda.
R1:
3. Druhá babka byla zloduch, hoj-hoj, od kosti,
snad proto mi přivěštila, hoj-hoj, starosti,
jenom ať se hošík trochu, hoj-hoj, potrápí,
ať je jeho princeznička, hoj-hoj, na chlapy.
R1:
4. Třetí řekla:"Holky, vy snad, hoj-hoj, blbnete,
víte, jaká nemoc vládne, hoj-hoj, ve světě,
ať zavládne v jeho žití, hoj-hoj, idyla,"
vzala nůž a fik! a věštby, hoj-hoj, zrušila.
R2: [: Hoj-hoj-hola-hoj, budoucnost je boj,
hoj-hoj-hola-hoj, a tak se, chlapče, hoj! :]
5. Z toho plyne poučení, hoj-hoj, pro všechny,
každý problém dá se řešit, hoj-hoj, vědecky:
aby nekradlo se, uřež lidem, hoj-hoj, ručičky,
aby nezdrhali za kopečky, hoj-hoj, nožičky.
R1:

Třiatřicet

- C F C F C G C**
1. Přicházím už do let pána Krista,
F C F C G C
začínaj' mě bolet různá místa,
F Bb F Bb F C F
cítím bolest v kostech vždy, když leje,
C F C F C G C
máme po radostech, láska, zle je,
F Bb F Bb F C F
umíraj' mi buňky, to jsem dopad,
C F C F C G C
nemůžu pít truňky, kurníksopa.
G F C F C
R: Penze je daleko, mládí v čudu, plápolá moje svíce,
Dmi G C F G
jak dlouho ještě tu strašit budu, je mi třiatřicet.
2. To je konec srandy, konec smíchu,
musím nosit kšandy kvůli břichu,
pod džínama spodky svého ujce,
místo flašky vodky piju juice,
knedlo-vepřo-zelo snad mě spasí,
zvedá se mi čelo, padaj' vlasy.
R:
3. Holky-mladý koně furt mě lákaj',
já jsem ale pro ně stará páka,
tak jsem zvolna vstoupil v druhou půlku,
už abych si koupil bílou hůlku,
díky těm svým rokům více chápu,
ale když usnu na boku, tak děsně chrápu.
R: + třiatři-, třiatřicet.

Ukolébavka

- G** **G/F G/E** **G/F G**
1. Den už se sešeřil, už jste si dost užili,
Ami **Ami/G** **Ami/F#** **Ami/G** **Ami**
tak hajdy do peřin, a ne, abyste tam moc řádili,
G **G/F** **G/E** **G/F G**
zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
Ami **Ami/G** **Ami/F#** **Ami/G** **Ami**
přejme si hezký sen, a kéž by se nám to splnilo,
G **Emi Hmi Emi** **Ami** **D7**
na na na ..., aby hůř nebylo, to by nám stačilo.
G **C** **G** **D7** **G**
R: Hajduly, dajduly, aby víčka sklapnuly,
C **G** **D7 G**
hajduly dajdy, každý svou peřinu najdi,
D7 G **D7 G**
hajajajajajajaja, Kuba, Lenka, máma a já,
C **G**
zítra, dřív než slunce začne hřát ...,
D7 G
dobrou noc a spát.
2. V noci někdy chodí strach, srdce náhle dělá buch-buchy,
nebojte, já spím na dosah, když mě zavoláte, zbiju zlé duchy,
zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
přejme si hezký sen, a kéž by se nám to splnilo,
na na na ..., aby hůř nebylo, to by nám stačilo.
D7 G **D7 G**
R: + a spát, a spát ...

Unaven

- Aadd9** **A/G**
1. Unaven, celý den jsem bojoval
Hmi **D** **E**
s větrnými mlýny, sedm vlků zabil jsem,
Aadd9 **A/G**
s medvědem zápasil, a teď nemám sil,
Hmi **D** **E**
mám jen hlad, a chce se mi spát.
Aadd9 **A/G**
R: Tvůj oheň plápolá,
Hmi **D** **E**
od řeky to zebe,
Aadd9 **A/G**
tma je dokola,
Hmi **D** **E**
a nad námi nebe,
Aadd9 **A/G**
a já místo vedle tebe mám,
Hmi **D** **E**
a já místo vedle tebe mám.
: Aadd9 A/G Hmi D E :
2. Schoulený ve tvém náručí,
nikdo na mně nemůže, zabalený do kůže,
už se propadám někam hluboko zpátky,
kde je tma a kde to všechno začíná.
R:

Usnula, nečula

- G** **C** **G** **D** **G**
1. Usnula, nečula, usnula, nečula,
C **G** **D** **G**
a kocůrka do komůrky pustila, a kocůrka do komůrky pustila.
2. Ona spí, nečuje, ona spí, nečuje,
a kocůrek po komůrce rajtuje, a kocůrek po komůrce rajtuje.

V bufetě

1. V bufetě na stojáka jím párek s hořčicí
hned vedle tramvajáka, má modrou čepici,
Ami G C F G7 C
má kruhy pod očima, je rozdrnčen z kolejí,
F G7 C Ami Dmi G7 C
jsem zase, já jsem zase mezi svýma, mezi těma, kteří rychle jí.
2. Utek' jsem z kanceláří, z teploučka do chladna,
hej, pane pochůzkáři, láska je bezvadná,
půjčte mi vysílačku, anebo raději klíč,
má milá dala si česnekačku, tož abych utekl pryč.
Fadd9 C
R: [: Nemáme čas, ve stoje jíme,
Fadd9 Emi (C)
hluboko v nás nepokoj dříme,
G C
v polední pauze pár minut jen,
G C
párek a křen, párek a křen. :]
3. Čekám tě ve Džbánu na Kuřím rynku u sklenky džusu, krabice krekerů,
jestliže nepřiđeš, můj budulínku, v pijácké pýše se patrně poperu,
poslední stokoruna je zelenou nadějí,
pojď, zajdem raději do Neptuna mezi ty, kteří rychle jí.
G C
R: + párek a křen, párek a křen ...

V hospodě Na rynku

1. V hospodě Na rynku dal jsem si rum,
F C Dmi7 G7
než jsem co stačil říct, vzali mě k vojákům,
C C/H C/A C/G
svázali lanama, mohlo se jet,
F C Dmi7 G7
kůň pletl nohama - pitomej svět.
F Emi F C
V ležení u hranic dali nám kvér,
Dmi G
generál Líbršvíc ukázal směr:
F Emi F C
Támhle só Francóze, proklatá sběř,
Dmi G C
neptej se, nevzpouzej, kušuj a běž.
2. Kuličky burácí, která je má,
země se kymácí pod mýma nohama,
doma už posekli a budou sít
a já tu, v předpeklí, nemám kam jít.
Srdce mi svázali do kozelce,
proti mně poslali ostrostřelce,
a to vše proto jen, že jsem pil rum,
v hospodě sedl jsem si k verbířům.
3. Nějaký zpěváček za dvě stě let
jistě si vzpomene, jak jsem se hloupě splet',
ale z cizího neteče a hvězdy lžou,
nesměj se, člověče, na viděnou.
Falešní hostinští nalívaj rum,
panenky za okny mávaj mládencům.
Tady, co ležím, teď vyrostě strom,
[: prachbídne zahyne Napoleon. :]

V jedním dumku

1. V jedním dumku na Zarubku
mjál raz chlopek švarnu robku
a ta robka toho chlopka rada nemjala.
Bo ten jeji chlopek dobrotisko byl,
on tej svoji robce všicko porobil,
čepani ji pomyl, bravku dával žrat,
děcka musel kolibat.
2. Robil všecko, choval děcko,
taky to byl dobrotisko,
ale robka toho chlopka rada nemjala.
Štvero novych šatu, štvero střevíce,
do kostela nešla, enem k muzice,
same šminkovani, sama parada,
chlopka nemjala rada.
3. A chlopisku - dobrotisku
slze kanu po fusisku,
jak to vidí, jak to slyší, jaka robka je.
Dožralo to chlopka, že tak hlupy byl,
do hospody zašel, vyplatu prepil,
a jak domu přišel, řval, jak hrom by bil,
a tu svoju robku zbil.
4. Včilma robka rada chlopka,
jak on píská, ona hopka,
Hanysku sem, Hanysku tam, ja tě rada mam.
Věřte mi, ludkově, že to tak ma být,
raz za čas třa robce kožuch vyprášit
a pak je hodna tak jako ovečka
a ma rada chlopečka.

V moři je místa dost

- R: V moři je místa dost, v moři je místa dost,
v moři je místa, místa, ach, místa, v moři je místa dost.
1. Podmořský koník kluše s nákladem mořské pěny,
cesta je velmi mokrá, koník je popletený,
za první vlnou vlevo okolo mořských patníků,
za rohem v Golfském proudu už vidí Afriku.
- R:
2. Medúzy průhledné jak výkladní skříň,
čím blíž jsou k hladině, tím vidět jsou míň,
na vlnách houpají se a když je nikdo nevidí,
šťouchají do lehátek, strkají do lidí.
- R:
3. V chaluhách pod hladinou perou se chobotnice,
na každém chapadle boxerská rukavice,
perou se, melou se, padají, vstávají
a všechny ryby kolem ploutvemi pleskají.
- R:
4. Rejnoci placatí jak kuchyňské utěrky
šestého každý měsíc dobijou baterky,
na mořských křižovatkách blikají světlima,
aby se nesrazily ryby s rybama.
- R:

V půlnoční hodinu

C G C Dmi C G
: V půlnoční hodinu anděl se zjevuje, :
Dmi F C G C
: radostnou novinu pastýřům zvěstuje. :
: Nebespán naplnil sliby své zajisté, :
: Kristus se narodil z matičky přečisté. :
: Pastýři, vstávejte, pospěšte k betlému, :
: zprávu tu povězte na cestě každému. :

V tom roce pitomém

V tom roce pitomém, kdy přišlo příměří,
seděli pod stromem opilí žoldnéři,
opilí žoldnéři, prý tuze nábožní,
smažili k večeri karase na rožni.
A co teď, žoldnéři, co vlastně umíte,
zabít a udeřit, obírat zabité,
ládovat kanóny a kecat o právu,
rozdupat zákony, vykonat popravu,
pít krev jak upíři, lámat a drtit,
nabít a namířit ve jménu smrti,
kurvit se s kurvama a chlastat kvas,
těmahle rukama polámat vaz.
Je konec pranice, špatně jdou obchody,
namísto žranice udice do vody,
sedíte pod stromem, myslíte na grešli
v tom roce pitomém, kdy války odešly.
A co teď, žoldnéři, co bude s vámi,
bušíte do dveří, jste ovečkami,
bušíte na branky, že někdo přijde
nenechat beránky zahynout v bídě,
beránku-žoldnéři, z ruky krev kape ti,
nikdo ti nevěří, jsi navždy prokletý.
Je konec pranice, ale, ať ztratím,
chcete-li zabít se navzájem, platím!

Vánoce v Bratislavě

A Aadd9 A Aadd9 ...

1. Na Račianskom mýte, v adventní době
zasmála ses neurčitě, já se tiskl k tobě
R: : A Vlado Merta hrál nám blues :
2. Měsíc plaval okrajem tvých víček,
zasněžená Bratislava bola plná električiek.
R:
3. Na mokré dlažbě jinovatka bílá,
"To tak vravíš každej?", hlavu jsi zaklonila.
R:
4. Z prázdné láhve ještě pár kapek jsem dolil,
tvůj bůh měl jméno Jahve a nic mi nedovolil.
R:
5. A byla zima, sníh od Dunaje fučel,
"A čo za ženu vezmeš si ma?" - já mlčel.
R:
6. Je mi to líto, navždy je to tak
žádná moc nevrátí to, pak mi jel vlak
domů...
R:

V zeleném lese

C
v zeleném lese netřese se,
D7 G7
v zeleném lese netřese se,
C
v zeleném lese netřese se,
G7 C
třese se v lese, kde se pejsek nese.

Večerní

D Emi D A7 D
Každý večer stejně znova žasneme,
Emi D A7 D
kam se světlo schová vždy, když zhasneme,
A E7 A E7 A
včera bylo u morčete v bedničce,
D Emi D A7 D
dneska jsme ho našli zmrzlé v ledničce.

Velká voda

- Gmi Bb**
1. K našemu domu přišla voda,
Cmi D7
z neděle na pondělí pozdě v noci, já už spal,
Gmi Bb
k našemu domu přišla voda,
A D7
zazvonila a hned - dobrý večer, můžu dál?
Říkám jí, co chcete drahá paní,
vypadáte jako výběrcí daní,
ale s ohledem na to, jaký je čas,
nerušte slušné lidi, prosím vás.
Gmi Bb Cmi D7
R: A ona mlčela, stála a hleděla,
Gmi Bb A D7 Gmi
ani ryba ani rak, prostě jen tak, jenom tak.
2. Zabouch jsem dveře, ale marně,
jako bych zavřel bufet na plovárně,
jako bys prstem zhášel svíce,
stála tam nehnutě jak popelnice.
Po kotníky mokrá, havraní vlas,
na hodinky dívala se, že má jako čas,
kolem ní se batolilo pět malých vod,
všechny byly černé a bořily by plot.
- R:
3. Housle po tátovi, staré fotky po dědovi,
koberec, kovral a k tomu přehoz brokátový,
ledničku, pračku, mixér i rolák,
všechno to nakládaly na dvoukolák.
Jak nějaké harampádí, jak nějakou veteš,
že ti tady něco patří, to se teda pleteš,
co sis tu nanosil, vezmou si jiní,
a já jen stál udiveně v síni.
- R:
4. Proč jste mi vzaly moje jistoty,
nápisy Pozor zlý pes přitlučené na ploty,
jízdničky tramvají i zákazy vjezdu,
hákové kříže i pětícípou hvězdu.
Všechno to, za co jsme se celý život bili,
mírnyxdyrnyx v jediné chvíli
vzaly a zmizely pak u dětského hřiště,
na viděnou milý pane, zase někdy příště,
zase někdy příště,
zase někdy příště,
někdy příště ...

Very Fine House

1. ^G Moje žena je kost, i ^C já jsem feš,
^{D7} takový pár, jak jsme my dva, ^G nenajdeš,
^C ona pije džin a já piju rum,
^{D7} ^G ^{D7} ^G vedle Staré Bělé máme rodinný dům.
^G ^C
- R: Ha, ha, ha, moje žena a já
^{D7} ^G ^C ^G ^{D7} ^G ^C ^G ^{D7} ^G
pojídáme kaviár a šoupem nohama,
ha, ha, ha, moje žena a já
^{D7} ^G ^{D7} ^G ^C ^G ^{D7} ^G
máme domek polepený stokorunami.
2. Začínal jsem jako čistič bot,
moje budoucí mi utírala z čela pot,
na Kuřím rynku měl jsem zákazníky,
do bedýnky házeli mi desetníky.
- R:
3. Druhým rokem, co jsme spolu žili,
z desetníků na budku jsme ušetřili,
žena vařila grog, já dělal hot-dog
na Fifejdách, na ÚANu po celý rok.
- R:
4. V grillbaru "U Waldy"
jsme prodávali za sto marek Gottwaldy,
konto rostlo, nám se otevřel svět
na lince Katowice-Ostrava a zpět.
- R:
5. Loni v zimě jsme se uklidnili,
něžně jsme se revolučně zapojili,
moje zručná žena šila trika
a já na ně maloval tatíka Masaryka.
- R:
6. Pan John Howard Bridge z města Longbeach
přiletěl k nám na návštěvu, byl z toho pryč,
provázel jej sám ministr Klaus,
oba svorně řekli: "Máte very fine house."
- R:

Vilem

1. ^C Jedenkrat v sobotu už nevim jak ^{G7} ^C
^F divam se na sebe a tref mě šlak, ^C
^F divam se na chlapa,
^C takovy otrapa
a peněz v šrajtofli ani za mak. ^{G7} ^C
2. Říkam si, Vileme stary byku,
bude třeba změnit politiku,
gatě maš s dūrama,
svazane šnurama,
zajdi na vyzvědy do butiku.
3. Jenom jsem v textilu překročil prah,
dvě baby z pultem vykřikly Ach!
a už mě stražnici
hrnou přes ulici,
to nebyl Vileme ten spravnej tah.
4. Do Polska přes řeku je na krok blizko,
v Těšině jest lacne targovisko,
za droži za zloty
fajnově kalhoty
a ještě ušetříš na pivisko.
5. Od nadraži vzal jsem to ku hranici,
svět neviděl tak strašnu strkanici,
bo byla sobota,
lidu jak mrakota
a obvykle bordely na celnici.
6. Jak jsem měl v kuli, tak jsem sebu sek,
k zavoře zbyval už drobný kusek,
lide nadavali,
po břuchu mi šlapali,
Co vy tu, volali, pane Fusek?
7. Co bych tu povídam, prostě ležim,
vickrat však s vami už nepoběžim,
jak říká pan doktor Božutsky
mam zdraví na cucky,
navic porušeny pitny režim.
8. Z huby mi kapala vydatně krev,
srdce mně slablo a rostl muj hněv,
nejen že zahynu,
ušlapany od lidu,
eště aj bez gati, no šlak mě tref.
9. Tak přišla poslední ma hodina,
teď už mě na břuchu tiži hlina,
skončily chvíle me,
říkam si, Vileme
příště si nehrej na manekyna.
Skončily chvíle me,
říkam si, Vileme
zajdi si k Vietnamcum vedle kina.

Vlaky, které jedou do nebe

Ami B7 E7

Ami

1: V půl dvanáctý zmizly

B7 E7 Ami
všechny hezký holky náhle domů
to je tedka nákej novej

B7 E7 Ami
mejdanovej trend
já jsem zůstal střízliv

B7 E7 Ami
celý opuštěný k tomu

F
venku hrajou tramvaje

E7 Ami
svůj noční dixieland

C G C E7
R: Vlaky které jedou do nebe jsou plné krys

F E7
chlapče hod' to rychle za sebe

Ami
a zmiz

2: Měsíc - hloupý Honza
po nebeské pláni chvátá
spát se nechce taky
s kým by tady člověk spal
támhleten je bonzák
ten zas synem potentáta
všichni jsou na mraky
to jsem tomu zase dal

R:

3: V půl třetí je těžký
na ulici něco urvat
každý správný občan
vychrápává na šichtu
do centra jdu pěšky
tři kroky přede mnou... ženská
límeč zvedám
ať mi není vidět do ksichtu

R:

4: Včera začlo jaro
jako naschvál je tu slejvák
modrožlutá volha
parkuje hned naproti
mám chuť na cigáro
poslední sparta mi zbejvá
boty jsem už prolhal
a teď prolžu kalhoty

R:

5: V kině Luna běží
nákej západáckej krvák
ve výloze gramo
leží deska Aqualung
nejhorší je přežít
noc která moc dlouho trvá
pak už to jde samo
pak to zase chytá švunk

R:

Vlaštovko, leť

- C** **Ami**
1. Vlaštovko, leť přes Čínskou zed',
F **G**
přes písek pouště Gobi,
C **Ami**
oblétni zem, vyleť až sem,
F **G**
jen ať se císař zlobí.
Emi **Ami**
Dnes v noci zdál se mi sen,
F **G**
že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven,
C **Ami** **F G C**
vlaštovko, leť, nás, chudé, ved'.
2. Zeptej se ryb, kde je jim líp,
zeptej se plameňáků,
kdo závidí, nic nevidí
z té krásy zpod oblaků.
Až spatříš nad sebou stín,
věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin,
vlaštovko, leť, nás, chudé, ved'.
3. Vlaštovko, leť rychle a teď,
nesu tři zlaté groše,
první je můj, druhý je tvůj,
třetí pro světloňose.
Až budeš unavená,
pírka ti pofouká Máří Magdaléna,
C **Ami** **F G C**
vlaštovko, leť, nás, chudé, ved',
Ami
vlaštovko, leť, nás, chudé, ved',
C
vlaštovko, leť ...

Vlaštovky (báseň)

V kuchyni u nás ve světlíku
dvě vlaštovky si hnízdo spletly.
K podzimu myslí na Afriku
a na jaře zas na náš světlík.

Jsou to holt napůl Afričanky
a napolovic Češky,
v hlavičkách nosí přesné plánky
a nectí rovnoběžky.

Včera se zrovna navrátily
a sladce štěbetají.
Ptám se jich: Holky, kde jste byly?
a ony prý v teplých krajích.

A mně tu doma byla zima,
třás jsem se jako akát.
Tak ať prý příště letím s nima,
než furt jen doma plakat!

Obrátit život jako stránky
a začít jako novic?
Závidím vám, vy Afričanky
a Češky napolovic.

Vám se to řekne, mávnout křídly
přes Středozevní moře.
Pták ten si bydlí, kde si bydlí,
ale člověk je jinak stvořen.

Vlci

- Ami**
1. Dnes v noci přišel sníh jak vojsko v řadách sevřených
Dmi Ami Dmi E
a bílí tamburaši zvedli prach, a už se práší
Ami F E
a už je mráz, a už je mráz.
2. Dnes v noci přišel sníh a v našich domech teploučkých
krásně hrály pece - je lehké vysmívat se věcem,
když jdou mimo nás, když jdou mimo nás.
E Dmi E Ami
- R: Dnes v noci vlci vyjí, smrt chodí dokolečka,
Dmi G C
život je parodií, když hlad má vlčí smečka,
A7 Dmi Ami
dnes v noci vlci vyjí, někdo má knedlík v krku
F E
a někdo hlasem vlčím přidá se k zpěvu vlků
Ami Dmi E Ami Dmi E
a s vlky vyje, vyje a žije, a s vlky vyje, vyje a žije.
3. Dnes v noci každý z nás si zvolí vlastní part a hlas,
pak už to půjde samo, hrát svoje concertino a moll,
umřít či žít, umřít či žít.
4. Dnes v noci každý z nás budťo, že vlkům zláme vaz
a zakrouťí jim krkem, anebo sám se stane vlkem
a bude výt, a bude výt.
- R: [: Dnes v noci vlci vyjí, smrt chodí dokolečka,
život je parodií, když hlad má vlčí smečka,
někdo se v koutě krčí, někdo má knedlík v krku,
a někdo hlasem vlčím přidá se k zpěvu vlků :]
a s vlky vyje, vyje a žije, a s vlky vyje, vyje a žije ...

Voláme sluníčko

- D G Fmaj7 A D**
1. Voláme sluníčko haló, haló,
G D A D
tepla je na světě málo, málo,
D G Fmaj7 A D
vylez a rozežeň mraky, mraky
C G D
a já ti pomůžu taky, hm.
2. Voláme skřivana haló, haló,
písní je na světě málo, málo,
přileť a zazpívej pro mě, pro mě,
žijeme přec' v jednom domě, hm.
3. Voláme: človíčku, haló, haló,
G D G D G D
lásky je na světě málo, málo, málo ...

Vrchol

- Ami
1. Zde vrcholy ční a mraky tu jsou
a laviny řítí se za lavinou
Dmi G C
a kameny padají, padají tvrdé jak pěst,
Dmi
zde příkrý je sráz a strmý je svah
Ami
a dá se jít jinudy, obejít svah,
E Ami
my jsme však zvolili nejnebezpečnější z cest.
 2. Kdo neriskoval, kdo nelezl sem,
ten nemůže říct: "Už vím, jaký jsem,"
střípeček hvězdy je pro mě ten největší dar,
tam dole je klid a, tvrd' si, co chceš,
tam za celý život svůj nenalezneš
setinku tak nádherných kouzel a čar.
 3. Hrát funébrmarš zde neuslyšíš,
zde nevlaje flór a netrčí kříž,
jen kámen tu zbude, u něhož našel jsi klid,
a na štítu hor, kde bílý je led,
tam plápolá pochodeň věčná jak svět,
a to je ten vrchol, jež nestačil jsi pokořit.
 4. Ať mluví, co chtějí, ať žvaní, co chtějí,
smrt není věcí zbytečnou,
je horší zemřít z chlastu či na kašel,
a další zas jdou, a přijdou sem zas
a slunce smění za nečas
a dojdou tam, kam tys' už nezašel.
 5. Svě stěny se drž a pevně se chyt',
tam dole není záchranná síť
a kameny drolí se, drolí se ze zrádných skal,
sám sobě jen věř, že stačí ti síl,
věř skobě, jež jsi do skály bil
a modli se, aby pojistka držela dál.
 6. Tak lezeme výš a ani krok zpět,
ač kolena únavou začla se chvět
a srdce by nejraději vyběhlo k vrcholům hvězd,
[: máš na dlani svět a dole je zem,
jsi šťastný a trochu jen závidíš těm,
těm dole, kteří se chystají k vrcholům lézt. :]

Vyletěli chlapci z hnízda

- Hmi D Edim F#7
1. [: Vyletěli chlapci z hnízda, k Rudé gardě budou brát, :]
Hmi D Edim F#7 Hmi
[: vyletěli chlapci z hnízda, škoda chlapců nastokrát. :]
 2. [: Ach, ty hoře, přehoře, živořeníčko, :]
[: ucouranej hacafráčku, rakušácká flintičko. :]
 3. [: Na popy a na buržuje požár světa nastupuje, :]
[: rozfouknem ho do všech stran, pane Bože, žehnej nám. :]

Za hotelovou zdí

A **Hmi E**
Za hotelovou zdí
 A
dva se milují
A **Hmi E**
nelze neslyšet
 A
jak tenká je zed'
Chtě i nechtěně
tulím se ke stěně
chtě i nechtěně,
cítím její pleť
On hotelový řád
nepřikazuje spát
a ani neřeší,
zda hřeší nebo nehřeší
Možná kdyby tušili,
míň by do toho bušili
ale oni netuší,
a tak mi funí do uší
Sen padá na víčko
v TV běží Peříčko
tož to je z louže pod okap
když je chlap chlap
Není čas na vtipy
dívám se pod slipy
a to co tam vidím
sám sobě závidím
Ženské jsou mrchy
a tak běžím do sprchy
vodou chladnou jako led
chladím horký těla střed.

Zajíci

- G** **C** **G**
1. Podzimní bílá mlha válí se na mechu,
C **D** **G**
myslivci vstali' už ráno,
G **C** **G**
zajíci zalezli a nechce se jim z pelechu,
C **D** **G**
neboť se chtějí dožít vánoc.
G **D**
R: Vzduchem zní fanfára - tramtarararara,
C **G**
po poli kráčejí střelci,
 D **C** **G**
: já se svou kytarou zpívám písničku prastarou
C **D** **G** **G D C G (G C G Ami D G)**
o tom, že malí budou velcí. :
2. Zajíci naposledy potřesou si tlapkama
a potom obléknou dresy,
začíná speciální slalom mezi brokama
na trati pole-louky-lesy.
R:
3. Už volá hlavní zajíc: "Pravda vítězí,
nohy jsou naše hlavní zbraně,
až to tu skončí, sraz je v sedm večer na mezi,
a teď, zajíci, hurá na ně!"
Ami D G
R: + že malí budou jednou velcí ...

Zatančí

1. Zatančí, má milá, zatančí pro mé oči,
zatančí a vetkni nůž do mých zad,
ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na zemi skončí,
ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.
R: Zatančí, jako se okolo ohně tančí,
zatančí jako na vodě loď,
zatančí jako to slunce mezi pomeranči,
zatančí, a pak ke mně pojd'.
2. Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
polož dlaň nestoudně na moji hrud',
obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
obejmi je pevně a mojí bud'.
R:
3. Nový den než začne, má milá, nežli začne,
nový den než začne, nasyt' můj hlad,
zatančí, má milá, pro moje oči lačné,
zatančí a já budu ti hrát.
R:
R:

Zatímco se koupeš

1. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
na největší loupež ve mně se střádá,
tak, jako se dáváš vodě,
vezmu si tě já, já - zloděj.
2. Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu
piju druhou kávu a kouřím třetí spartu
a za velmi tenkou stěnou
slyším, jak se mydlíš pěnou.
R: Nechej vodu vodou, jen ať si klidně teče,
chápej, že touha je touha a čas se pomalu vleče,
cigareta hasne, káva stydne, krev se pění,
bylo by to krásné, kdyby srdce bylo klidné, ale ono není.
3. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá,
a až budeš stát na prahu,
všechny peníze dal bych za odvahu.
R: + zatímco se koupeš, zatímco se koupeš ...

Zestárli jsme, lásko

- A** **E/G#** **F#mi E**
1. Náš syn je už veliký, do plínek už nedělá,
A **E/G#** **Hmi7 E7**
zestárli jsme, lásko, s ním docela,
D **A**
oči má po mně a vlasy po tobě,
D **A**
padají mu do čela,
E A **E** **A**
tak nebuď z toho smutná, buď radši veselá.
2. Naše dcera je už veliká, když koupe se, je nesmělá,
zestárli jsme, lásko, s ní docela,
kluci koukají se po ní, jak koukali jsme po tobě,
a my zamykáme panelák,
tak nebuď z toho smutná, buď radši veselá.
D **A**
- R: Protože jedna a jedna jsou čtyři
D **E** **A F#mi**
a dvě hrušky a dvě jabka, to je osm třešní na talíři,
Hmi E7 A D E A
i kdybys nechtěla, nechtěla.
3. Náš starý kredenc z roku jedna-dvě už brzy dodělá,
zestárli jsme, lásko, s ním docela,
kávový svatební servis z Číny
dostal léty pěkně do těla,
tak nebuď z toho smutná, buď radši veselá.
4. Líbat se tak na ulici, to se v našem věku nedělá,
zestárli jsme, lásko, zestárli jsme docela,
v televizi běží film pro pamětníky,
pan Marvan dělá Anděla,
tak nebuď z toho smutná, buď radši veselá.
- R:
5. I ta píseň, co jsem kdysi pro tě napsal, je už omšelá,
zestárli jsme, lásko, s ní docela,
ale včera, když jsi spala a já na tebe koukal,
napsal jsem ti novou docela,
a to je tahle píseň, trošku smutná, trošku veselá,
A **E** **D** **E A**
a to je tahle píseň, trošku smutná, trošku veselá ...

Zítř ráno v pět

1. Až mě zítř ráno v pět ke zdi postaví,
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
a pak vzpomenu si, láska, na tebe,
a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítř ráno v pět poručík řekne: "Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, láska, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, láska, nechávám, na zemi.
4. Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...

Ženy

: F Ami G Ami :

1. Ženy, vyšňořené muchomůrky,
chodí kolem mého bytu
nosí v ušních boltcích rezné šňůrky,
na nich kousky malachitu.
Až mně zítř najdete mrtvého,
přikryjte mně Dolly Buster,
na úpatí pohoří velkého,
zasadte pak záhon aster.
- R: Na mou počest rozestelte
všechna lože pak se mějte.
2. Ženy, obrácené půlměsíce,
planou od Ankarý po Řím,
černé vonné sezamové svíce
hoří, když se do tmy nořím.
Až mně zítř najdete mrtvého,
přikryjte mně Cicciolinou,
zatančete něco skočného,
zahrňte mně horkou hlinou.
- R:
3. Ženy, jesenická vřesoviště,
plná světélek a mechu,
život, život nemá žádné příště,
končí zastavením dechu.
Až mně zítř najdete mrtvého,
pošlete mně štanďopéde na jih,
ať uvidí kus českého mužského
taky tam dole v teplých krajích.
- R:

Žirafák

- Ami** **E7**
1. V Africe, tam teče Nil, tam je zvířat plno,
Ami
tam se jednou provalil průšvih jako Brno,
A7 **Dmi**
slon to byl, kdo hloupě řek': 'Svět je před potopou,
Ami **E7** **Ami**
žirafák má románek, s kým? No s antilopou!'
Ami
- R: A hnedle šum a hněv a zlost, jen papoušek řek': 'Tak už dost,
E7 **Ami**
tenhle žirafák je král, krk dlouhý má, on vidí dál.'
2. Bude zetěm antilop, on, a kdeže zetěm,
i když se mu tvrdilo, že rovnost vládne světem,
antilopám zdá se být povýšený velmi,
tak ti dva šli radši žít kam? No mezi šelmy.
- R:
3. Křičeli: 'Je rohatá!', žirafák prásk' fousy
a řek': 'Dnes už všechna zvířata rovnoprávná jsou si,
když ji však mé okolí nebude mít rádo,
říkejte si cokoli, já opouštím stádo!'
- R:
4. V Africe, tam teče Nil, ale teď i slzy,
táta žirafák se zpil, matku život mrzí,
neplatí už zákony, a to v žádném směru,
když ten fešák bizoní vzal si jejich dceru.
- R: Žirafák to proflák', mýlil se, jó, tak jak tak,
ale nejvíc ten, kdo řval: 'Krk dlouhý má, čímž vidí dál!'

Život

- Emi** **D/F#** **Emi**
1. Život je minové pole,
C **D** **G**
kde roste kopřiva vedle růže,
Ami **Emi** **Ami**
to, co tě učili v základní škole,
Emi **H7** **Emi** **Ami** **Emi** **Ami** **H7** **Emi**
to ti tady nepomůže, na na na ...
Emi **D/F#** **Emi**
2. Život je popravčí četa,
C **D** **G**
jenom jeden střelec náboj má,
Ami **Emi** **Ami**
vyhnout se tomu pravému je zákon světa,
Emi **H7** **Emi** **Ami** **Emi** **Ami** **H7** **Emi**
je jediná věc rozumná, na na na ...
Emi **D/F#** **Emi**
3. Život je vřeténko nití,
C **D** **G**
ó, jak lehce trhá se nit,
Ami **Emi** **Ami**
tři tisíce třista třicet tři cest vede žitím,
Emi **H7** **Emi** **Ami** **Emi** **Ami** **H7** **Emi**
a ty jen po jedné můžeš jít, na na na ...
Emi **D/F#** **Emi**
4. Život je kobercový nálet,
C **D** **G**
chce to jenom, chlapče, získat gryf,
Ami **Emi** **Ami**
až se budeš v prachu hlíny vedle cesty válet,
Emi **H7** **Emi** **Ami** **Emi** **Ami** **H7** **Emi**
buď rád, že jsi ještě živ, na na na ...